

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 4Δ' (94) - ΤΕΥΧΟΣ 11 - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2017
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ κ. Κύριλλος,
Διευθυντής Κλάδου Ἐκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Ἰακώβου 1 – 115 21 Ἀθήνα. Τηλ.: 210-8160127 – Fax 210-8160128

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ. Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν ἀποστολή ἀνακουνώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ – 11°,
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2017

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	772
ΜΗΝΥΜΑΤΑ	
<i>Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,</i> Πρός τό Συνέδριο περὶ τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων	773
ΟΜΙΛΙΑΙ	
Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Στεφάνου	776
Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σταγῶν καί Μετεώρων κ. Θεοκλήτου	781
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
Τό Στ' Ἐπιστημονικό Συνέδριο γιά τήν Τουρκοκρατία καί τό 1821	784
<i>Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,</i> Χαιρετισμός στό Στ' Διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριο	789
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου,</i> Χαιρετισμός στό Στ' Διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριο	790
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	791
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	822
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	826
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	828
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΤΟΥΣ	830

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Δεκεμβρίου τοῦ Περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τό μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου πρὸς τό Συνέδριο τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, τό ὁποῖο πραγματοποιήθηκε στή Θεσσαλονίκη στίς 12.12.2017. Δημοσιεύουμε ἐπίσης τούς Ἐνθρονιστηρίους Λόγους τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Στεφάνου καί Σταγῶν καί Μετεώρων κ. Θεοκλήτου.

Στή στήλη τῶν Συνοδικῶν Ἀναλέκτων θά βρεῖτε τήν περίληψη τῶν εἰσηγήσεων πού παρουσιάσθηκαν στό Στ' Ἐπιστημονικό Συνέδριο γιά τήν Τουρκοκρατία καί τό 1821, τό ὁποῖο διοργάνωσε ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητος στίς 6 καί 7 Ὀκτωβρίου τ.ἔ. Ἐκεῖ θά διαβάσετε καί τούς χαιρετισμούς πού ἀπηύθυναν στό Συνέδριο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος καί Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τά ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων καθώς καί μέ τίς εἰδησεογραφικές στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καί τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Πρός τό Συνέδριο περι τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου

(Μήνυμα στό Συνέδριο τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας,
Θεσσαλονίκη, 12.12.2017)

Παναγιώτατε Ἅγιε Θεσσαλονίκης
Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Πατέρες,
Ἐντιμώτατοι Ἀρχοντες τοῦ Τόπου
Ἑλλογιμώτατοι κύριοι καθηγηταί,
Κυρίες καί Κύριοι Σύεδροι,

Ἡ εὐγενική πρόσκλησή σας νά παρευρεθῶ στό Συνέδριο αὐτό μέ θέμα τίς «Προσκυνηματικές Περιηγήσεις», πού διοργανώνεται ἀπό τήν Περιφέρεια τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας μέ ἀφορμή τήν Διεθνή Ἐκθεση Τουρισμοῦ «ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ» καί μέ τίς εὐλογίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, περιποιεῖ ιδιαίτερη τιμή καί μοῦ προκαλεῖ μεγάλη χαρά, καθ' ὅσον παρέχει τή δυνατότητα, ἔνα τόσο σπουδαῖο θέμα, ὅπως ἡ ἀνάπτυξη τοῦ λεγόμενου Ἱερησκευτικοῦ Τουρισμοῦ ἢ ὅπως ἐμεῖς προτιμοῦμε νά ὀνομάζουμε τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων - Προσκυνηματικοῦ Τουρισμοῦ, νά γίνει ἀντικείμενο ἐπιστημονικῆς μελέτης καί συζήτησης τῶν ἐιδικῶν περί τὰ τοῦ Τουρισμοῦ - Πολιτισμοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀρκετά νωρίς, ἔχοντας κατανοήσει τή σημασία τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, τήν ἀνάπτυξη τῶν κατά τόπους κοινωνιῶν καί τῆς οἰκονομικῆς ἐνίσχυσης ὅλων τῶν ἐμπλεκόμενων φορέων, ἀποφάσισε τό 2001 τήν ἴδρυση τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου ἐπί τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων καί τῆς Ἀνάπτυξης τοῦ λεγόμενου Ἱερησκευτικοῦ Τουρισμοῦ. Ἡ ἐνέργειά της αὐτή, πέρα ἀπό τήν ἐπιθυμία της νά διατηρήσει τήν ἱερότητα τῶν Ἱ. Προσκυνημάτων καί Μνημείων τῆς Χώρας μας, νά ἐργασεῖ γιά τήν ἀνάπτυξη καί συστηματική προβολή αὐτῶν ἐντός καί ἐκτός τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου καί νά συμβάλει

στήν τόνωση τῆς οἰκονομίας, εἶχε κυρίως καί σαφῶς καί ἐκκλησιαστικές καί θεολογικές προϋποθέσεις: Πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ εὐαγγελική ἐντολή τοῦ Κυρίου: «πνεῦμα ὁ Θεός καί τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτὸν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰω. 4,24), ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι ἀποτελεῖ καί τήν ἀφορμή γιά τήν υἱοθέτηση ἤδη ἀπό πολύ νωρίς ἀπό μέρος τῶν πιστῶν, ὡς ἐκδηλώσεων πίστεως καί εὐσέβειας, προσκυνηματικῶν ἐξορμήσεων καί περιηγήσεων σέ τόπους ξεχωριστοῦς, καί ιδιαίτερα στοὺς κατ' ἐξοχήν Ἁγίους Τόπους τῆς Γῆς τοῦ Ἰσραὴλ καί τῆς Παλαιστίνης, ὅπου ἔλαβαν χώρα τά σωτήρια γιά ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος γεγονότα τῆς ζωῆς καί δράσης τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπίσης, σέ τόπους μοναδικούς, ὅπου ἔζησαν πρόσωπα ἅγια της Ἐκκλησίας μας, τά ὁποῖα μέσῳ τῆς βιοτῆς, τῆς ἀσκήσεως, τῆς διδασκαλίας καί τοῦ παραδείγματός των καθοδήγησαν καί στερέωσαν στήν ὀρθόδοξη πίστη, κατά τή δισχιστή πορεία τῆς Ἐκκλησίας μας, τίς ὁμάδες μυριάδων πιστῶν.

Τέτοια σεβάσματα διαχρονικά καί μοναδικά τῆς πίστεώς μας εἶναι ὁ Πανάγιος Τάφος τοῦ Κυρίου μας στό Ἱεροσόλυμα, καθὼς καί τά ὑπόλοιπα προσκυνήματα τῆς Ἁγίας Γῆς, τό θεοβάδιστο ὄρος Σινᾶ, ἡ Ἁγία Σοφία στή Βασιλεύουσα τῶν Πόλεων, τό Ἅγ. Ὄρος, ἡ Παναγία τῆς Τήνου, τῆς Πάρου, τῆς Σουμελᾶ, τά Μετέωρα, ὁ Ἅγιος Δημήτριος ἐδῶ στήν Ἀγιοτόκο Θεσσαλονίκη, οἱ σταθμοί τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ Ὅσιος Λουκάς στή Βοιωτία καί ἄλλα πολλά, «περὶ ὧν ἐπιλείπει ἡμᾶς ὁ χρόνος διηγουμένους». (Ἐβρ. 11,32). Ἐδῶ ὁμως ἀκριβῶς ἔγκειται καί ἡ ἀγωνία καί ἡ μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἡ προσεκτικὴ ἐργασία τῶν καταρτισμένων πρὸς τοῦτο στελεχῶν στήν ἀνάδει-

ξη αὐτῶν ὡς πόλων ἔλξεως χιλιάδων πιστῶν ἢ καὶ μὴ πιστῶν, ὡς χώρων λατρείας, πέρα ἀπὸ τὴν ἀρχαιολογικὴ καὶ μουσειακὴ ἀξία τους, ὅπου θὰ ἀναπέμπονται προσευχές πρὸς τὸν Θεό, θὰ προσφέρονται θυσίες ἀναίμακτες καὶ οἱ συμμετέχοντες πιστοὶ, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι θὰ διδάσκονται, θὰ οἰκοδομοῦνται, θὰ ἀγιάζονται, θὰ τελειοῦνται, θὰ σώζονται.

Ἡ Ἐκκλησία στὴν μακραίωνη πορεία Της διαφυλάττει τὰ Ἱερά Μνημεῖα, Μοναστήρια καὶ Προσκυνήματά Της ἀπὸ τὸν λεγόμενο μὲ τὸ κοσμικὸ πνεῦμα «Θρησκευτικὸ Τουρισμό». Τηρώντας τὴν εὐαγγελικὴ προτροπὴ: «ἔρχου καὶ ἴδε» (Ἰω. 1,46), δέν κρατεῖ τὰ Ἱερά Μνημεῖα καὶ Προσκυνήματά Της διαθέσιμα μόνο γιὰ τοὺς πιστοὺς Της, ἀλλὰ ἀνοικτὰ καὶ προσβάσιμα σὲ ὅλους, μὲ ἀπαράβατη ὁμως προϋπόθεση τὴν τήρηση ἀπὸ μέρους τῶν ἐπισκεπτῶν καὶ προσκυνητῶν κοσμιότητας καὶ εὐπρέπειας, καθὼς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἱερότητά τους.

Ὁ εὐλογημένος αὐτὸς τόπος τῆς Ἀγιοτόκου Θεσσαλονίκης μεταξὺ τῶν πολλῶν καὶ σημαντικῶν μνημείων τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἱστορίας Της, κοσμεῖται καὶ ἀπὸ πρωτοχριστιανικά, βυζαντινά καὶ μεταβυζαντινά μνημεῖα, Ἐκκλησίες καὶ Ἱ. Προσκυνήματα. Ἰδιαίτερη θέση στή χριστιανικὴ φυσιογνωμία τῆς πόλης ἐκτός τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, Προστάτου καὶ Πολιούχου τῆς πόλεως καὶ γενικότερα τῆς Μακεδονίας μας, ἔχει ὁ Ἰδρυτὴς τῆς Ἀποστολικῆς αὐτῆς Ἑδρας Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν Τρωάδα κατευθύνεται στὴ Μακεδονία: «Καὶ ὄραμα διὰ τῆς νυκτὸς τῷ Παύλῳ ὄφθη, ἀνὴρ Μακεδὼν τις ἦν ἐστὼς καὶ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων. διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν» (Πρξ. 16,9). Ἀντιλήφθηκε ὅτι ἡ παράκληση αὐτὴ τοῦ Μακεδόνα εἶναι ἡ πρόσκληση τοῦ Θεοῦ νὰ εὐαγγελισθοῦν τὸ Ὄνομά του σ' ἓνα κόσμο διαφοροτικὸ ἀπ' αὐτὸν πού γινώριζαν τώρα. Ἄν καὶ οἱ Φίλιπποι εἶναι ἡ πρώτη εὐρωπαϊκὴ πόλις πού δέχθηκε τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου ἀπὸ τὸν Ἄπ. Παῦλο, ἡ Ἐκκλησία τῆς Θεσσαλονίκης εἶναι ἡ πρώτη πού δέχθηκε τίς δύο πρῶτες ἐπιστολές τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν πού ἀποτελοῦν τὰ ἀρχαιότερα Καινοδιαθηκικά κείμενα. Ἡ «μητρόπολις» τῆς Μακεδονίας, ὅπως τὴν χαρακτήριζε ὁ Στρά-

βων, στὴν ὁποία ὁ Παῦλος διαγγέλλει τὸ μήνυμα τῆς νέας πίστεως, εἶναι ἡ πλουσιότερη καὶ πολυπληθέστερη πόλις τῆς Μακεδονίας. Ἦδη στὴν ἀρχὴ τῆς Α' πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολῆς (1, 3-8), κάνει λόγο μὲ πολὺ ἐνθουσιασμό γιὰ τὴν πίστη τῶν Θεσσαλονικέων. Τοὺς χαρακτηρίζει «...τύπον πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ» (1,7) καὶ λέγει ὅτι ὁ ἀπόηχος τῆς πίστεως τους ξεπέρασε τὰ ὄρια τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἀχαΐας καὶ ἔγινε γνωστός «ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ, ἀλλ' ἐν παντί τόπῳ...» (1,8). Ἡ σταθερότητα στὴν πίστη τους, ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν Παῦλο, ἡ καρτερικότητα στίς θλίψεις, ἡ ἀγάπη πρὸς ὅλους τοὺς ἀδελφούς «τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ» καὶ ἡ τήρηση τῶν ὑποδείξεων τοῦ «τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ» ὁδήγησαν τὸν Παῦλο στό νὰ τοὺς χαρακτηρίσει μιμητές του καὶ μιμητές «τοῦ Κυρίου», μιμητές «τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ...» καὶ «τύπον πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ». Ἡ πόλις τῆς Θεσσαλονίκης ἀποτελεῖ ἓναν ἀπὸ τοὺς βασικούς σταθμούς ὄχι μόνο γιὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἄπ. Παύλου ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλη τὴν πνευματικὴ ἱστορία τῆς Εὐρώπης.

Ἡ πρόταση τοῦ Ἄπ. Παύλου στόν σύγχρονο κόσμο, στή σημερινὴ ἀνθρωπότητα, δέν εἶναι ἀπλῶς ἐπίκαιρη· εἶναι μονόδρομος: «κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων» (Ἐβρ. 10, 24-25). Τὸ μήνυμα καὶ ἡ διδαχὴ του βρῖσκει καὶ σήμερον τὴν ἀνθρωπότητα σὲ στάδια ἐντῶν διεργασιῶν καὶ μεγάλης μεταβλητότητας. Μία ἀνθρωπότητα μουδιασμένη καὶ ἀπογοητευμένη. Μία ἐξαγριωμένη Ἀνατολὴ βομβαρδισμένη ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῆς Χριστιανικῆς Δύσης καὶ μία ἐκκοσμιευμένη Δύση τρομαγμένη καὶ βαθιὰ πληγωμένη ἀπὸ τὴν ἐκδικητικὴ βία τῆς ἰσλαμικῆς Ἀνατολῆς, πού ἐπελαύνει καὶ ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ ἐθνικιστικὴ μισαλλοδοξία, πού ἡ ἴδια ἐκτρέφει καὶ θάλλπει, μέσα ἀπὸ τὴν ἀπαξίωση τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν καὶ τὴν οικονομικὴ ἀνισότητα, τὴν ἀδυναμία διαμόρφωσης καὶ ἐπιβολῆς κοινωνικῶν πολιτικῶν προστασίας τῶν ἀδυνάτων, τὴν ἀνεξέλεγκτη πτωχοποίηση τῶν παραγωγικῶν τάξεων, τὴ θεοποίηση τῆς ἀτομοκρατίας καὶ τὸ γκρέμισμα κάθε ἀξίας νοήματος ζωῆς ἀπέναντι στό ἰδεολό-

γημα τοῦ δῆθεν σεβασμοῦ τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν καί τήν εἰδωλοποίηση τῆς κάθε εἵδους ἐκκεντρικότητας. Καί μέσα σέ ὅλα αὐτά, ἡ κτηνωδία τῶν πολέμων ὀδηγεῖ στήν τραγωδία τῆς προσφυγιάς ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ψυχῶν, ἐνῶ παράλληλα ὑψώνει καί πάλι τείχη καί συρματοπλέγματα ἔθνοφυλετικῶν ἐγωισμῶν καί μονόπλευρων συμφερόντων.

Εἶναι μεγάλη ἡ τιμή τῶν Θεσσαλονικέων νά εὐλαβοῦνται καί νά προβάλλουν ἰσότητα καί παράλληλα μαζί μέ τήν ἀδιαμφισβήτητη ἀρχαιοελληνική ἱστορία, τή χριστιανική ἱστορία, τόν Πολιοῦχο Μεγαλομάρτυρα Δημήτριο καί τόν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν Παῦλο, Ἀπόστολο καί τῆς Θεσσαλονίκης. Συγχαίρομε καί εὐλογοῦμε τό Συνέδριο πού, ὅπως καί ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος γενικότερα διά τῶν Συνοδικῶν Ὑπηρεσιῶν, προβάλλει καί δείχνει στούς ἐγγύς καί εἰς τούς μακράν τήν σημασία τῆς παρουσίας τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ὄχι μόνο στήν Ἑλληνική Μακεδονία μας ἀλλά καί σέ ὅλο τόν ἑλληνικό καί εὐρωπαϊκό χῶρο.

Εὐγνωμόνως καί χρεωστικῶς ὀφείλομε νά τιμοῦμε τόν Πρωτοκορυφαῖο τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ Παῦλο, ὅπως τά τέκνα γνήσια τόν Πνευματικό τους Πατέρα, καί νά τοῦ ἐκφράζουμε τίς ὀλοκάρδιες εὐχαριστίες μας γιά τίς οὐράνιες εὐλογίες πού μᾶς ἀξιώνει νά ζοῦμε ἰδιαίτερος αὐτές τίς ἡμέρες μέ τό Συνέδριο. Τόν ἰκετεύουμε ἐκ βάθους καρδίας νά μὴ παύσει ποτέ νά πρεσβεύει ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποία ἐφύτευσε καί ἐπότισε καί συνεχίζει νά ποτίζει διά τοῦ ζῶντος ὕδατος τῆς διδασκαλίας του· νά μὴ παύσει ποτέ νά πρεσβεύει ὑπέρ τῶν πνευματικῶν του

τέκνων, τῶν εὐγενῶν Θεσσαλονικέων καί Μακεδόνων, ὥστε νά συνεχίσουν νά βαδίζουν τόν δρόμο, τόν ὁποῖο Ἐκεῖνος χάραξε καί μᾶς ὑπέδειξε, τόν μόνο ἀσφαλῆ δρόμο, ὁ ὁποῖος μακριά ἀπό τίς ἔριδες καί τίς μάχες τοῦ παρόντος κόσμου ὀδηγεῖ στήν εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ.

Ἐκφράζουμε τίς εὐχαριστίες μας γιά τήν πρόσκληση συμμετοχῆς μας, ἀλλά καί τήν εὐαρέσκειά μας γιά τή διοργάνωση καί αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου. Εὐχαριστίες ἐπίσης στούς Διοργανωτές, τόν ἀξιότιμο κ. Περιφερειάρχη Κεντρικῆς Μακεδονίας καί τούς πολύτιμους συνεργάτες του, οἱ ὁποῖοι κοπίασαν πολύ γιά τήν ὀργάνωση καί πραγματοποίηση αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου, στόν ἄοκνο, σεμνό καί πολύτιμο Γραμματέα τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδριτή κ. Σπυρίδωνα Κατραμάδο, τόν ὁποῖο καί ἐνέτειλα ὅπως ἀναγνώσει τό παρόν Μήνυμα καί νά μᾶς ἐκπροσωπήσει στό Συνέδριο, στόν Πρόεδρο τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου, καθώς καί στά λοιπά μέλη αὐτῆς, καί νά ἐπαινέσουμε ὅλους γιά τήν ἐργασία τους στήν ὀργάνωση τοῦ Συνεδρίου, στούς χορηγούς καί εὐεργέτες, καί σέ ὅλους τούς συντελεστές τῆς ἐπιτυχίας του.

Εὐχόμεστε πατρικῶς ἐπιτυχία στίς ἐργασίες του καί ἐλπίζουμε διά τῶν ἐμπεριστατωμένων εἰσηγήσεων νά ἐπιτευχθεῖ καί διά τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξη τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, ὄχι μόνο στήν περιοχὴ τῆς Θεσσαλονίκης καί τῆς Μακεδονίας, ἀλλά στό σύνολο τῶν κατά τόπους Ἐκκλησιῶν τῆς Πατρίδος μας καί ἐκτός Αὐτῆς.

ΟΜΙΛΙΑΙ

Ἐνθρονιστήριος Λόγος
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου
κ. Στεφάνου

(Ἱερός Ναός Ἁγίου Παύλου Καβάλας, 18.11.2017)

Μακαριώτατε, Πάτερ καὶ Δέσποτα, Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Σεπτέ Προκαθήμενε καὶ Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Κύριέ μοι, κ. Ἱερῶννυμε, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Θεσσαλονίκης Κύριέ μοι, κ. Ἄνθιμε, Ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Τριπόλεως καὶ πάσης Λιβύης κ. Θεοφύλακτε, ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ. Μακαριότητος τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεῆμον, τοποτηρητὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Τίμιο Πρεσβυτέριο, Χριστοῦ Διακονία, Ὁσιολογιώτατοι Μοναχοὶ καὶ Μοναχαί, Ἀξιότιμοι κύριοι Ὑπουργοί, Κύριοι Βουλευταί, Κύριοι Περιφερειάρχαι, Κύριε Ἀντιπεριφερειάρχαι, Κυρία Δήμαρχε, Κύριοι Δήμαρχοι, Κύριοι Πρόεδροι τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων, Στρατηγοὶ τοῦ Στρατοῦ, τῆς Ἀστυνομίας, τῆς Πυροσβεστικῆς, Κύριε Λιμενάρχα, Κύριοι Δικαστικοί, Κύριοι Ἐκπαιδευτικοί, Κύριοι Πρόεδροι τῶν τοπικῶν Φορέων καὶ Ὁργανώσεων, Ἀρχοντες καὶ Ἀρχόμενοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, Λαεὶ τοῦ Θεοῦ ἠγαπημένε, νέοι καὶ νέες καὶ ἀγαπημένα μας παιδιά, τῆς εὐλογημένης τοπικῆς μας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας,

«Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν

ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ»¹.

Τό ἄκτιστο Φῶς τοῦ ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ μας, τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τό ὅποιο πλοῦσια καὶ χαρισματικά προσφέρεται ὡς δωρεὰ ἐκ τοῦ ἐπουρανίου Θυσιαστηρίου τῆς δόξης αὐτοῦ πρὸς ἐκείνους οἱ ὅποιοι μακαρίως ἠγάπησαν τὸν Θεόν, ἐμφανίσθηκε κατὰ τρόπο μεγαλοδύναμο καὶ ἐξηφάνισε τὴν ἀνομία καὶ συνεχώρησε τότε τὴν ἁμαρτία τοῦ μεγάλου, ἐνδόξου καὶ ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου, καὶ μέ τὸν τρόπο αὐτὸν τὸν ἀνέδειξε χαρισματικά καὶ ἁγιασμένα ἀρχηγό καὶ διδάσκαλο, προφήτη καὶ ὁδηγό τοῦ λαοῦ του, ἑνός λαοῦ «πορευομένου τότε μέ χεῖλη ἀκάθαρτα καὶ μέσα στό σκότος, καὶ κατοικοῦντος στή χώρα καὶ στή σκιά τοῦ θανάτου»².

Αὐτά τά συγκλονιστικά λόγια τῆς ἁγίας Γραφῆς ἐλέγχουν τὴ συνείδησή μου αὐτὴ τὴν ὥρα πού εὐρίσκομαι ἐνώπιόν σας, διότι προφανῶς ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία μου καὶ ἡ ὅλη ἀναξιότητά μου προσκρούει στό μέγεθος τῆς ἀπείρου ἀγιότητος τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀπείρου εὐσπλαχνίας του καὶ τῆς ἀγάπης του, ἀλλὰ καὶ στό εὐλογημένο ἔλεός του, τό ὅποιο διὰ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας μας, καὶ μέσῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἀγαθὴ καὶ σοφὴ προεδρία Σας, Μακαριώτατε, Πάτερ καὶ Δέσποτα, μέ ἀνέδειξε Ἐπίσκοπο καὶ Μητροπολίτη τῆς ἐνδόξου ταύτης ἀποστολικῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν Φιλίππων, τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Θάσου, τῆς πρώτης Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας στὴν Ἑλληνικωτάτη Μακεδονία μας, στὴν Ἑλλάδα μας, καὶ στό εὐρωπαϊκό ἔδαφος.

Οί ιδικοί μου λοιπόν αδύναμοι και έλλιπείς λόγοι, πού προέρχονται από την ταπεινότητά μου, δέν είναι δυνατοί και ίκανοί για να συμπεριλάβουν τό μέγεθος, τό πνευματικό πλήθος, και την τεραστία ποιμαντική ευθύνη, πού σήμερα αναλαμβάνω ενώπιόν Σας ως Έπίσκοπος και Ποιμέναρχης τής ήγιασμένης τοπικής μας Έκκλησίας. Ίσως όμως μπορούν να εκφράσουν και να παρουσιάσουν πρώτα σέ έμένα και μετά σέ όλους σας την μεγάλη ευλογία, την όποια μάς έχαρισε ή άγια μας Όρθόδοξος Έκκλησία μέ την άκτιστη Χάρη και την Κοινωνία του άγιου Πνεύματος για να όδηγηθοΰμε όλοι, ως Όρθόδοξοι Έλληνες Χριστιανοί, στην αγιότητα, στην προσευχή, στη μετάνοια, στη συμμετοχή μας στα ήγιασμένα Μυστήρια τής Έκκλησίας μας, στον πνευματικό άγώνα για την διόρθωση τής πληγωμένης ζωής μας, στην ένότητα και συναντίληψη, στην ταπείνωση, στην χριστιανική άλληλεγγύη, στην άλληλοβοήθεια, στη συμπαράσταση προς τον πάσχοντα άσθενή και άδικούμενο αδελφό μας, στη στήριξη του γήρατος, τής οικογενείας, τής φιλίας, τής νεότητος πού πάλλεται από την άγωνία για τό μέλλον και τή ζωή.

Μέσα σέ ένα σύγχρονο κόσμο πού βασανίζεται από την μοναξιά, την ανασφάλεια και την αναζήτηση τής έλευθερίας, τής δικαιοσύνης και τής ειρήνης από κάθε άνθρωπο, έπαναλαμβάνω και έγω μέ μεγάλη μου χαρά τά λόγια από την επιστο-

λή του άγιου Άποστόλου Παύλου προς τούς προγόνους μας Φιλιππησίους: «Εὐχαριστῶ τόν Θεό μου κάθε φορά πού σᾶς ένθυμοΰμαι. Πάντοτε, σέ κάθε προσευχή μου, μέ χαρά προσεύχομαι για όλους σας και εὐχαριστῶ τόν Θεό για τή συμμετοχή σας στό εὐαγγέλιο από την πρώτη ήμέρα έως σήμερα. Έχω την πεποίθηση ότι ό Θεός πού άρχισε αυτό τό άγαθό έργο σέ σᾶς, θά τό ολοκληρώσει έως την ήμέρα του έρχομοΰ του Ίησοΰ Χριστοΰ. Αυτή ή σκέψη μου για όλους σας είναι δικαιολογημένη, άφοΰ σᾶς έχω μέσα στην καρδιά μου. Γιατί όλοι σεις μετέχετε στη χάρη πού μοΰ έδόθηκε, τόσο τώρα πού είμαι φυλακισμένος, όσο και όταν έλεύθερος μέ τό κήρυμά μου υπερασπίζομαι και ββαιώνω την άλήθεια του εὐαγγελίου. Μάρτυρας μου είναι ό Θεός για τό πόσο σᾶς λαχταρῶ όλους σας μέ την άγάπη του Ίησοΰ Χριστοΰ. Η προσευχή μου είναι αυτή: Να μεγαλώνει ή άγάπη σας όλο και περισσότερο και να συνοδεύεται από άληθινή γνώση και σωστή κρίση, για να διακρίνετε τί είναι καλό για σᾶς. Μέ αυτόν τον τρόπο θά είσθε καθαροί και χωρίς κατηγορία την ήμέρα πού θά μάς κρίνει ό Χριστός, πλούσιοι σέ καλά έργα πού προέχονται από την πίστη στον Ίησοΰ Χριστό για να δοξάζεται και να ύμνείται ό Θεός»³.

Προηγουμένως προσεκνήσαμε όλοι, εκεί κάτω, στό Βήμα του άγιου Παύλου, και αισθανθήκαμε και έβιώσαμε τή μεγάλη ευγνωμοσύνη και συγκί-

Ό Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου κ. Στέφανος εκφωνεί τον ένθρονιστήριο λόγο του, παρουσία του Μακαριωπάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνύμου.

νηση για τό μεγάλο δῶρο τό ὁποῖο μᾶς ἔχει προσφέρει, ἐβαδίσουμε στά ἴχνη τῶν ποδῶν του καί ἠκούσαμε νοερῶς τούς παραπάνω λόγους του. Ἐκεῖνος, ὁ πρῶτος μετά τόν Ἔνα, μᾶς ἀνέμενε καί μᾶς ὑποδέχθηκε μέ τό μεγαλεῖο καί τήν ἀνδρεία τῆς ψυχῆς του, μέ τό ὕψος τοῦ ἀποστολικοῦ του ἀξιώματος καί τό μέγεθος τῆς ἀγιότητος καί τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου του, τό ὁποῖο ὑπέστη χάριν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀνθρώπων σέ ἐκεῖνες τίς πολύ δύσκολες ἐποχές γιά ὁλόκληρο τόν κόσμο πού «ἦταν παγωμένη ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν»⁴ καί ὅπου ἐνῶ «ἡ ἀμαρτία ἐφάνη μέ τό ἀληθινό τρομακτικό της μέγεθος, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ τήν ὑπερεκάλυψε ὑπερβαλλόντως»⁵, ὅπως γράφει ὁ ἴδιος στήν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολή του. Καί τώρα ὅλοι μας εὐρισκόμεθα μέσα στόν πάνσεπτο τοῦτο καθεδρικό Ναό μας, τόν ἀφιερωμένο πρὸς τιμὴ του, γιά νά ἀναπέμψουμε προσευχές καί δεήσεις γιά ὅλους μας καί γιά τήν τοπική μας ἡγιασμένη Ἐκκλησία.

Θυμηθήκαμε τώρα ὅλοι μας τά βήματα, τή ζωή, τήν προσφορά καί τό πνευματικό καί ἐκκλησιαστικό ἔργο τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου μου, μακαριστοῦ Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κυροῦ Προκοπίου, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 43 ἔτη ἠργάσθη ἀόκνως, ἐπωφελῶς καί ἀνιδιοτελῶς γιά ὅλους σας, τούς ἄρχοντες, τόν ἱερό Κλῆρο καί τόν εὐσεβῆ λαό τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Τόν εὐγνωμονῶ, τόν εὐχαριστῶ, καί τόν μνημονεύω στίς προσευχές μου καί στίς δεήσεις μου πρὸς τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ Θεός νά τόν ἀναπαύῃ στόν οὐράνιο κόσμο τῆς βασιλείας του, καί νά ἔχουμε τήν εὐχή του.

Ἐφθάσαμε ἐκ τῆς ἀγιοτόκου Θεσσαλονίκης σέ μία ἀπό τίς ἐνδοξότερες πόλεις τῆς Ἑλληνικωτάτης Μακεδονίας μας, τή σημερινή περιοχὴ τῆς Καβάλας, μέ τούς ἀρχαίους Ἑλληνες Μακεδόνες Βασιλεῖς, τούς Φιλίππους, τόν Μέγα Ἀλέξανδρο, τόν Ἀριστοτέλη τῶν Σταγείρων τῆς Χαλκιδικῆς, τῶν λιμένων τοῦ ποταμοῦ Στρυμόνος, καί ὠδηγηθήκαμε σάν μιά συνέχεια ἀπὸ τίς Αἰγές, τήν Πέλλα, τήν Ἀμφίπολη καί τήν Θεσσαλονίκη, μέσθ τῆς Ἐγνατίας ὁδοῦ, τῆς ὁποίας τά ἀρχαῖα κατάλοιπα ἐμφαίνονται στίς παρυφές τοῦ λόφου τῆς ἀναβάσεώς μας. Ἐψηλαφήσαμε τά ἀρχαῖα μνημεῖα τοῦ πολιτισμοῦ μας, τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καί τῆς φι-

λοσοφίας καί ἀγγίξαμε μέ τήν ψυχὴ μας τήν ἐνδοξη ἱστορία μας.

Καί ἡ ἱστορική μνήμη καί ἡ ἀναφορά μας συγκλονίζεται καί συνεχίζει μέ τίς ἀλησμόνητες πατρίδες μας τοῦ Βυζαντίου μας, τῆς ἐνδόξου Μικρᾶς Ἀσίας, τῶν ἀειμνήστων προγόνων μας, τῆς πονεμένης Ῥωμηοσύνης, τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων, τῆς πόλεως τοῦ ἀγίου καί μεγάλου Κωνσταντίνου, τοῦ πρώτου Χριστιανοῦ αὐτοκράτορος. Ἐκεῖ στόν Ἑλλησποντο, στήν Προποντίδα, στόν Βόσπορο, στόν Πόντο, καί σέ ὅλη τήν Μικρὰ Ἀσία καί τά ἐνδοξα παράλια τῆς, ἐκεῖ, κλίνομε γόνυ εὐσεβείας καί βαθυτάτης τιμῆς πρὸς τόν Σεπτὸ Προκαθήμενο τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου, τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό μας Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο, πρὸς τόν ὁποῖο καί υἱικῶς καί εὐγνωμόνως ὑποβάλλομε τήν εἰλικρινῆ ἀφοσίωση καί ὀλόθερμη εὐχή νά τοῦ χαρίξῃ ὁ Τρισάγιος Θεός μας ὑγεία, μακροημέρευση καί κάθε εὐλογία στό πολυεύθυνο καί πρωθυεραρχικό του ἔργο, γιά τήν ἐνότητα καί τήν κατά Χριστό οἰκοδομὴ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας καί ὅλων τῶν κατὰ τόπον ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν μας.

Τήν στιγμὴ αὐτὴ ἐνώνομε τήν σκέψη μας καί βιώνομε τήν ἱστορική μνήμη μέ τήν ἐνδοξη πόλη τῶν Ἀθηνῶν, τήν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μας, μέ τούς φιλοσόφους μας, τόν Σωκράτη καί τόν Πλάτωνα, μέ τόν Παρθενῶνα, καί ὅλα τά ἄλλα ἐνδοξα μνημεῖα μας καί τόν θαυμάσιο ἑλληνοχριστιανικό πολιτισμό μας, σέ ὅλα τά μέρη τῆς Πατρίδος μας.

Μακαριώτατε, Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Κύριε μοι Κύριε Ἱερώνυμε, ὑποβάλλω τά βαθύτατά μου σέβη, τίς υἱικές μου εὐχαριστίες καί τήν εὐγνωμοσύνη μου, γιά τήν εὐλογημένη παρουσία Σας στή σημερινή μου ἐνθρόνιση, ἀλλὰ καί γιά τήν ἐμπιστοσύνη Σας πρὸς τήν ταπεινότητά μου, μαζί μέ ὅλους τούς ἀγιωτάτους Ἀρχιερεῖς τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας μας, πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων μέ τιμοῦν σήμερα μέ τήν παρουσία τους, καί τούς ὁποίους ἀδελφικῶς εὐχαριστῶ γιά τήν ἀνάδειξή μου σέ Ἐπίσκοπο καί Μητροπολίτη τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς ἐνδόξου μαρτυρικῆς πατρίδος μας, τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἐκκλησία μας, ἐν τὸς τῆς ὁποίας γεννηθήκαμε, γευθήκαμε καί βιώ-

νομε τήν Ὁρθόδοξο Πίστη καί Ἀλήθεια, εἶναι Ἐκκλησία μαρτύρων, ἡρώων καί ἁγίων, χάριν τῶν ὁποίων εἴμεθα ὅλοι σήμερα ἐλεύθεροι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί.

Ὡς ὁ τελευταῖος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας μας πού περιλαμβάνει τὰ ὄρια τῆς ἑλληνίδος γῆς μέ ἀδελφική ἐν Χριστῷ ἀγάπη ἀπευθύνω πρὸς ὅλους τοὺς ἁγίους ἀδελφούς καί συνεπισκόπους μου ἐγκάρδιο χαιρετισμό ἀπὸ τὴν ἀποστολική Ἐκκλησία τῶν Φιλίππων, τῆς Χριστουπόλεως, τῆς Νεαπόλεως, τῆς Καβάλας καί τῆς Θάσου, καί ἐκφράζω τὴν βεβαιότητα, ὅτι θά εἶμαι πάντοτε συνεργός καί συνοδοιπόρος στό πολυποίκιλο ἔργο τῆς διακονίας τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τοῦ εὐλογημένου λαοῦ μας, μέσα στοὺς χαλεπούς καιροὺς καί στίς δύσκολες συγκυρίες τοῦ κόσμου μας πού διερχόμεθα.

Ἰδιαίτερος εὐχαριστῶ τὸν πολὺ καί σεβαστὸ Γέροντα Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμο γιὰ τοὺς καλοὺς του λόγους, καί γιὰ τὰ ὅσα μοῦ προσέφερε μέ τὴν ἀγαπῶσα καρδιά του, καί ὁ ὁποῖος αὐτὴ τὴν ἱερά στιγμή ἐκπροσωπεῖ τὴν Σεπτὴν Κορυφὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου, τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα, τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καί Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην μας κ. Βαρθολομαῖον καί μετέφερεν πρὸ ὀλίγου τὰς Πατριαρχικὰς αὐτοῦ Εὐχὰς καί Εὐλογίας πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου.

Εὐχαριστῶ ἐξ ὀλοκλήρου, ἐπίσης, τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ξάνθης καί Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα, τὸν ἄχρι τοῦδε Τοποτηρητὴ τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τρίμηνο καί πλέον μέ πατρική ἀγάπη καί οὐσιαστικὴ συμβολὴ κατηύθυνε τὴν διοίκηση καί τὴν πνευματικὴ εὐθύνη τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ μας, ἀλλὰ καί μέ τὴν ἀρίστη συνεργασία μας μέ τοὺς ὑπευθύνους κληρικούς καί λαϊκοὺς προητοίμασε τὴν ὄντως λαμπρὴ αὐτὴ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεώς μου.

Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι «ὁποῖος θέλει νὰ γίνῃ μέγας ἀνάμεσά σας, πρέπει νὰ γίνῃ ὑπηρετὴς σας, καὶ ὁποῖος ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ εἶναι πρῶτος πρέπει νὰ γίνῃ δοῦλος σας. Ὅπως καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἄνθρώπου δὲν ἦλθε γιὰ νὰ τὸν ὑπηρετήσουν, ἀλλὰ γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν ζωὴ του λύτρο γιὰ ὅλους»⁶, ἀντηχεῖ

δυνατὰ μέσα μου καί θά ἀποτελῇ τὸν ἱερό Κανόνα γιὰ τὴν ὑπόλοιπη ζωὴ μου. Ἦλθα γιὰ νὰ εἶμαι μαζί μέ τὸν ἱερό Κλήρο καί τὸν εὐσεβῆ Λαὸ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τοὺς ἄρχοντες καί ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τόπου μας, τοὺς ἐργαζομένους καί τοὺς ἀνέργους, τοὺς θλιμμένους καί τοὺς χαρούμενους, τοὺς ἀσθενεῖς καί τοὺς καταβεβλημένους, τοὺς γέροντες καί τοὺς μοναχικούς, τοὺς νέους καί τίς νέες μας, τὰ ἀγαπημένα μας παιδιά τῆς εὐλογημένης Πατρίδος μας, πού ἀγωνίζονται μέ πολὺ κόπο καί μεγάλη προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνατροφὴ τους, μαζί μέ τοὺς γονεῖς τους, γιὰ τὴ μόρφωσή τους καί γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ τους ἀποκατάσταση. Ἀγαπημένα μου παιδιά, θά εἶμαι πάντοτε μαζί σας, γιὰ νὰ ἔρχεσθε, ὅπως θέλετε καί ὅταν θέλετε σέ ὁποιαδήποτε δύσκολη ὥρα καί στιγμή τῆς ζωῆς σας, γιὰ νὰ μιλήσωμε, νὰ συζητήσωμε γιὰ τὰ προβλήματά σας, νὰ προσευχηθοῦμε καί νὰ χαροῦμε μαζί γιὰ τὴν πρόοδό σας καί γιὰ τὴν πνευματικὴ σας γαλήνη. Ἀνάμεσά σας εἶναι οἱ μελλοντικοὶ ἱεράρχες καί κληρικοί μας, οἱ αὐριανοὶ πρωθυπουργοί, οἱ δυνατοὶ ἀρχηγοὶ καί ἀξιωματοῦχοι τοῦ κοινοβουλίου μας, οἱ συνετοὶ οἰκογενειάρχες, οἱ ἔντιμοι δικαστικοί, οἱ μορφωμένοι ἐπιστήμονες καί ἐκπαιδευτικοί, οἱ γνήσιοι βιοπαλαιστὲς. Νὰ μὴν ἀπογοητεῦσεσθε στίς δυσκολίες σας καί νὰ μὴ δειλιάζετε μπροστὰ στοὺς κινδύνους. Ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ μας θά σᾶς δώσῃ θάρρος καί ἐλπίδα στὸν δύσκολο δρόμο τῆς ζωῆς σας. Ὅλοι ἐμεῖς οἱ μεγαλύτεροι, οἱ γονεῖς σας, σᾶς ἀγαπᾶμε, εἴμεθα μαζί σας καί θέλομε νὰ εἴσθε τὸ εὐλογημένο μέλλον τοῦ βασανισμένου κόσμου μας ἀπὸ τίς ἐξαρτήσεις, τὴ μοναξιά, τὴν ἄμοιρη δόξα καί τὴν κακοτράχηλη ἀπαξίωση καθὲ ἠθικῆς καί ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας.

Ὡς Ἐπίσκοπος καί Ποιμενάρχης τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἀπευθύνω πατρικὸ καί ἀληθινὸ χαιρετισμὸ καί ἐκφράζω τὴ χαρὰ μου καί τὴν εὐκρινῆ μου ἀγάπη πού εἶμαι μαζί μέ ὅλους τοὺς κληρικούς μας, τοὺς ἱερομονάχους καί τοὺς ἐγγάμους ἱερεῖς μας, τοὺς διακόνους μας, τοὺς μοναχοὺς καί τίς μοναχές μας, τίς ἐνορίες μας, τοὺς συνεργάτες μας καί ἀδελφούς μας, τοὺς ἱεροψάλτες μας, τοὺς νεωκόρους μας, τίς κυρίες τοῦ φιλανθρωπικοῦ μας ἔργου καί τῶν συσσιτίων μας. Μέ τὰ μοναστήρια μας καί τίς ἐκκλησιές μας, τίς ἐορ-

τές και τίς πανηγύρεις μας, τούς αγίους μας και τὰ ἅγια λείψανά τους και ὅλα τὰ προσκυνήματα και τὰ σεμνώματα τῆς πίστεώς μας, θά ἀγωνισθοῦμε νά γίνουμε καλύτεροι, πνευματικώτεροι, ἀγαπημένοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί και ἠγαπημένοι συνεργάτες στόν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου μας. Ἡ Θεία Λειτουργία μας, ἡ ὠραιότερη συνάντησή μας μπροστά στήν ἁγία Τράπεζα τῆς Ἐκκλησίας μας θά μᾶς ἐνώνη μέσα στό Σῶμα και τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας και θά μᾶς χαρίζη δύναμη και χάρη στόν πνευματικό μας ἀγῶνα, στήν ἀνηφορική πορεία μας, στήν ταπεινωση και τή μετάνοια, στή συγγνώμη και τήν ἀλληλοβοήθεια γιά τή σωτηρία μας, ἀλλά και γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων πού μᾶς ἐνεπιστεύθη ὁ Χριστός μας.

Πρός τὰ εὐλογημένα ἐκκλησιαστικά Ἰδρύματά μας και πρός ὅλες τίς κατά πάντα ἀξιέπαινες προσπάθειες τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς μας, πού τόσα κατεργάζονται ἀνιδιοτελῶς και φιλανθρωπῶς στήν τοπική μας κοινωνία προσφέρω τόν ἑαυτό μου χάριν τῆς ἀγάπης τῶν ἀνθρώπων. Γιά ὅλους ὅσοι τὰ ὑπηρετοῦν προσεύχομαι και μνημονεύω τούς κόπους και τίς θυσίες τους, τούς ἀγῶνες και τίς ἀγωνίες τους.

Εὐχαριστῶ ιδιαίτερα ὅλους τούς Ἄρχοντες, τήν πολιτική και στρατιωτική ἠγεσία τοῦ τόπου μας, τήν κυρία Δήμαρχο τῆς Καβάλας, τούς κυρίους Δημάρχους τῆς πνευματικῆς μας δικαιοδοσίας και ἐν συνόλῳ τὰ Δημοτικά Συμβούλια, ὅλους τούς φορεῖς και ὅλους τούς Πολῖτες και τόν εὐσεβῆ Λαό μας, ὅλα τὰ ΜΜΕ, τούς στρατιῶτες μας και τίς φιλαρμονικές μας, γιά τή σημερινή τιμητική και ἐμφανῆ παρουσία τους γιά τήν ταπεινότητά

μου και ἰδιαίτερος γιά τήν ἀρίστη συνεργασία τους μέ τήν τοπική μας Ἐκκλησία, και τούς ὑπευθύνους κληρικούς και λαϊκούς συνεργάτες μας στή συντονισμένη και τόσο καλά ὀργανωμένη προετοιμασία τῆς ἐνθρονίσεώς μου. Θά εἶμαι πάντοτε ὁ πρῶτος συνεργάτης και συνομιλητής τους γιά ὅλα τὰ καλά και γιά τήν εὐρεση οἰασδήποτε προτάσεως και προσπαθείας γιά τήν ἐπίλυση στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ τῶν προβλημάτων τοῦ λαοῦ μας και τῆς κοινωνίας μας.

Ἀδελφοί μου και φίλοι μου ἐν Χριστῷ, ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προσκαλεῖ συνεχῶς στόν ἀγῶνα τῆς πίστεως και τῆς σωτηρίας μέ αὐτά πού καταγράφει στήν πρός Ῥωμαίους ἐπιστολή του: «Ἐφθασε ἡ ὥρα νά ξυπνήσωμε ἀπό τόν ὕπνο... ἄς πετάξωμε ἀπό ἐπάνω μας τὰ ἔργα τοῦ σκοτόυ, κι ἄς φορέσωμε τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ἡ διαγωγή μας ἄς εἶναι κόσμια, τέτοια πού ταιριάζει στό φῶς»⁷.

Τετρατίζοντας τόν παρόντα ἐπιβατήριο λόγο μου, σᾶς καλῶ ὅλους σέ συνεχῆ προσευχή και ἱκεσία γιά τήν δοκιμαζομένη ποικιλοτρόπως ἀγαπημένη μας Πατρίδα, τήν Ἑλλάδα μας, ἰδιαίτερος μάλιστα γιά τήν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν ἐσχάτως τελειωθέντων ἀδελφῶν μας κατά τή δοκιμασία τῶν φοβερῶν πλημμυρῶν, ὅπως ἐπίσης και γιά τήν ἐπούλωση τῶν πληγῶν τῶν δοκιμαζομένων τραυματιῶν και τῶν πολλῶν οἰκογενειῶν, ὅπως ἐπίσης και τῶν περιοχῶν πού ἐπλήγησαν ἀνά τήν ἐπικράτεια.

Ἀδελφοί μου, και Τέκνα μου, ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, «Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν»⁸.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ἦσ. 6,6-7.
2. Πρβλ. Ἦσ. 9,2.
3. Πρβλ. Φιλιπ. 1, 3-11.
4. Πρβλ. Μτθ. 24, 12.
5. Ῥωμ. 5, 20.
6. Μτθ. 20, 26-28.
7. Πρβλ. Ῥωμ. 13, 11-13.
8. Φιλιπ. 4, 21, 23.

Ἐνθρονηστήριος Λόγος
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σταγῶν καί Μετεώρων
κ. Θεοκλήτου

(Ἱερός Μητροπολιτικός Ναός Ἁγίου Βησσαρίωνος Καλαμπάκας,
25.11.2017)

Μακαριώτατε Δέσποτα καί σεπτέ Προκαθήμενε,
Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερώνυμε,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ἰωαννίνων, Τοποτη-
ρητά ἄχρι τοῦδε τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως,
κ. Μάξιμε,
Θεόλεκτε καί περιτίμητε τῶν Ἱεραρχῶν χορεία,
Εὐλαβέστατοι Κληρικοί,
Ἅγιοι Καθηγούμενοι καί Ὁσιώτατοι Μοναχοί
καί Μοναχαί,
Ἐντιμότητε Κύριε Περιφερειάρχα,
Κύριε Ἀντιπεριφερειάρχα,
Κύριε Δήμαρχε Καλαμπάκας,
Ἐντιμότητοι λοιποὶ πολιτικοὶ καί τοπικοὶ
Ἄρχοντες,
Ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν,
Ἐκπρόσωποι τῶν Συλλόγων,
Λαέ τοῦ Κυρίου εὐλογημένε καί ἠγαπημένε,

Δοξολογίαν καί εὐχαριστήριον ὕμνον ἀναπέ-
μπω ἐκ βάθους ψυχῆς καί καρδίας πρὸς τόν πανά-
γαθον Θεόν, κατὰ τὴν εὐλογητὴν ταύτην ὥραν, ὅτε
ἀφάτῳ συγκαταβάσει καί ἀπείρῳ ἐλέει Αὐτοῦ,
ἀνέρχομαι εἰς τὴν ἱεράν καθέδραν τοῦ πανσέπτου
Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Βησσαρίωνος, πολιούχου καί
προστάτου τῶν Σταγῶν, καί ἀναλαμβάνω τὴν δια-
ποίμανσιν τῆς θεοσώστου καί ἱστορικῆς Μητρο-
πόλεως Σταγῶν καί Μετεώρων.

Πλήρης εὐγνωμοσύνης ἡ ψυχὴ μου ψάλλει πρὸς
τόν εὐεργέτην Κύριόν μου: «*Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου
εὐλογημένον*», «*Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ
ὄνομα Κυρίου*».

Εὐρίσκομαι ἤδη εἰς τόν θρόνον τῆς κληρωθεί-
σης μοι Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως καί εἰς τὰ
ὄπα μου ἠχεῖ ἡ ἀγιογραφικὴ ἐρώτησις, ἡ ἀφορῶ-
σα εἰς τὴν κατ' ἄνθρωπον ἀνταπόδωσιν τῆς εὐε-

γεσίας καί τῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ, «*Τί ἀνταποδώ-
σω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;*»
καί μίαν μόνον εὐρίσκω ἀπάντησιν. Τὴν ὀλοκλη-
ρωτικὴν μου ἀφιέρωσιν εἰς τὴν πνευματικὴν καί
ποιμαντικὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ποιμνίου μου. Τὴν
ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καί καρδίας ἀφοσιώσιν μου καί
τὴν παντελεῖ προσφορὰν τῆς ὑπάρξεώς μου εἰς τόν
ἐκλεκτόν μου λαόν, τόν εὐσεβῆ καί εὐγενῆ.

Πρώτιστος σκοπὸς καί ἀνύστακτος φροντίς μου
ἢ κατὰ Χριστόν αὔξησις καί προκοπὴ πάντων. Ἡ
διαφύλαξις μέχρι κεραίας τῆς καλῆς ὁμολογίας
τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ὡς κατέχει ταύτην καί
ὁμολογεῖ ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ
Ἐκκλησία.

Ἐνδελεχὲς μέλημά μου ἢ μετὰ ζήλου καί ἐνθου-
σιασμοῦ ἐπιτέλεισι τῶν ἱερῶν καθηκόντων τῶν
Ἱερέων ἐν ταῖς Ἐνορίαις αὐτῶν καθὼς καί ἡ ὑπ'
αὐτῶν τέλεισι τῶν ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ ἱερῶν Ἀκο-
λουθιῶν μετ' εὐπρεπείας, εὐσχημοσύνης, σεμνῆς
μεγαλοπρεπείας καί τάξεως.

Ἡ κοινωνικὴ μέριμνα καί πρόνοια θὰ κατέχουν
τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὸ ποιμαντικόν μου ἐνδιαφέ-
ρον.

Πόθος μου ἱερός, ἢ ἐν Χριστῷ κοινωνία καί
ἐπαφή μετ' ὅλους, μικροὺς καί μεγάλους, μορφωμέ-
νους καί ἀπλοϊκοὺς, περιωνύμους καί ἀσήμους
κατὰ κόσμον, ὥστε νά καταστῶ ἀδελφός καί φί-
λος, συμπαραστάτης καί συνοδοιπόρος εἰς τὰ
προβλήματα, τίς χαρὲς καί τίς λύπες αὐτῶν.

Ἐν Κυρίῳ καυχῶμαι διὰ τὰ ἱερά Μοναστήρια
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μου, μετὰ τῶν Ἀδελφο-
τήτων αὐτῶν, τὰ ὅποια θεωρῶ ὡς ἀδάμαντας κο-
σμοῦντας τὴν ἀρχιερατικὴν μου μίτραν καί ζωντα-
νὴν βακτηρίαν μου. Τοὺς ἰσαγγέλους πολιτευτάς,
οἵτινες διὰ τῆς ἀγγελομιμήτου διαγωγῆς των βιώ-

νουν «τὸ ὄγδοον μυστήριον» καὶ διὰ τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς των «συντηροῦν τὸν κόσμον». Μὲ τούς πολυαριθμούς αὐτούς Πατέρας καὶ Μητέρας θά συμπορευθῶμεν «ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτω, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ», «μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία». Θά εἶμαι ὁ ἀντιλήπτωρ Ἐπίσκοπος αὐτῶν, ὁ Πατήρ καὶ ὁ Ἀδελφός των.

Ὁ μοναστικός βίος ἔχει ἔνδοξον καὶ ἁγίαν ἱστορίαν Ἐκκλησιαστικὴν καὶ Ἐθνικὴν. Τά ἱερά Μοναστήρια ἀποτελοῦν τὴν Κιβωτὸν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἔθνους μας καὶ ἡ συμβολὴ αὐτῶν εἶναι μνημειώδης καὶ περιλάμπρος. Συμβολή, ἡ ὁποία συνεχίζεται καὶ καθίσταται πλέον ἄκρως ἀπαραίτητος εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν τῆς παγκοσμιοποιήσεως καὶ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ἀποχρωματισμοῦ. Διὰ τοῦτο, εἶναι ἀνάγκη νά διασφαλίσωμεν τὰ δικαιώματα τῆς ἐπιθυμίας καὶ τοῦ πόθου τῶν ἐν αὐτοῖς ἀσκουμένων περὶ ἀπομώσεως καὶ ἡσυχίας καὶ νά δημιουργήσωμεν τὰς καταλλήλους προϋποθέσεις, ὥστε νά ἐπιτελοῦν ἀκωλύτως καὶ ἀνεμποδίστως τὰ τῆς μοναχικῆς πολιτείας. Ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τοῦτον τὸν μακάριον τόπον τῶν Σταγῶν, ὅπου ἠύλογήθη περισσῶς ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ τῆς ὑπάρξεως τῆς ἁγίας λιθοπόλεως τῶν Μετεώρων. Ὑψουμένης εἰς τὸν θεσσαλικὸν κάμπον καὶ ἀγγιζούσης μὲ τούς γκριζοπρασίνους γίγαντας τὰ κρᾶσπεδα τοῦ οὐρανοῦ, κατέστη ἀκρόπολις τοῦ πνεύματος, ἐνθα ὑψιπέται ἀετοί

τῆς πίστεως, ἀνερειπόμενοι εἰς τούς ἀχλοήτους, ἡλιβάτους κολοσσούς, ὑπερνικοῦν τὸ κατὰ φύσιν. Ἐνα μοναστικὸν κέντρον τόσο σπουδαῖον, ὥστε χαρακτηρίζεται τὸ δεύτερον μετὰ τὴν Ἀθωνικὴν πολιτείαν καὶ μοναδικὸν παγκοσμίως ἱερόν προσκύνημα. Ἐδῶ, συναντῶνται διαφορετικοὶ λαοί, φυλαὶ καὶ γλώσσαι σέ ἕνα εἰρηνικὸν συναπάντημα, τὸ ὁποῖον σέβεται τὰς διαφορὰς καὶ τὰς ἀντιπαλότητας καθὼς ἡ ἱερότης τοῦ χώρου καὶ ἡ ἱστορία του ὑποβάλλουν καὶ ἐπιβάλλουν ἕνα ἄλλο ὕφος καὶ ἦθος, τὰ ὁποῖα ἀντλοῦνται ἐκ τῶν ζωντανῶν προτύπων τῶν Ἁγίων μας. Τόπος ἅγιος καὶ ἱερός, μία βαρύτιμος καὶ ὑπερπολύτιμος παρακαταθήκη, ἡ ὁποία πρέπει νά παραμείνῃ ἀναλλοίωτος καὶ ἀπαραβίαστος διὰ νά τὴν παραδώσωμεν ἀμετάβλητον εἰς τὰς ἐπομένας γενεάς. Κάθε πέτρα καὶ βράχος, κάθε σπήλαιον καὶ κελλίον εἶναι ἡγιασμένα ἀπὸ τὴν πλειάδα τῶν ἀσκητῶν - μοναχῶν. Ὁ ἁγιομετεωριτικὸς μοναχισμὸς, εἰς τὴν χιλιόχρονην παρουσίαν του εἰς τοῦτον τὸν ἁγιοβάδιον τόπον, προσέφερε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ πλῆθος Ἁγίων, εἰς δὲ τὸ Ἔθνος προσήνεγκε πλειάδα ἡρώων, εὐργετῶν καὶ διδασκάλων. Ἄλλαις λέξεσιν, ἐδημιούργησε ἕνα ἀμάλγαμα λατρείας καὶ πολιτισμοῦ τόσο ἰσχυρὸ καὶ καταυγάζον, ὥστε ἡ Πατρίς νά τὸ κανχάται καὶ νά τὸ τιμᾷ, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμένη ὀλόκληρος νά τὸ θαυμάζει καὶ νά τὸ σέβεται. Ὅθεν, ἐκ τῶν πραγμάτων, ὁ ἱερός χώρος τῶν Ἁγίων Μετεώρων καθίσταται πρε-

Κλῆρος καὶ λαὸς ὑποδέχεται στὴν Καλαμπάκα τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Γερῶννμο καὶ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Θεόκλητο.

σβευτής Ἑλληνισμοῦ, Ὁρθοδοξίας, παιδείας, ἰδανικῶν καί πολιτισμοῦ. Ἦνωμένοι λοιπόν, Κλήρος, Λαός καί Μοναχοί θά ἀγωνισθῶμεν διά τήν διατήρησιν τῆς φυσιογνωμίας τῶν Ἁγίων Μετεώρων καί σύν Θεῷ θά μεγαλουργήσωμεν.

Κατά τήν ἱεράν ταύτην στιγμήν, Μακαριώτατε, σεβαστοί Πατέρες καί ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί, ἡ σκέψις μου στρέφεται εὐγνωμόνως εἰς τόν αἰοίδιμον ἅγιον προκάτοχόν μου Μητροπολίτην Σεραφείμ, διά τόν ὁποῖον διακατέχομαι ἀπό αἰσθήματα βαθυτάτου σεβασμοῦ καί τιμῆς. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ψυχή αὐτοῦ ἀγάλλεται ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καί συμπροσεύχεται μεθ' ἡμῶν. Ἦλθον διά νά συνεχίσω τό ἐπίπονον καί πολύμοχθον ποιμαντορικόν ἔργον αὐτοῦ. Ἔργον πολυσχιδές καί πολυμερές, μεγαλειῶδες καί καλλίκαρπον, ἑνός Ἱεράρχου ἀρχοντικοῦ καί γλυκέος, σεμνοῦ καί ἱεροπρεποῦς, εὐγενοῦς καί φιλολάου. Ἔργατου ὀρηροῦ, ὅστις ἔλαμψεν ὡς λύχνος φωτεινός ἐπί τῆς Ἐπισκοπικῆς λυχνίας τῶν Σταγῶν καί κατηναλώθη διά τόν ἐν Χριστῷ φωτισμόν τοῦ λαοῦ. Αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἀνδρός, δηλῶ ἐκ τῆς θέσεως ταύτης, ὅτι τό δημιουργία διά τό ὁποῖον ἐκοπίασεν, ἐπραγματάωσε καί ὠνειρεύθη, θά συνεχίσω μέ ζέσιν ψυχῆς, καί τῇ βοηθείᾳ τῆς Θεοτόκου, θά ἐπαυξήσω πρὸς δόξαν τοῦ παναγίου Θεοῦ. Πρὸς τοῦτο καλῶ ἅπαντας, Κλήρον, Μοναχοὺς καί Λαόν, νά συστρατευθῶμεν ἵνα φέρωμεν ἀπό κοινοῦ εἰς πέρας τοῦτο καί Χριστόν κερδήσωμεν.

Καί νῦν Ἁγίε Δέσποτα, Σεπτέ Προκαθήμενε τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἐκφράζω ἐκ καρδίας πρὸς τό τίμιον πρόσωπόν Σας τόν ἄπειρον σεβασμόν μου καί τὰς ἀμέτρους εὐχαριστίας μου διά τήν ἀγάπην σας καί παρακαλῶ ὅπως εὐχεσθε ὑπὲρ ἐνδυναμώσεως καί ἐνισχύσεως μου. Ὡσαύτως, εὐγνωμόνως καί εὐλαβῶς ἐν υἱικῇ ἀγάπῃ, εὐχαριστῶ τούς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς, οἵτινες προσῆλθον σήμερον εἰς τήν τελετήν τῆς Ἐγκαταστάσεώς μου εἰς τήν καθέδραν τῶν ἱστορικών Σταγῶν καί συμμετέσχον εἰς τήν χαράν μου. Προσέτι, εὐχαριστίας ἐκφράζω πρὸς ἅπαντας τούς κοπιάσαντας, διοργανωτάς καί συντονιστάς, τῆς λαμπρᾶς καί πανδήμου ὑποδοχῆς ταύτης, ὡς καί ἅπαντας τούς συμμετέχοντας εἰς αὐτήν, τά μέλη τῶν Πολιτιστικῶν Συλλόγων, τόν Ταξίαρχον τῆς Σχολῆς Μονίμων Ὑπαξιωματικῶν Τρικάλων καί τὰς Φιλαρμονικὰς τοῦ Δήμου καί τῆς Πρώτης Στρατιᾶς. Εὐλογῶ αὐτούς καί εὐχομαι αὐτοῖς καί παντί τῷ Ποιμνίῳ μου, Κλήρω, Μονασταῖς καί Λαῷ, ὁ Θεός διά πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Μετεωριτίσσης, τῆς πανευφήμου νύμφης τοῦ Χριστοῦ Αἰκατερίνης, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος καί τῶν Ὁσίων Πατέρων τῶν ἐν Μετέωροις ἀσκήσει καί ἀθλήσει διαλαμψάντων, δώῃ αὐτοῖς κατά τήν ἀγαπῶσαν καρδίαν των, τά αἰτήματα αὐτῶν πληρώσαι καί τήν δέησιν τῶν χειλέων αὐτῶν ἅς εἰσακούῃ πάντοτε.

Γένοιτο!

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Τό Στ' Ἐπιστημονικό Συνέδριο
γιά τήν Τουρκοκρατία καί τό 1821

(Συνοδικό Μέγαρο, 6 καί 7.10.2017)

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

Ἄρχισαν στίς 6 Ὀκτωβρίου 2017 οἱ ἐργασίες τοῦ Στ' Διεθνούς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου, τό ὅποιο διοργάνωσε ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διά τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος στό Συνοδικό Μέγαρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τίτλο: «Πολεμικές συγκρούσεις καί τόποι καθαριασμοῦ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος κατά τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821».

Τό Συνέδριο ἐντάσσεται σέ κύκλο δέκα Ἐπιστημονικῶν Συνεδρίων μέ γενικό θέμα: «1821-2021: 10 Ἐπιστημονικά Συνέδρια γιά τά 200 χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης».

Ἀναγνώσθηκε ὑπό τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Βαρθολομαίου Ἀντωνίου - Τριανταφυλλίδη, Γραμματέως τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, τό μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου. Τό μήνυμα δημοσιεύεται στή συνέχεια.

Κατόπιν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, κηρύσσει τήν ἑναρξη τόνισε ὅτι:

«... Παρατηρεῖται στήν ἐποχή μας μία προσπάθεια νά παρερμηνευθοῦν οἱ πηγές καί νά ἀγνοηθεῖ ὁ ἀπελευθερωτικός, κοινωνικός, ἐκπαιδευτικός καί πολιτιστικός ρόλος τοῦ Ὀρθοδόξου Κλήρου. Διαβάζουμε προτάσεις γιά μία ριζική ἀναθεώρηση τῆς ὕλης πού θά διδάσκειται στά σχολεῖα καί ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι οἱ ἥρωες καί οἱ Ἐθνομάρτυρες κινδυνεύουν νά βρεθοῦν ἐκτός σχολικῶν βιβλίων. Μέ τό θέμα πού ἐπιλέξαμε γιά τό παρόν Στ' Διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριο δηλώνουμε τόν σεβασμό τῆς Ἐκκλησίας μας πρὸς ὅλους ἐκείνους, μαχητές καί ἀμάχους, κληρικούς καί λαϊκοὺς, οἱ

ὁποῖοι θυσιάσθηκαν γιά τήν Ἐλευθερία τοῦ Γένους» (Τό πλήρες κείμενο δημοσιεύεται στή συνέχεια).

Κατά τήν τελετή τῆς ἐναρξεως παρέστησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας κ. Παντελεήμων καί Φθιώτιδος κ. Νικόλαος. Οἱ Πανιερώτατοι Μητροπολίτες: Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης καί Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός, καθώς καί ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Τανάγρας κ. Πολύκαρπος. Ἐπίσης παρέστη ὁ Γενικός Γραμματεὺς Ἱεροσκευμάτων κ. Γ. Καλατζῆς, ὁ ὁποῖος ἀπήθυνε χαιρετισμό. Τήν ἑναρξη τοῦ συνεδρίου τίμησαν μέ τήν παρουσία τους ἐλλογιμώτατοι καθηγητές, κληρικοί καί πλῆθος κόσμου.

Ἀκολούθως ἔλαβε χώρα ἡ πρώτη Συνεδρία μέ προεδρεύοντα τόν Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρ. κ. Γεώργιο Μεταλληνό.

Ἡ πρώτη Εἰσήγηση εἶχε ὡς θέμα: «*Τό μαρτυρικό τέλος τοῦ Ἀθανασίου Διάκου*». Ὁ εἰσηγητής, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος, ὁ ὁποῖος παρουσίασε πτυχές τοῦ θέματος, τόνισε μεταξύ ἄλλων τά ἑξῆς: «... Ἡ θυσία τοῦ Ἀθανασίου Διάκου εἶχε διπλή σημασία! Ἐπί μία ἑβδομάδα καθυστέρησε τήν προέλαση τοῦ Ὁμέρ Βρυνῶν πρὸς Πελοπόννησο καί ἔτσι δόθηκε χρόνος νά προετοιμαστοῦν ὁ Κολοκοτρώνης καί οἱ ὄπλαρχηγοί τῆς Πελοποννήσου γιά τή νικηφόρα ἀντιμετώπισή του. Ἐπίσης ἐνίσχυσε τό ἐθνικό φρόνημα τῶν Ἑλλήνων, προσέφερε ὑπόδειγμα ἀνδρείας καί ξαναζωνάνεψε τήν ἀμφιταλαντευόμενη καί κλονιζόμενη ἐλπίδα καί πίστη γιά τήν λευτεριά...».

Ὁ δεύτερος εἰσηγητής Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ἀνέπτυξε τό θέμα: «*Μαρτύρων αἵματα: τό ὄλοκαύτωμα τῆς Νάουσας*».

Ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέφερε ὅτι: «...Τά αἵματα πού πότισαν τό χῶμα τῆς ἡρωικῆς πόλεως τῆς Ναούσης ἦταν αἵματα δύο χιλιάδων μαρτύρων καί

ήρώων πού θυσιάσθηκαν για τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἅγια καί τῆς πατρίδος τήν Ἐλευθερία ... Τό ὀλοκαύτωμα τῆς Ναούσης δέν ἦταν ἀπλῶς θυσία γιά τήν ἐλευθερία μίας μόνο πόλεως. Ἦταν θυσία στόν ἀπελευθερωτικό ἀγῶνα ὄλων τῶν ἐπαναστατημένων Ἑλλήνων, γιατί οἱ Ναουσαῖοι μέ τήν ἐπανάστασή τους ἀπασχόλησαν τρεῖς ὀλόκληρους μῆνες τόν τουρκικό στρατό, δίνοντας ἔτσι τή δυνατότητα στοὺς ἐπαναστατημένους Ἕλληνες τῆς Κεντρικῆς Ἑλλάδος καί τῆς Πελοποννήσου νά ὀργανωθοῦν καλύτερα...».

Ἡ τρίτη Εἰσήγηση εἶχε ὡς θέμα: «*Ἡ συμβολή τοῦ Σουλίου στήν προετοιμασία τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821*». Τήν εἰσήγηση τοῦ Ἑλλογιμωτάτου κ. Γεωργίου Καραμπελιά ἀνέγνωσε ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ντίνος. Στήν εἰσήγησή του ὁ κ. Καραμπελιάς ἀναφέρθηκε στή συμμετοχή τῶν Σουλιωτῶν στά ἀπελευθερωτικά κινήματα, στήν ἀδιαμφισβήτητη ἑλληνική ἐθνική συνειδήσή τους καθῶς καί στήν ἀτεκμηριώτη ἀποψη ὀρισμένων ἀποδομητῶν ἱστορικῶν γιά τήν ἀποσύνδεσή τους ἀπό τήν νεοελληνική ἱστορία.

Ἡ τέταρτη Εἰσήγηση εἶχε ὡς θέμα: «*Τό κρουσφέγετο τοῦ Ἐθνομάρτυρα Π. Βλαχάβα. Ἡ προεπαναστατική δράση τοῦ παπᾶ, κλέφτη καί γραμματικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Βράχου τῶν Μετεώρων*». Ὁ Ἑλλογιμώτατος κ. Σεβαστιανός Ἀνδρεάδης, ἀπουσίαζε λόγω αἰφνίδιας ἀλλαγῆς τοῦ προγράμματός του καί θά καταθέσει τήν Ἀνακοίνωσή του γιά τά Πρακτικά τοῦ Στ' Συνεδρίου.

Ἡ πέμπτη Εἰσήγηση εἶχε ὡς θέμα: «*Στρατιωτική στρατηγική Ἑλλήνων καί Ὀθωμανῶν ἀπό τό 1821 μέχρι τό 1823*». Ὁ Εἰσηγητής, Ἀξιότιμος κ. Ἀνδρέας Κοῦκος, στήν ἀνακοίνωσή του ἐπιχείρησε καταρχήν μία συνοπτική παρουσίαση τῶν ἀρχικῶν κινήσεων τῶν δύο πλευρῶν, οἱ ὁποῖες δημιουργήσαν ἓνα σχετικά παγιωμένο πλαίσιο τοῦ πολέμου μέχρι τά τέλη τοῦ 1823. Στή συνέχεια ἀνέλυσε τίς προσπάθειες τῶν δύο ἀντιπάλων στίς διάφορες διαστάσεις τῆς ὑψηλῆς στρατηγικῆς. Ἡ ἀνακοίνωση κατέληξε σέ συμπεράσματα γιά τήν ἀποτελεσματικότητα τῶν μέσων πού χρησιμοποίησαν οἱ δύο πλευρές στήν προσπάθειά τους νά κάμψουν τή θέληση τοῦ ἀντιπάλου κατά τήν περίοδο 1821-1823.

Ἡ τελευταία Εἰσήγηση εἶχε ὡς θέμα: «*Οἱ ἐκστρατείες τοῦ Ἱμπραήμ ἐναντίον τῆς Μάνης*». Ὁ

Εἰσηγητής, Ἀξιότιμος κ. Σαράντος Καργάκος, ἀναφερόμενος στήν ἐκστρατεία τοῦ Ἱμπραήμ ἐναντίον τῆς Μάνης ἀνέπτυξε τά τελευταῖα ἐρείσματα, τίς πρώτες «διπλωματικές» κρούσεις, τό στράτευμα τοῦ Ἱμπραήμ, τήν πρώτη φάση - μάχης τῆς Βέργας (22 Ἰουνίου 1826), τή μάχη τοῦ Διροῦ, τή δεύτερη φάση μέ τή μάχη τοῦ Πολυαράβου καί τόνισε μέ ἐνάργεια καί γλαφυρότητα ὅτι: «...λίγα ἦσαν τά κέντρα πού σήκωναν τόν ἀγῶνα τῆς Ἀνεξαρτησίας μετά τήν ἄφιξη τοῦ Ἱμπραήμ στόν Μοριά ... ἤξερε πῶς, ἐφ' ὅσον ἡ Μάνη θά ἔμεινε ἐλεύθερη, θά τροφοδοτοῦσε διαρκῶς μέ τό στρατιωτικό της δυναμικό τόν στρατό τοῦ Κολοκοτρώνη, διαρκῶς θά βρισκόταν στά νῶτα του καί ἐπιπλέον θά ἀποτελοῦσε καταφύγιο γιά τά διωκόμενα γυναικόπαιδα τοῦ Μοριά, γιά τοὺς πολεμιστές καί ταυτόχρονα ὀρμητήριο γιά νέες ἐξορμήσεις...».

Ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ Συνεδρίου ἔκλεισε μέ γόνιμη συζήτηση ἐπί τῶν ἀναπτυχθέντων θεμάτων.

Ἡ β' ἡμέρα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου (7.10.2017)

Ἡ δεύτερη Συνεδρία ἄρχισε μέ προεδρεύοντα τόν κ. Κωνσταντῖνο Χολέβα καί ὀμίλησαν οἱ ἀκόλουθοι εἰσηγητές ἀναφερόμενοι στά ἐξῆς θέματα:

Ὁ πρῶτος εἰσηγητής Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Μεταλληνός ἀνέπτυξε τό θέμα: «*Γιατί ἄρχισε ἡ Ἐπανάσταση στή Μολδοβλαχία; (ἡ ἀπάντηση τῆς ἱστορικῆς ἔρευνας)*». Ὁ ὀμιλητής ἀνέφερε ὅτι: «...Τό ὄλο πρόβλημα συναρτᾶται μέ τό ἐρώτημα: Ποιός ἦταν ὁ στόχος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης. Τό ἐρώτημα αὐτό ἔχει τεθεῖ ἐπανελημμένα μέχρι σήμερα. Κατά τήν ἐκτίμηση πολλῶν ἐγκρίτων ἱστορικῶν μας τό '21 εἶχε, ἀρχικά τουλάχιστον, ὑπερεθνικό - ρωμαίικο καί ὄχι στενό ἐθνικιστικό χαρακτήρα. «Ρωμαίικο» σημαίνει οἰκουμενικά καί ὑπερφυλετικά ἑλληνικό καί ὄχι στενά ἑλλαδικό...».

Ὁ δεύτερος εἰσηγητής κ. Νικόλαος Κουρκουμέλης παρουσίασε τό θέμα: «*Διώξεις ἀπό τό Βρετανικό προτεκτοράτο - Ἴόνιον κράτος ὀρθοδόξων ἱερέων, κατηγορουμένων γιά τή συμμετοχή τους στή Φιλική Ἐταιρεία*». Ὁ ὀμιλητής τόνισε ὅτι: «...Στή Ζάκυνθο ἡ τοπική ἐπιτροπή τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας ἀνέλαβε τό τεράστιο ἔργο ὑποστήριξης τοῦ Ἀγῶνα στήν Πελοπόννησο καί τήν Δυτική Στερεά μέ ἀποστολές νέων ἐθελοντῶν, πυρομα-

χικῶν, χρημάτων, φαρμάκων και ἄλλων ἐφοδίων καθώς ἐπίσης τῆς περιθάλψης μέσῳ τῶν ἐνοριῶν τῶν χιλιάδων προσφύγων πού ἄρχισαν ἀμέσως νά κατακλύζουν τή Ζάκυνθο, ὅπως καί τά ἄλλα νησιά τοῦ οὐδέτερου σύμφωνα μέ τήν ἀπόφαση τῆς Ἰονίου Γερουσίας τῆς 9ης Ἀπριλίου 1821 Ἰονίου Κράτους...».

Ἡ τρίτη εἰσηγήτρια κ. Εὐανθία Πεντεβῆ - Σπυροπούλου ἀνέπτυξε τό θέμα «Ἡ Μυστική Συνέλευση τῆς Βοστίτσας (26-30 Ἰαν. 1821): Ἡ ἀπαρχή τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ἀγῶνα, τό 1821» καί ἀνέφερε ὅτι: «...Ἡ μυστική συνάντηση τῆς Βοστίτσας ἦταν τό πρῶτο γεγονός τῆς Ἐπανάστασης καί ἡ πρώτη πολιτική πράξη τῆς νεότερης Ἑλλάδας ... Ἡ σύγκρουση ἀνάμεσα στόν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό καί στόν Παπαφλέσσα δέν ἦταν προσωπική ἀντιπαράθεση, ἀλλά φυσιολογική ὡς σύγκρουση τοῦ ὀρμητικοῦ μέ τή σύνεση καί τή λογική...».

Ὁ τέταρτος εἰσηγητής Ἐλλογιμώτατος κ. Ἀθανάσιος Φωτόπουλος παρουσίασε τό θέμα: «Μάρτιος τοῦ 1821 στήν Ἁγία Λαύρα καί στήν Καλάβρυτα». Ὁ εἰσηγητής μεταξύ ἄλλων τόνισε: «...Συλλέγονται, κατατάσσονται καί ἀξιολογοῦνται οἱ ἄμεσες καί ἔμμεσες ἱστορικές πηγές πού ἀφοροῦν στή συγκέντρωση προεστῶν καί ἀρχιερέων στή μονή τῆς Ἁγίας Λαύρας καί στή προεπαναστατικά ἐπεισόδια τῆς περιοχῆς Καλαβρυτῶν κατά τόν Μάρτιο τοῦ 1821. Ἀπό τή μελέτη τῶν πηγῶν αὐτῶν προκύπτει ὅτι ἡ κήρυξη τῆς Ἐπανάστασης στήν Ἁγία Λαύρα δέν ἦταν θρυλος, ἀλλά ἐκεῖ ἐλήφθη ἡ ἀπόφαση γιά τήν ἐξέγερση καί δόθηκαν ἐντολές σέ ὀπλαρχηγούς γιά ἐπιθέσεις κατά τουρκικῶν ἀποσπασμάτων, γεγονός πού σηματοδότησε τήν ἔναρξη τοῦ Ἰεροῦ μας Ἀγῶνα...».

Ὁ πέμπτος εἰσηγητής κ. Δημήτριος Σταθακόπουλος ἀνέπτυξε τό θέμα «8-22 Μαρτίου 1821, τά γεγονότα τῆς Ἁγίας Λαύρας, τῶν Καλαβρυτῶν καί τῆς εὐρύτερης περιοχῆς, σύμφωνα μέ τίς ὀθωμανικές πηγές, τίς δημοσιεύσεις τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐφημερίδων, τή διαταγή ἐκτελέσεως τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε' καί τίς ἐλληνικές πηγές». Ὁ εἰσηγητής παρέθεσε φωτογραφίες τῶν ὀθωμανικῶν πηγῶν καί μεταξύ ἄλλων ἀνέφερε ὅτι «σύμφωνα μέ τά ὀθωμανικά ἀρχεῖα ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος Ε' λαμβάνει τή διαταγή τῆς ἐκτελέσεώς του γιά ἀντίθετο πρός τήν ὑπακοήν κακούρημα... δέκα ἡμέρες μετά τή σφαγή τῶν Καλαβρυτῶν, μετά

τήν Ἐπανάσταση (ὁ Μοριάς εἶναι ἰδιαίτερη πατρίδα τοῦ Πατριάρχου) καί λόγω τοῦ ἀνηψιοῦ του, Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ ... Στίς 17 Μαρτίου τοῦ 1821 στήν ἐορτή τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου οἱ Μανιάτες ὀρκίζονται στήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821...».

Ἡ ἕκτη εἰσηγήση πραγματοποιήθηκε ἀπό τόν κ. Νικόλαο Τόμπρο. Ὁ εἰσηγητής μίλησε μέ θέμα: «Ἐνοπλες συγκρούσεις καί πολιτικές ἀντιπαράθεσεις κατά τή διάρκεια τῆς πολιορκίας τῶν Πατρῶν (1821-1822)». Ἀποτυπώνοντας ἱστορικές πτυχές τοῦ θέματος ὁ εἰσηγητής τόνισε ὅτι: «Τό φρούριο τῆς Πάτρας πολιορκήθηκε ἀπό τούς ἐπαναστατημένους Ἕλληνες καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς Ἐπανάστασης (1821-1828), χωρίς ὅμως τελικά νά κυριευθεῖ. Οἱ προσπάθειες τῶν πολιορκητῶν χωρίζονται σέ δύο διακριτές φάσεις, μέ διαφορετικά ἢ κάθε μία ποιοτικά χαρακτηριστικά. Ἡ συγκεκριμένη μάλιστα πολεμική ἐπιχείρηση, σημαντική γιά τήν ἐξέλιξη τῆς Ἐπανάστασης στή Β. Πελοπόννησο, χαρακτηρίζεται ἀπό τοπικό ἱστοριοδίφη (Κ. Τριανταφύλλου) ὡς σμικρογραφία [...] αὐτοῦ τούτου τοῦ ἔργου ὅλης τῆς Ἐπαναστάσεως».

Ὁ ἕβδομος εἰσηγητής, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Φιλόθεος Μαρούδας, παρουσίασε τό θέμα: «Ἡ Μάχη τοῦ Γηροκομείου: Ἐνα παράδειγμα θυσίας τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρ Πατρίδος...». Ὁ εἰσηγητής τόνισε μέ ἐπιστημονική ἐνάργεια τά ἐξῆς: «...Ὁ ἐπιλεγείς χώρος δέν συνδύαζε ἀπλῶς στρατηγικά πλεονεκτήματα θέσης: ἐξασφάλιζε τήν ἔμπρακτη στήριξη (ὡς ἄμεση βοήθεια ἀλλά καί ὡς ἐπίδραση στό φοβισμένο σύνολο) τῆς θυσιαστικῆς συνεισφορᾶς τῶν Μοναστῶν...».

Ὁ ὄγδοος εἰσηγητής κ. Γεώργιος Διέλλας παρουσίασε τό θέμα: «Ὁ Μαραθῶν ὡς διαχρονικό σύμβολο ἐλευθερίας. Ἡ μάχη τοῦ Ἰουλίου 1824». Ὁ εἰσηγητής τόνισε τά ἐξῆς: «...Ὁ Μαραθῶν ἀποτελεῖ παγκόσμιο διαχρονικό σύμβολο ἐλευθερίας πού ἐνέπνευσε τούς ἀγωνιστές τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, οἱ ὅποιοι τόν χρησιμοποίησαν προκειμένου νά ἐμφυχώσουν τούς ἀγωνιζόμενους γιά τήν ἐλευθερία τους Ἕλληνες.. Τήν παράδοση πού θέλει τόν Μαραθῶνα διαχρονικό σύμβολο ἐλευθερίας διασώζει ἐπίσης μεταξύ ἄλλων ὁ Νικόλαος Πολίτης στίς Παραδόσεις του, ἀναφέροντας χαρακτηριστικά γεγονότα πού ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ παράδοση αὐτή ὑπῆρξε ζωντανή στή λαϊκή μνήμη. Τό ἱερό πεδίο τοῦ Μαραθῶνος ὑπῆρξε ὅμως παράλ-

ληλα ὁ χάρος σημαντικῆς μάχης πού ἔλαβε χώρα τόν Ἰούλιο τοῦ 1824...».

Ὁ ἕνατος εἰσηγητής κ. Νικόλαος Κανελλόπουλος παρουσίασε τό θέμα: «Ἡ πολιορκία τοῦ Νεοκάστρου (Ναυαρίνου) ἀπό τόν Ἰμπραήμ (18-25), μέσα ἀπό τίς μαρτυρίες ξένων καί Ἑλλήνων». Ὁ ὁμιλητής ἀνέφερε πώς: «Στίς ἀρχές τοῦ 1825 ὁ Ἰμπραήμ ἀποβιβάζει δυνάμεις στήν Πελοπόννησο, δημιουργώντας προγεφύρωμα στή Μεθώνη. Ἡ ἐνίσχυση καί ἡ σταθεροποίηση τοῦ πολυάριθμου ἐκστρατευτικοῦ σώματος καί κυρίως ἡ ἐξασφάλιση τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ του ἀπό τήν Αἴγυπτο καί τήν Κρήτη ἀπαιτοῦσε τήν κατοχή ἑνός κατάλληλου καί ἀσφαλούς λιμανιοῦ. Γιά τόν σκοπό αὐτό ὁ Ἰμπραήμ διασπᾶ τόν κλοιό τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων στή μάχη στό Κρεμμύδι (7 Ἀπριλίου 1825) καί πολιορκεῖ καί καταλαμβάνει τή Σφακτηρία, ὅπου πολλοί ἀγωνιστές θά θυσιαστοῦν, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ Ἀναστάσιος Τσαμαδός, ὁ Ἀναγνωσταράς καί ὁ φιλέλληνας Santa Rosa. Τά γεγονότα αὐτά ὀδηγοῦν στήν παράδοση τοῦ Παλαιοκάστρου (30 Ἀπριλίου 1825) μετά ἀπό ἀποτυχημένη ἐπιχείρηση ἐξόδου τῶν ὑπερασπιστῶν του, κατά τήν ὁποία αἰχμαλωτίζεται ὁ ἐπίσκοπος Μεθώνης Γρηγόριος, καί ἀκολούθως τοῦ Νεοκάστρου (11 Μαΐου 1825)».

Ὁ δέκατος εἰσηγητής κ. Κωνσταντῖνος Σβολόπουλος, Ἀκαδημαϊκός, ἐπρόκειτο νά παρουσιάσει τό θέμα: «Μανιάκι». Ὁ Ἑλλογιμώτατος κ. Κωνσταντῖνος Σβολόπουλος ἀπουσίαζε λόγω ἐκτάκτων ὑποχρεώσεων στό ἐξωτερικό καί ἡ εἰσήγησή του κατετέθη στά πρακτικά.

Μετά τή συζήτηση καί τό διάλειμμα ἐπαναλήφθηκαν οἱ ἐργασίες μέ τήν τρίτη Συνεδρία ὑπό τήν προεδρία τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου, Μέλους τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος.

Ἡ πρώτη εἰσηγήτρια κ. Ἀθηνᾶ Κονταλιῆ ἀνέπτυξε τό θέμα: «Οἱ Ἱερεῖς Μονές ὡς ἐπαναστατικά κέντρα τοῦ Γένους. Τό παράδειγμα τοῦ Μοριᾶ». Ἡ ὁμιλήτρια ἀνέφερε πώς: «...οἱ Μονές τῆς Πελοποννήσου, ἐκτός ἀπό τή συμβολή τους στήν ἀπελευθέρωση τοῦ Γένους ἀπό τόν ὀθωμανικό ζυγό (ὡς τόποι καταφυγῆς καί προστασίας, ὡς κέντρα παιδείας, καθὼς καί μέ τά κηρύγματα τῶν ἐθναποστόλων τους μοναχῶν), ἀναδείχθηκαν σέ ἀντιστασιακά - ἐπαναστατικά κέντρα. Εἶναι χαρακτηρι-

στικό τό γεγονός ὅτι τά μοναστήρια τῆς Πελοποννήσου πρωτοστάτησαν στίς περισσότερες ἐξεγέρσεις καί ἐξελίχθηκαν (λόγω τῶν αὐξημένων ἀναγκῶν τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων) σέ κέντρα - ὀρμητήρια τῶν τοπικῶν ἐξεγέρσεων, σέ τόπους ἀπό τοὺς ὁποίους προέρχονταν οἱ ἀγωνιστικές δυνάμεις τοῦ Γένους. Ἐπίσης, ἐξ αἰτίας καί τοῦ ἀπρόσιτου τῶν τοποθεσιῶν ὅπου ἦσαν κτισμένα, προσφέρονταν ὡς ἀσφαλές κέντρο ἐπιτελικῶν σχεδιασμῶν καί δράσεων γιά τοὺς ἐπαναστάτες...».

Ἡ δεύτερη Εἰσήγηση εἶχε ὡς θέμα: «Ἡ συμβολή τῶν μοναχῶν καί τῶν κληρικῶν στήν ἐδραίωση τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καί ἡ συμμετοχή τους στίς πολεμικές ἐπιχειρήσεις». Ἡ εἰσηγήτρια κ. Σοφία Καρύμπαλη - Κυριαζή ὑπογράμμισε ὅτι: «...Μεταξὺ τῶν κληρικῶν συγκαταλέγονται πολλοί φωτισμένοι πατριῶτες πού μνήθηκαν στή Φιλική Ἐταιρεία καί ἐργάσθηκαν ὑπεράνθρωπα ὡς ἐχέμυθα μέλη, ὡς μύστες καί καθοδηγητές στήν προσέλκυση νέων μελῶν, ὡς δραστήριοι πρωτεργάτες τῆς ἐθνικῆς ιδέας.

Πολλοί γνωστοί καί καταξιωμένοι ἱερωμένοι προσέφεραν σημαντικές ὑπηρεσίες στήν πατρίδα ἀναλαμβάνοντας πολιτικές πρωτοβουλίες καί διοικητικά καθήκοντα κατά τή σύγκληση τῶν πρώτων Ἐθνοσυνελεύσεων, κατά τήν πρόωμη λειτουργία τοῦ Βουλευτικοῦ καί τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος στίς προσωρινές Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καί κατά τή συμμετοχή τους ὡς μελῶν σέ διπλωματικές ἀποστολές στή Δύση πρὸς ὑπεράσπιση τοῦ ἐλληνικοῦ ζητήματος...».

Ἡ τρίτη Εἰσήγηση εἶχε ὡς θέμα: «Ἰ. Μ. Παναγίας Χρυσοπηγῆς Ἄνω Δίβρης καί Ἰ. Μ. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σκαφιδιάς: Τά ἱερά κάστρα τῆς Λευτεριάς καί τῆς Παιδείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας» καί εἰσηγητή τόν κ. Χρυσοβαλάντη Δημητρόπουλο, ὁ ὁποῖος μεταξύ ἄλλων τόνισε: «...Ἡ Ἱερά Μονή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σκαφιδιάς, δυτικά τοῦ Πύργου, εἶναι τό ἀρχαιότερο μοναστήρι τοῦ νομοῦ Ἡλείας, ἀφοῦ ιδρύθηκε, περίπου, τό 1100. Μέ ἐπικεφαλῆς τόν ἡγούμενο Γρηγόριο καί τόν Παπαφώτη ἡ Μονή συμμετεῖχε ὕλικά, ἠθικά καί προσωπικά στόν Ἀγῶνα, ἂν καί πυρπολήθηκε δύο φορές. Γι' αὐτές τίς θυσίες καί προσφορές της ἀμείφθηκε ἠθικά ἀπό τόν Ὅθωνα καί μάλιστα στόν ἡγούμενό της ἀπονεμήθηκε τό χάλκινο παράσημο, τό 1838. Στά τέλη δέ τοῦ 1825

και αρχές του 1826, η Μονή έγινε θέατρο μαχών μεταξύ των όρδων του Ίμπραήμ και των 300 υπερασπιστών της, υπό την αρχηγία του Γ. Μήτσου. Ωστόσο, η μονή λύγισε, συλήθηκε και πυρπολήθηκε από τους Τουρκοαιγυπτίους. Οί μοναχοί πήραν τον δρόμο για τη Ζάκυνθο...».

Η τέταρτη εισήγηση είχε ως θέμα: «Κύπριοι αγωνιστές στον άπελευθερωτικό αγώνα του 1821». Ο Εισηγητής, Έλλογιμώτατος κ. Κωστής Κοκκινόφτας, ανέφερε μεταξύ άλλων τά κάτωθι: «...Οί Έθνομάρτυρες Μητροπολίτες Νικομηδείας Άθανάσιος Καρύδης και Δημητσάνης Φιλόθεος Χατζής μαρτύρησαν ό μέν πρώτος στην Κωνσταντινούπολη, ό δέ δεύτερος στίς φυλακές της Τριπολιτσάς. Πολλοί άλλοι, όπως οί επίσης Μητροπολίτες Άγκύρας και μετέπειτα Λοκρίδος Άγαθάγγελος Μυριανθούσης, Δημητριάδος και Ζαγοράς Άθανάσιος Κασσαβέτης, είχαν ενεργό συμμετοχή στην επανάσταση στην Άνατολική Στερεά Ελλάδα και στό Πήλιο, αντίστοιχως. Επίσης αρκετοί Κύπριοι αγωνιστές συμμετείχαν στον Άγώνα σε μεγαλύτερες ομάδες συμπατριωτών τους, όπως για παράδειγμα στην Ίώνιο Φάλαγγα, πού συστάθηκε τό 1826 στό Ναύπλιο υπό την αρχηγία του Γιαννακού Καρόγλου, στην οποία εντάχθηκαν δεκαενέα νέοι από τό νησί, στην έξοδο του Μεσολογγίου και άλλοι. Άκόμη, μία άλλη ομάδα ενεπλάκη στον σχεδιασμό της άποτυχημένης έκστρατείας του 1826 για την άπελευθέρωση της Κύπρου και στην παρακίνηση εξέγερσης στον Λίβανο, για τή δημιουργία αντιπερισπασμού στην Όθωμανική Κυβέρνηση, στην οποία συμμετείχαν 2.000 περίπου άντρες μέ δεκατέσσερα καράβια...».

Η πέμπτη εισήγηση αναφέρθηκε στό θέμα: «Η Ναυτική Ίσχύς και ή συμβολή της στην Έλληνική Άνεξαρτησία 1821-1830». Ο Εισηγητής Έλλογιμώτατος κ. Ζήσης Φωτάκης άπουσίαζε λόγω αϊφνίδιας άλλαγής του προγράμματός του και ή εισήγησή του κατετέθη στά πρακτικά.

Ο έκτος εισηγητής Έλλογιμώτατος κ. Άντώνης Σμυρναϊός ανέπτυξε τό θέμα: «Τόποι μαρτυρίου Έλλήνων, Τούρκων και Έβραίων στην Έλληνική Έπανάσταση: Ένας άμφισθενής καθαγιασμός του ήρωισμού και της βίας». Ο όμιλητής αναπτύσσοντας τό θέμα του παρατήρησε ότι: «...Μία έπισκόπηση του βίου των επαναστημένων Έλλήνων

μπορεί νά μάς προσφέρει πολλές μαρτυρίες για τό στέρεο άποτύπωμα της Όρθοδοξίας πάνω τους. Δέν ήταν μόνο οί γνωστές διακηρύξεις των έκκλησιαστικών, στρατιωτικών και πολιτικών ήγετών, οί όποιοι συνέδεαν άρρηκτα τόν χῶρο και τόν τρόπο τόν έθνικό μέ τόν χῶρο και τόν τρόπο τόν θρησκευτικό. Άλλά ήταν και πολλές άλλες έκδηλώσεις της καθημερινότητας όπως ό έκκλησιασμός, ή έξομολόγηση και ή Θεία Κοινωνία, ... ή ενεργός παρουσία των ιερωμένων στίς μάχες... οί νηστείες, οί λειψανοφορίες κ.λπ. οί όποίες άπάρτιζαν μία όλόκληρη συλλογή έκκλησιαστικών τελετουργιών και μέ τή σειρά τους οίκοδομούσαν συμπαγές πολιτιστικό σῶμα, μία θρησκευτική ταυτότητα έξαιρετικά διακεκριμένη από εκείνην των κατακτητών τους, χωρίς νά παραβλέπουμε βεβαίως ότι ύφίσταντο και κάποιες έκατέρωθεν άναλογίες...».

Άκολούθησε έποικοδομητική συζήτηση. Ο Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρίτης κ. Έπιφάνιος Οϊκονόμου, έξ όνόματος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος και Άλμυρού κ. Ίγνατίου, Προέδρου της Εϊδικής Συνοδικής Έπιτροπής Πολιτιστικής Ταυτότητος, εύχαρίστησε τόν Μακαριώτατο Άρχιεπίσκοπο Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερώνυμο, καθώς και τούς Ίεράρχες, τούς έκπροσώπους των Έκκλησιαστικών, Πολιτικών, Διπλωματικών και Πανεπιστημιακών αρχών, πού παραβρέθηκαν στίς έργασίες του, καθώς επίσης και τό φιλομαθές άκροατήριο.

Εύχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πειραιώς κ. Σεραφείμ και τόν κ. Άλέξανδρο Κατσιάρα, Διευθυντή του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Έκκλησίας της Ελλάδος, για τήν προβολή του Συνεδρίου, καθώς και όλους τούς εισηγητές για τίς πρωτότυπες άνακοινώσεις τους.

Έπίσης, εύχαρίστησε τούς συντελεστές του συνεδρίου και αναφέρθηκε στην έκδοση των Πρακτικών του Ε' Έπιστημονικού Διεθνούς Συνεδρίου μέ θέμα: «Ό Διεθνής περίγυρος και ό φιλελληνισμός κατά τήν Έλληνική Έπανάσταση». Ο τόμος διατίθεται κεντρικά από τίς εκδόσεις «Άρχονταρίκι» καθώς και σε κάθε βιβλιοπωλείο.

Τέλος άνακοίνωσε ότι τό θέμα του Ζ' Έπιστημονικού Διεθνούς Συνεδρίου θά εϊναι: «Οί φιλελεύθεροι θεσμοί του άγώνος της Έλληνικής Έπανάστασης» και θά πραγματοποιηθεί τό φθινόπωρο του 2018.

Χαιρετισμός στό Στ' Διεθνές 'Επιστημονικό Συνέδριο

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου

(«1821-2021: Δέκα Ἐπιστημονικά Συνέδρια γιά τά 200 χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης», Αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου, 6-7 Ὀκτωβρίου 2017)

Μέ συγκίνηση χαιρετίζω τήν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν ἑνός ἀκόμη σημαντικοῦ Συνεδρίου ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό ὁποῖο τιμᾶ καί ἀναδεικνύει τό εὖρος τῆς ἱστορικῆς μνήμης πού συνοδεύει τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση. Ἀγαπητοί ἐκπρόσωποι τῆς ἀκαδημαϊκῆς κοινότητος ἀνταποκρίθηκαν στήν πρόσκληση τῆς Ἐκκλησίας γιά νά πραγματευθοῦν τό θέμα: «Πολεμικές συγκρούσεις καί τόποι καθαρῶν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος κατά τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821».

Ἄν παρατηρήσουμε τούς τοίχους τῶν ναῶν τῆς τουρκοκρατίας, θά δοῦμε ὅτι τά μαρτύρια τῶν ἁγίων ἱστοροῦνται μέ ἰδιαίτερη παραστατικότητα. Ἡ τέχνη ἀντανακλοῦσε τή ζωή σέ ἕναν κόσμο ὀδυνῶν στόν ὁποῖο κυριαρχοῦσε ἡ φθορά καί ἡ βιαιότητα, ὅμως οἱ θλίψεις τῆς δουλείας δέν ματαίωναν τήν ἐλπίδα. Ἡ ἐπίγνωση τῆς ἱερᾶς ἱστορίας ὠθοῦσε τόν ἄνθρωπο νά βλέπει μακριά, νά μὴν ἐπαναπαύεται στή δουλεία τοῦ αὐτονόητου.

Ἐφθασε ἡ ὥρα πού ἄνθρωποι ἀπλοῖ καί ἀγράμματοι, ὅμως εὐγενεῖς στήν πίστη καί στήν ἀρετή, προσέφεραν τή ζωή τους γιά τήν ἐλευθερία. Μεταξύ αὐτῶν κληρικοί καί καλόγεροι, ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι πρῶτοι στρατεύθηκαν στόν κοινό ἀγῶνα. Σέ σύνολο περίπου διακοσίων ἀρχιερέων τόν καιρό τῆς Ἐπαναστάσεως, ἑβδομήντα τρεῖς συμμετεῖχαν ἐνεργά στόν ἀγῶνα, σαράντα δύο ὑπέστησαν σκληρές διώξεις, φυλακίσθηκαν καί βασανίσθηκαν, σαράντα πέντε ἐκτελέσθηκαν ἢ ἔπεσαν στά πεδία τῶν μαχῶν.

Καταφεύγουμε στή μελέτη τῆς Ἱστορίας καί ἀνατρέχουμε στίς πηγές, οἱ ὁποῖες μέ τή σειρά τους ἐπεξηγοῦν, τεκμηριώνουν καί διαφωτίζουν τά γεγονότα. Κάποτε βεβαίως τά γεγονότα μιλοῦν καί ἀπό μόνα τους. Διότι εἶναι διαφορετικό νά διαβάσεις τήν ἱστορία ἀπό τό νά τήν βιώνεις στήν πράξη. Ἡ Ἐκκλησία πάνω ἀπ' ὅλα εἶναι ζωή καί ἡ ζωή πρωτίστως βιώνεται παρά ὀρίζεται. Ἀναφέρεται σέ κάτι ἀδιόρατο τό ὁποῖο ἴσως νά ἀντιπροσωπεύει τήν ψυχή τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἢ τήν ἐμπειρία μιᾶς Ἐκκλησίας ἡ ὁποία γίνεται προστάτης ἄγγελος τῶν ταπεινῶν. Ἐστιάζει στό μυστικό θεμέλιο κάθε χριστιανικῆς δράσεως, τό πνεῦμα τοῦ μαρτυρίου, τῆς αὐτοθυσίας, τῆς προσφορᾶς πού δέν ἔχει ὄριο, τή στιγμή πού οἱ κοσμικές ἀρετές κυριαρχοῦνται ἀπό συμφέροντα καί προτιμήσεις. Εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ εἰσηγήσεις πού θά ἀκολουθήσουν θά ἐφοδιάσουν σέ βάθος τόν νοῦ καί τήν ψυχή μας γιά ὅλα αὐτά τά θέματα, διότι συχνά προσποιούμεθα ὅτι γνωρίζουμε τήν ἱστορία μας, ἀλλά δροῦμε σάν νά μὴν τήν γνωρίζουμε.

Θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω ἐκ προοιμίου τούς ἐκλεκτούς συνέδρους καί συντελεστές γιά τήν πολύτιμη παρουσία καί συνεισφορά τους. Ὅφειλω νά συγχαρῶ ἰδιαίτερος τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, ἡ ὁποία ἐργάσθηκε μέ ἀφοσίωση γιά τήν ἐπιτυχία τῆς διοργάνωσης ὑπό τήν ἐπιστοασία τοῦ Προέδρου αὐτῆς, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου. Εὐχομαι πρὸς ὅλους τούς παρευρισκομένους νά ἔχουν τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στή διάρκεια τῶν ἐργασιῶν.

Χαιρετισμός στο Στ' Διεθνές 'Επιστημονικό Συνέδριο

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου

(«1821-2021: Δέκα Ἐπιστημονικά Συνέδρια γιά τά 200 χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης», Αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάλου, 6-7 Ὀκτωβρίου 2017)

Μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ φθάσαμε στό ἕκτο Συνέδριο ἀπό τά δέκα πού ἀνέλαβε νά ὀργανώσει ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀρχίζουν σήμερα οἱ ἐργασίες τοῦ Στ' Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου πού θά ἀσχοληθεῖ μέ τίς πολεμικές συγκρούσεις καί τούς τόπους καθαγιασμοῦ τοῦ Ἀγῶνος κατά τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση τοῦ 1821. Ἐλπίζουμε νά εἶμαστε ὅλοι καλά ὥστε σύν Θεῷ νά διοργανώσουμε καί τό 10ο Συνέδριο τό 2021, ὅταν θά συμπληρώνονται 200 ἀκριβῶς χρόνια ἀπό τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821.

Τά Συνεδριά μας διεξάγονται σέ περίοδο, κατά τήν ὁποία ἀκούγονται καί γράφονται πολλές καί ἀντίθετες ἀπόψεις γιά τήν τουρκοκρατία καί γιά τό ἰδεολογικό καί πνευματικό ὑπόβαθρο τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Ἐπιθυμία τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Συνεδρίων, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Κωνσταντίνου Σβολόπουλου, εἶναι νά μὴν ὑπάρχει μονόλογος καί μονομέρεια, ἀλλά νά γίνεται ἐπιστημονικός διάλογος καί ἐποικοδομητική ἀντιπαράθεση ἰδεῶν καί ἐπιχειρημάτων.

Παρατηρεῖται στήν ἐποχή μας μία προσπάθεια νά παρερμηνευθοῦν οἱ πηγές καί νά ἀγνοηθεῖ ὁ ἀπελευθερωτικός, κοινωνικός, ἐκπαιδευτικός καί πολιτιστικός ρόλος τοῦ Ὁρθοδόξου Κλήρου. Διαβάζουμε προτάσεις γιά μία ριζική ἀναθεώρηση τῆς ὕλης πού θά διδάσκεται στά σχολεῖα καί ἀντιλαμ-

βανόμαστε ὅτι οἱ ἥρωες καί οἱ Ἐθνομάρτυρες κινδυνεύουν νά βρεθοῦν ἐκτός σχολικῶν βιβλίων. Μέ τό θέμα πού ἐπιλέξαμε γιά τό παρόν Στ' Διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριο δηλώνουμε τόν σεβασμό τῆς Ἐκκλησίας μας πρός ὅλους ἐκείνους, μαχητές καί ἀμάχους, κληρικούς καί λαϊκούς, οἱ ὁποῖοι θυσιάστηκαν γιά τήν Ἐλευθερία τοῦ Γένους.

Ὅφειλω νά εὐχαριστήσω τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο καί ὅλα τά μέλη τῆς Ἱεραρχίας γιά τήν ἀμέριστη συμπαράστασή τους στήν προσπάθεια τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὡς Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος σᾶς ἀναγγέλλω μέ χαρά ὅτι ἤδη ἔχουμε στά χέρια μας τόν Ε' Τόμο μέ τά *Πρακτικά* τοῦ περσινοῦ Συνεδρίου γιά τόν Φιλελληνισμό καί τόν Διεθνή Περίγυρο τῆς Ἐπαναστάσεως. Τήν ἐκδοτική ἐπιμέλεια ἔχουν ἀναλάβει οἱ ἐκδόσεις «Ἀρχονταρίκι».

Εὐχαριστῶ ἐπίσης τά μέλη τῆς Ἐπιστημονικῆς μας Ἐπιτροπῆς καί τούς εισηγητές μας. Δέν πρέπει νά λησμονήσω τόν Γραμματέα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖο Ἀντωνίου - Τριανταφυλλίδη, ὁ ὁποῖος κάθε χρόνο ἐπιφορτίζεται μέ τό ὀργανωτικό μέρος τοῦ Συνεδρίου. Εὐχαριστῶ καί σᾶς πού εἶστε ἐδῶ κοντά μας καί σᾶς καλῶ νά συμμετάσχετε ἐνεργῶς μέ τίς ἐρωτήσεις σας ἀκολουθώντας τή διαδικασία πού θά ὑποδεικνύει τό Προεδρεῖο.

Καλή ἐπιτυχία μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ!

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Άριθμ. 5229/2420/9.11.2017

Ἐσωτερικός Κανονισμός
Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Ζωοδόχου Πηγῆς Πόρου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθεῖ διά τοῦ ἀρθροῦ 51 παρ. 3 τοῦ Ν. 4301/2014,

2. τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καί Ἑσυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ.Α'/30.6.1972),

3. τήν ὑπ' ἀριθ. 926/871/27.12.2017 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ,

4. τήν ἀπό 2.11.2017 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀποφασίζει

ἐγκρίνει τόν Ἐσωτερικόν Κανονισμόν τῆς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Πόρου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης, ἔχοντα οὕτω:

Ἐσωτερικός Κανονισμός
Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Ζωοδόχου Πηγῆς Πόρου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς μιᾶς Ἀδιαιρέτου καί Ὁμοουσίου Τριάδος, τῆς κρατούσης τά σύμπαντα ἐν τῇ χειρί Αὐτῆς, τοῦ μόνου Θεοῦ καί Παντοκράτορος, προβαίνομεν εἰς τήν σύνταξιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Καθαυρίας Πόρου Τροιζηνίας, διέποντος τά τῆς ὀργανώσεως καί προαγωγῆς τοῦ πνευματικοῦ βίου καί τά τῆς διοικήσεως τῆς Ἱ. Μονῆς, ρυθμίζοντος δέ τήν πορείαν τῆς Ἀδελφότητος πρὸς τόν Οὐρανόν, συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας, τὰς Μοναχικὰς Παραδόσεις καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ἄρθρον 1

Φύσις καί Σύστασις

Ἡ παλαιάτος καί ἱστορική Ἱερά Μονή τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Πόρου ἰδρύθη ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Ἰακώβου τοῦ Β΄ περὶ τό 1713-1720, καταχωρώθη δυνάμει πατριαρχικῶν σιγίλλων (Σιγίλλιον Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Παΐσιου τοῦ Β΄ τό 1729 καί σιγίλλιον Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἀγ. Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ Ε΄ τό 1797), ἐξεδόθη δέ Φ.Ε.Κ. Β΄ 758/29.-4.2015 δι' οὗ ἐπεκυρώθη νόμῳ καί ἡ τοιαύτη.

ἄρθρον 2

Σκοπός

Σκοπός τῆς Ἱ. Μονῆς εἶναι ὁ ἁγιασμός καί ἡ τελείωσις τῶν Ἀδελφῶν αὐτῆς δι' ἀκριβοῦς ἀσκητικῆς καί μυστικῆς Μοναχικῆς βιοτῆς «περὶ τοῦ κατὰ Θεόν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ σκοποῦ καί τῆς κατ' ἀλήθειαν ἀσκήσεως», ὡς παρεδόθη αὐτῇ ὑπό τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς τοὺς Θεοπνεύστους καί αἰωνίου κύρους μοναστικούς κανονισμούς αὐτῶν καί καταχωρώθη Ἐκκλησιαστικῶς ὑπό τῶν Ἁγίων Συνόδων μέ τοὺς Ἱεροῦς καί ἀμεταθέτους Κανόνας τῶν, κατ' ἔμπνευσιν καί μέ τήν ἐπιστάσιαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό ὁποῖον καθοδηγεῖ τήν Ἐκκλησίαν «*Eis pāsan tēn alētheian*».

ἄρθρον 3

Κανονικαί Δικαιοδοσίαι Μητροπολίτου

Ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱ. Ἀκολουθίαις τῆς Ἱ. Μονῆς, συμφώνως τῇ Ἐκκλησιαστικῇ τάξει.

β) Ἐποπτεύει πατρικῶς καί προστατευτικῶς τήν ἐν γένει πνευματικὴν ζώην καί ὁμαλήν λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς καί παρακολουθεῖ τήν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

γ) Ἐπικυροῖ τήν ἐκλογὴν τοῦ ἐκάστοτε νέου Ἡγουμένου καί τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων καί ἐγκαθιδρύει τόν Ἡγούμενον δι' εἰδικῆς ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς.

δ) Παρέχει τήν κανονικὴν εὐλογίαν αὐτοῦ καί ἐγκρίσιν διὰ τήν κουράν τῶν ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου προτεινομένων Ἀδελφῶν καί τελεῖ αὐτάς αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ τοῦ Ἡγουμένου.

ε) Τηλεῖ τὰς χειροτονίας τῶν κληρικῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος προτάσσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

στ) Ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου χορηγούμενην εἰς τοὺς Ἀδελφούς ἄδειαν πέραν τῶν τριάντων ἡμερῶν.

ζ) Ἀνακρίνει τὰ κανονικά παραπτώματα τῶν ἐν τῇ Μονῇ ἐνασκουμένων καὶ ἀσκεῖ πειθαρχικὸν ἔλεγχον εἰς τοὺς τυχόν παρεκτρεπομένους ἀδελφούς.

η) Ἐγκρίνει τὰς ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ἀποφασιζόμενας ἐκάστοτε τροπολογίας τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ διαπέμπει αὐτάς πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς δημοσίευσιν αὐτῶν εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

θ) Λαμβάνει τὰ προσήκοντα μέτρα, τῇ συνδρομῇ καὶ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, προκειμένου νὰ διαφυλαχθῇ ἡ ἱερότης τῶν χώρων τῆς Μονῆς ἀπὸ κοσμικὰς ἐκδηλώσεις.

ι) Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Μονῆς καὶ ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν ἐσόδων - ἐξόδων αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ἄρθρον 4

Διοικήσεις τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ὄργανα αὐτῆς

Ἔργα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

A. Ὁ Ἡγούμενος

B. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Γ. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

ἄρθρον 5 Ο ἩΓΟΥΜΕΝΟΣ

Ὁ Ἡγούμενος, ὡς ὁ πνευματικὸς πατήρ καὶ ἐξομολόγος τῆς Ἀδελφότητος, εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τοῦ Κοινοβίου. Ὅφειλε νὰ εἶναι τὸ ἀρχέτυπον τῶν Μοναχῶν καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν του δέον νὰ συγκεντροῦνται αἱ θεμελιώδεις ἀρεταὶ τῆς ἀγάπης, τῆς μακροθυμίας, τῆς πραότητος, τῆς διακρίσεως καὶ τῆς χριστομιμῆτος ταπεινώσεως ὥστε «ἐν πνεύματι πραότητος» νὰ καταρτίζῃ τοὺς ἀδελφούς, ὡς ἰατρός νὰ θεραπεύῃ τὰ πάθη τῶν νοσοῦντων κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ ὡς ποιμὴν νὰ ἐπιστρέφῃ τὸ πλανώμενον εἰς τὴν Μάνδραν. Ὁ Ἡγούμενος ὡς ὁ καλὸς Ποιμὴν ἔχει τὴν «ἐναγώνιον διαγωγὴν» διὰ τὸ πνευματικὸν του ποιμνιον ὥστε νὰ ὀδηγήσῃ αὐτὸ εἰς νομὰς σωτηρίου «εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν πρωτοτόκων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἀπογεγραμμένων». Ὡς ἐκ τούτου ὀφείλουσαν ἅπαντες οἱ ἀδελφοὶ τὴν κατὰ θεὸν προσήκουσαν αὐτῷ ὑπακοήν.

Καθήκοντα καὶ δικαιοδοσίαι αὐτοῦ

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις, ὡς ὀρίζει ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις, ἐν τε τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καὶ τοῖς Μετοχίαις αὐτῆς.

β) Προϊσταται τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν.

γ) Συγκαλεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον καὶ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος καὶ προεδρεύει αὐτῶν.

δ) Προτείνει εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν δοκίμων, τὴν κουράν τῶν ὠρίμων πρὸς τοῦτο ὡς καὶ τὴν ἐνδεχομένως προαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὴν Ἱερωσύνην.

ε) Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱ. Μονὴν ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Κρατικῆς Ἀρχῆς, Δικαστηρίου καὶ παντός ἐν γένει φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

στ) Ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, θέτων κάτωθι τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ τὴν φράσιν «καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί», ὡς καὶ τὰ διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν. Τὰς πρὸς ὑπογραφὴν συμβάσεις μετ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ζ) Ἐλέγχει τὸ Ταμεῖον, τὴν Γραμματεῖαν, τὴν Διαχειρίσιν καὶ τὰ Μετόχια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Τὸν Ἡγούμενον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀντικαθιστᾷ ὁ ἀναπληρωτὴς του ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐγκριθσομένης ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

η) Ἀγρυπνεῖ πάντοτε διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τέλεισιν τοῦ διορισμένου μοναχικοῦ κανόνος καὶ οικονομεῖ τὰς ἰδιαιτέρας περιπτώσεις.

θ) Ἀναθέτει διακονήματα εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀδελφῶν.

ι) Παρέχει εἰς τοὺς ἀδελφούς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διὰ σοβαρὸν τινα λόγον.

ια) Συγκαλεῖ τὴν ἀδελφότητα εἰς συνάξεις διὰ λόγους πνευματικῆς οἰκοδομῆς.

ιβ) Ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ἢ ὡσάκις λόγῳ ἀσθενείας ἢ ἄλλου κωλύματος ἀδυνατεῖ νὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του ὀρίζει κατὰ τὴν κρίσιν του ἕνα τῶν Ἀδελφῶν, ἵνα ἀναπληροῖ αὐτόν.

ιγ) Ὁ Ἡγούμενος ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν μονίμως ἐγκαταβιούτων ἐγγεγραμμένων Ἀδελφῶν ἐφ' ὅσον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ εἶναι ἐγγεγραμμένοι τουλάχιστον πέντε (5) Ἀδελφοὶ ἢ διορίζεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα διὰ τοῦ Ν. 590/77 ἀρ. 39 παρ. 5 ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης καὶ ὁ διορισμὸς του ἰσχύει καθ' ὅσον χρόνον οἱ ἀδελφοὶ εἶναι ὀλιγότεροι τῶν πέντε (5). Συμπληρουμένου τοῦ ὡς ἄνω ἀριθμοῦ γίνεται ἐκλογὴ.

ιδ) Ὁ ἐκλεγείς Ἡγούμενος εἶναι ἰσόβιος, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκαταβιούτων ἀδελφῶν μειωθῇ κάτω τῶν πέντε (5).

ἄρθρον 6

Περί ἐκλογῆς Ἡγουμένου

Ὁ Ἡγούμενος καθίσταται δι' ἐκλογῆς, ἐάν ἡ Ἱερά Μονὴ ἔχει ἐγκαταβιούοντας τουλάχιστον πέντε (5) Ἀδελφοὺς, ἄλλως διορίζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Συμπληρουμένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πέντε (5), συμπληρουμένου καὶ τοῦ διορισθέντος Ἡγουμένου εἰς

αυτόν, γίνεται η έκλογή του Ἡγουμένου κατά τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν. Ὁ δι' ἐκλογῆς ἀναδειχθεὶς Ἡγούμενος εἶναι ἰσόβιος.

Ὁ Ἡγούμενος ἐκλέγεται ἐκ τῶν διακρινομένων διὰ τὰ πνευματικά καὶ διοικητικά χαρίσματα ἀδελφῶν τῶν ἐχόντων ἐμπειρίας πνευματικῆς, ἀρετῆν, ἐκκλησιαστικὴν μὀρφωσιν, ἐγκύκλιον καὶ θεολογικὴν μὀρφωσιν, ἔνθερον πόθον διὰ τὴν πνευματικὴν πρόοδον τοῦ κοινοβίου καὶ χάρισμα τοῦ ποιμαίνειν ψυχὰς.

Α) Ἡ ἐκλογή τοῦ Ἡγουμένου γίνεται ὡς ἀκολουθῶς.

Χρηρευσάσης τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου, ἀναλαμβάνει ὡς τοποτηρητῆς ὁ Ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ, ἧτοι ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἔχων τὰ πρεσβεῖα, ὅστις καὶ συγκαλεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν συσκέπτεται καὶ ὀρίζει ἡμέραν συγκλήσεως τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος πρὸς ἐκλογὴν Ἡγουμένου. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται τὸ ἀργότερον δεκαπέντε (15) ἡμέρας μετὰ τὴν χρεῖαν τῆς θέσεως καὶ προαναγγέλλεται πέντε (5) ἡμέρας ἔνωριτερον. Ἡ γνωστοποίηση γίνεται δι' ἀνακοινώσεως ἐν τῇ Τραπέζῃ καὶ διὰ τοικοκολληήσεως ἐγγράφου εἰς τὴν κεντρικὴν θύραν αὐτῆς καὶ ἔξωθεν τῆς πύλης τοῦ Καθολικοῦ.

Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἔχουν ἅπαντες οἱ μεγαλόσχημοι καὶ μὴ μεγαλόσχημοι ἱερομόναχοι ἀδελφοὶ οἱ μονίμως ἐγκαταβιοῦντες ἐν τῇ Μονῇ καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ Μοναχολόγιον αὐτῆς.

Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπαντες οἱ ἔχοντες τὸν βαθμόν τοῦ πρεσβυτέρου μεγαλόσχημοι ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς οἱ μονίμως ἐν αὐτῇ ἐγκαταβιοῦντες. Τόσον διὰ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ὅσο καὶ διὰ τὸ τοῦ ἐκλέγεσθαι πρέπει νὰ πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις νομικῆς καὶ πνευματικῆς ἐπαρκείας.

Β) Ἡ ἐκλογή γίνεται, μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν, ἐντὸς τοῦ Καθολικοῦ, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐνώπιον τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὅπερ καὶ ἀποτελεῖ τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τοποτηρητοῦ. Ἐν, δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν ὑπάρχει Ἡγουμενοσυμβούλιον, τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελοῦσι τὰ τρία προηγούμενα τῇ τάξει μέλη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρώτου ἐξ αὐτῶν, ὅστις καὶ ἀσκέει αὐτοδικαίως καθήκοντα τοποτηρητοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, ἐλλείψει Ἡγουμενοσυμβουλίου, φροντίζει καὶ διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Ἀδελφότητος, συμφώνως τῇ παραγράφῳ Α' τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Γ) Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς δέον νὰ διαπιστωθῇ ἡ ὑπαρξὶς ἀπαρτίας, ἧτοι παρουσία τουλάχιστον τῶν τεσσάρων πέμπτων (4/5) αὐτῶν. Τότε ἄρχεται ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς, ἧτις γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Μὴ ὑπαρχούσης ἀπαρτίας ἡ ἐκλογή ἀναβάλλεται διὰ τὴν τρίτην ἡμέραν. Ἡ ἀναβολὴ θὰ ἐπαναλαμβάνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μέχρις ἐπιτεύξεως ἀπαρτίας.

Δ) Ἐκαστος ψηφοφόρος καλούμενος ὑπὸ τοῦ τοποτηρητοῦ καὶ κατὰ ἱεραρχικὴν σειρὰν, ρίπτει εἰς ἐσφραγισμένην ψηφοδόχον, ψηφοδέλτιον ἀναγράφον τὸ ὄνομα ἐκείνου ὃν κρίνει κατάλληλον διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἡγουμένου. Ἐάν ἀναγράφονται πλείονα ὀνόματα, τὸ ψηφοδέλτιον θεωρεῖται ἄκυρον. Ἐπειτα ὑπογράφει εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον τῶν ἐκλογέων.

Ε) Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποσφραγίζει τὴν ψηφοδόχον καὶ προβαίνει εἰς τὴν καταμέτρησιν τῶν ψήφων ἐνώπιον τῶν παρόντων ἀδελφῶν, οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ παραμένωσι ἐντὸς τοῦ Νάρθηκος, μέχρις ἀποπερατώσεως τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας, ἀνακοινώσεως τοῦ ἀποτελέσματος καὶ διευθετήσεως ἐνδεχομένων ἐνστάσεων, σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκλογὴν.

ΣΤ) Ὁ λαβὼν τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῶν ψηφισάντων θεωρεῖται ἐκλεγείς Ἡγούμενος.

Ζ) Ἐν οὐδεὶς λάβῃ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, ἐπαναλαμβάνεται ἀμέσως ἡ ψηφοφορία ἔως τρεῖς (3) φορές κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον. Ἐάν καὶ πάλιν προκύψῃ ἰσοψηφία, τίθεται κλήρος.

Η) Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει τὸ πρακτικὸν τῆς ψηφοφορίας, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ὑπὸ πάντων τῶν Ἀδελφῶν οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς αὐτὴν. Εὐθύς μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Πρακτικοῦ καὶ τὴν σχετικὴν εὐχαριστήριον Προσευχὴν, ὁ Ἡγούμενος ἀναλαμβάνει ἐγκύρως τὴν ἀσκῆσιν τῶν καθκόντων αὐτοῦ.

Θ) Ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου δι' ἐγγράφου εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην τὸ Πρακτικὸν δι' οὗ ἀναγγέλλεται ἡ ἐκλογή νέου Ἡγουμένου καὶ ἐκζητοῦνται αἱ εὐλογίαι αὐτοῦ. Ὁ Ἐπίσκοπος προβαίνει περαιτέρω δι' εἰδικῆς τελετῆς, ἐν ἡμέρᾳ ὀριζομένη ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὴν δι' ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς ἐγκαθίδρυσιν τοῦ νέου Ἡγουμένου, ἐπιδίδων εἰς αὐτὸν τὰ διακριτικά τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ: Σταυρόν, Ἡγουμενικὸν μανδύαν καὶ Ἡγουμενικὴν ῥάβδον.

Ι) Τυχόν ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ὑπὸ τῶν μετασχόντων εἰς τὴν ψηφοφορίαν Ἀδελφῶν ἐξετάζονται εὐθύς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται διὰ τὴν ἐγκυρότητα ἢ μὴ τῶν ἐνστάσεων καὶ ἀποστέλλει τὰ πορίσματα ἐντὸς 24ώρου διὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἰς τὸν Μητροπολίτην, ὁ ὁποῖος ἀποφαίνεται αἰτιολογημένως ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Ἐφ' ὅσον ἀποδεχθῇ αὐτὰς ὡς ἀκύρους ὀρίζει νέας ἐκλογὰς ἐντὸς 10ημέρου. Ἐὰν τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐνστάσεως καὶ μέχρι τῆς ἐκδικάσεως αὐτῆς ὁ νεοεκλεγείς ἀπέχει τῆς ἀσκῆσεως τῶν καθκόντων

του, τήν δέ διοίκεισιν τῆς Μονῆς ἐξακολουθεῖ νά ἀσκή ὁ τοποτηρητής.

ΙΑ) Ὁ Ἠγούμενος παραιτηθεῖς διὰ λόγους ὑγείας, γήρατος ἢ διὰ προσωπικούς λόγους, καθίσταται Προηγούμενος ἔχων τά πρωτεία μετά τόν Καθηγούμενον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καί τῇ Τραπεζῇ.

Ἄρθρον 7

Περί Χρείας ἢ ἔκπτώσεως τοῦ Ἠγουμένου

Ἡ θέσις τοῦ Ἠγουμένου χρεύει:

Α) Διά τῆς ἐκδημίας αὐτοῦ.
Β) Διά παραιτήσεώς του, ἥτις δέον νά γίνῃ δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων (2/3) τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

Γ) Ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ἡγουμενικοῦ ἀξιώματος:

γ1) Ἐάν περιπέσῃ εἰς αἵρεσιν ἢ διαπράξῃ βάρεια ἠθικά ἢ κανονικά παραπτώματα καί καταδικασθῇ τελεσιδικῶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων εἰς ποινήν μείζονα τῆς τριετοῦς ἀργίας.

γ2) Ἐάν ἠθελημένως ἢ ἐξ ἀμελείας παραβιάσῃ τὸν παρόντα ἐσωτερικὸν κανονισμόν καί δέν θελήσῃ νά ἀνανήψῃ μετά ἀπὸ τρεῖς (3) διαδοχικὰς ἐγγράφους ἐνστάσεις τῶν μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου. Ἡ ἔκπτωσης ἐπέρχεται κατόπιν ἐγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἀποφάσεως τῆς Ἀδελφότητος διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων (3/4) τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτῆς.

γ3) Ἐάν βάσει ἀποδεικτικῶν στοιχείων καταχρασθῇ τὴν περιουσίαν τῆς Ἱ. Μονῆς.

γ4) Ἐάν περιπέσῃ εἰς βαρεῖαν ἀνίατον νόσον, καθιστῶσαν ἀδύνατον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

Δ) Κηρύσσεται ἔκπτωτος ἡ θέσις αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἐφ' ὅσον Β/θμῖος Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Περιφερείας εἰς ἣν ἀνήκει ἡ Ἱ. Μονὴ καλουμένη ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἀδελφότητος γνωματεύσει ἐγγράφως καί ἐν ὁμοφωνίᾳ ὅτι συντρέχει ἰατρικὸς λόγος. Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τῆς Β/θμῖου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται ὁ Ἠγούμενος νά υποβάλλῃ ἔνστασιν διὰ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καί νά αἰτῆται ἐξέτασιν ὑπὸ ἀνωτέρας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κράτους προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ Νόμου. Ἐάν ὁ Ἠγούμενος δέν υποβάλλῃ τὴν ὡς ἄνω ἔνστασιν ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν, κηρύσσεται κενὴ ἡ θέσις τοῦ Ἠγουμένου.

Ε) Ἐν περιπτώσει πειθαρχικῶν παραπτωμάτων μικρότερας βαρύτητος μὴ συνεπαγομένων ἔκπτωσιν δύναται νά ἐπιβληθῇ εἰς τὸν Ἠγούμενον κατόπιν ἐγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἀποφάσεως τῆς Ἀδελφότητος διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων (3/4) τοῦ γενικοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτῆς, ἡ ποινὴ τῆς

ἀργίας ἀπὸ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ μέχρι ἑξί (6) μηνῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀργίας ἀναπηροῦται οὗτος ἐν παντί ὑπὸ τοῦ τοποτηρητοῦ.

Ἄρθρον 8

- Α. Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον
- Β. Ἐκλογή Ἠγουμενοσυμβουλίου
- Γ. Δικαιοδοσίαι τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον

Α) Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ Ἠγουμένου ἀσκεῖ τὴν διοίκεισιν τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἐάν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκαταβιούντων Ἀδελφῶν (Μεγαλοσχήμων ἢ μὴ Μεγαλοσχήμων Ἱερομονάχων καί Μοναχῶν) δέν ὑπερβαίνει τοὺς δέκα, εἶναι τριμελές. Ἐάν ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶναι μικρότερος τῶν δεκαπέντε (15) ἀδελφῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε (5) μέλη. Ἐάν ὑπερβαίνει τοὺς δέκα πέντε (15) εἶναι ἑπταμελές, συμπεριλαμβανομένου καί τοῦ Ἠγουμένου ὡς Προέδρου.

Ἐάν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκαταβιούντων ἀριθμῆι κάτω τῶν πέντε Ἀδελφῶν, τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον διορίζεται διὰ μίαν πενταετίαν, ἐκτὸς τοῦ μονίμου καί ἰσοβίου ἡγουμένου, ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Β) Τὰ μέλη ἐκλέγονται ἀνά τετραετίαν καί εἶναι ἐπανεκλέξιμα. Ἡ θητεία ἀρχεῖ τὴν 1^{ην} Ἰανουαρίου καί λήγει τὴν 31^{ην} Δεκεμβρίου τοῦ τετάρτου ἔτους τῆς τετραετίας.

Γ) Ἐκλόγιμα εἶναι ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἀδελφότητος ἐκ τῶν Μεγαλοσχήμων ἢ μὴ Μεγαλοσχήμων Ἱερομονάχων τῶν μονίμως ἐγκαταβιούντων καί τῶν Μοναχῶν. Προτιμύειν νά λαμβάνωνται ἐκ τῶν παλαιότερων Ἀδελφῶν ἐκτὸς ἐάν οἱ παλαιότεροι δέν δέχονται νά ἀναδειχθῶσι μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου. Ἡ ἐκλογή πρὸς ἀνάδειξιν μελῶν τοῦ νέου Ἠγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἢ Νοέμβριον τοῦ ἔτους καθ' ὃ λήγει ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ προηγούμενου Ἠγουμενοσυμβουλίου ὀριζομένης τῆς ἡμέρας ὑπὸ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

Δ) Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται ὁ Ἠγούμενος νά διακαιοπρακτῇ ἄνευ τῶν Συμβούλων οὔτε καί οἱ Σύμβουλοι ἄνευ τοῦ Ἠγουμένου.

Ε) Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς ἀνά τριμηνίαν, ἐκτάκτως δέ, ὡσάκις ἠθελε κληθῆ ὑπὸ τοῦ Ἠγουμένου, ἢ αἰτήσων τὴν σύγκλησίν του τὰ δύο ἑτεροὶ μέλη αὐτοῦ.

ΣΤ) Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται ὁ Ἠγούμενος καί ἕνας τουλάχιστον Ἠγουμενοσύμβουλος ἐπὶ τριμελοῦς Ἠγουμενοσυμβουλίου καί ἐπὶ περισσοτέρων Συμβούλων κατὰ πλειοψηφίαν καί κατ' ἀναλογίαν, παρόντος καί τοῦ Ἠγουμένου.

Ζ) Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον πρόκεινται νά ἀποφασίσῃ διὰ προσωπικὴν ὑπόθεσιν μέλους

αυτοῦ (π.χ. διά κουράν ἢ κίνησιν πειθαρχικῆς διαδικασίας κατ' αὐτοῦ), τότε τὸ μέλος διά τὸ ὁποῖον θά ληφθῆ ἢ ἀπόφασις δέν μετέχει τῆς συνεδριάσεως.

Η) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐπί ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ γνώμη τοῦ Ἡγουμένου.

Θ) Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ ἐκφράζουν τὰς ἀπόψεις των ἐλευθέρως καὶ ἀβιάστως, συμπεριφερόμενα μετ' ἀλληλήλων μετ' ἀπολύτου σεβασμοῦ καὶ σεμνοπρεπείας. Ἐπί διαφωνίας δύνανται νά αἰτήσων ὅπως γραφῆ ἡ γνώμη τους εἰς τὰ Πρακτικά.

Ι) Μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀντικαθίσταται ἔνεκεν θανάτου, παραιτήσεως ἢ παύσεως αὐτοῦ, ἀναπλήρωσις δέ δικαιολογεῖται ἔνεκεν μακρᾶς ἀπουσίας. Παύεται δέ ἔάν καταδικασθῆ ὡς αἰρετικόν ἢ ὑποπέσῃ εἰς βάρεια ἠθικά ἢ κανονικά παραπτώματα ἢ ἔάν λόγῳ σωματικῆς ἢ ψυχικῆς ἀσθενείας ἀδυνατῆ νά ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του. Ἡ παῦσις ἔνεκεν ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας ἐκ τῶν συνεδριάσεων ἢ παρακωλύσεως αὐτῶν ἢ λόγῳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀσθενείας καὶ ἡ ἀποδοχή τῆς παραιτήσεως κρίνονται ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίαν τῶν τριῶν τετάρτων (3/4) τῶν μελῶν αὐτῆς, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Μέλος παραιτηθέν ἢ παυθέν δύνανται νά ἐπανεκλεγῆ εἰς τὴν μεθεπομένην θητείαν ἐφ' ὅσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι τῆς παραιτήσεως.

ΙΑ) Ἡ ἐκλογή πρὸς ἀνάδειξιν μελῶν τοῦ νέου Ἡγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ προηγουμένου.

Ἡ θητεία τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου παρατείνεται πέραν τῆς λήξεως αὐτῆς καθ' ἣν περίπτωσιν συμπέσῃ μετὰ τὴν χρεΐαν τοῦ Ἡγουμένου. Μετὰ τὸν θάνατον ἢ παύτησιν ἢ ἐκπτώσιν τοῦ Ἡγουμένου διατηρεῖται τὸ παλαιὸν Ἡγουμενοσυμβούλιον, ἐκλέγεται δέ νέον ἅμα τῇ ἐκλογῇ νέου Ἡγουμένου.

ἄρθρον 9

Ἐκλογή Ἡγουμενοσυμβουλίου

Α) Ἡ ἐκλογή πρὸς ἀνάδειξιν μελῶν τοῦ νέου Ἡγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἢ Νοέμβριον τοῦ ἔτους καθ' ὃ λήγει ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ προηγουμένου Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐν ἡμέρᾳ ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Β) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται καθ' ὃν τρόπον καὶ τοῦ Ἡγουμένου. Ἐκαστος τῶν ἐγκαταβιούτων Ἀδελφῶν (Μεγαλοσχήμων ἢ μὴ Μεγαλοσχήμων Ἱερομονάχων καὶ Μοναχῶν) ἀναγράφει ὀνόματα Ἀδελφῶν ἴσα πρὸς τὸν προβλεπόμενον ἀριθμὸν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐάν ὁ ψηφοφόρος ἀναγράψῃ πλείονα ὀνόματα, τὸ ψηφοδέλτιον αὐτοῦ θεωρεῖται ἄκυρον. Τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῇ παραγράφῳ Δ' τοῦ ἄρθρου 5, ἰσχύουσιν ἀπολύτως καὶ διά τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Γ) Τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελεῖ τὸ ἐν ἐνεργείᾳ Ἡγουμενοσυμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἡγουμένου.

Δ) Διά τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πρακτικοῦ τελειοῦται μὲν καὶ ὀλοκληροῦται ἡ διαδικασία ἐκλογῆς Ἡγουμενοσυμβουλίων, οἱ ἐκλεγέντες ὁμως δέν ἀναλαμβάνουν πάραυτα καθήκοντα, ἀλλὰ κατὰ τὴν λήξιν τῆς θητείας τοῦ προηγουμένου Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ε) Ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ὁ Ἡγούμενος ὑποβάλλει ἔγγραφον εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην δι' οὗ μετὰ τοῦ Πρακτικοῦ τῆς ἐκλογῆς γνωστοποιοῦνται τὰ μέλη τοῦ ἀναδειχθέντος νέου Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐκζητοῦνται αἱ εὐλογίαι αὐτοῦ καὶ ἡ ἔγκρισις.

ΣΤ) Ἡ σειρά τῶν Ἡγουμενοσυμβουλίων θά προσδιορίζεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων, τὰς ὁποίας ἔλαβον κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Ζ) Ἐν ἡ περιπτώσει μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀποθάνῃ, παραιτηθῆ ἢ παυθῆ γίνεται νέα ἐκλογή πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ. Ἐάν τοῦτο συμβῆ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς θητείας τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου δέν γίνεται νέα ἐκλογή ἀλλ' ἀναπλήρωσις ἐκ τῶν Ἀδελφῶν κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβείων.

Η) Τὰ ἐν ἄρθρῳ 6 διαλαμβανόμενα περὶ ἐκπτώσεως ἢ παύσεως Ἡγουμένου, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Συστάσεις γραπτὰς καὶ προφορικὰς πρὸς τὸ μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου πρὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς τῆς παύσεως, ποιεῖται ὁ Ἡγούμενος. Παραιτηθέν ἢ παυθέν μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου δύνανται νά ἐπανεκλεγῆ ἐφ' ὅσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι οἱ ὀδηγήσαντες εἰς τὴν παραίτησιν ἢ τὴν παύσιν αὐτοῦ.

ἄρθρον 10

Δικαιοδοσίαι τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου

Α) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου, ἀσκεῖ τὴν διοίκησιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, πλὴν τοῦ πνευματικοῦ. Διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτῆς, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεὰς ἢ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγοράς καὶ πωλήσεις καὶ ἐν γένει ἀποφασίζει κυριαρχικῶς καὶ ἀρμοδίως ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως καὶ παντός θέματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐξαιρέσει τῶν ζητημάτων ἐκείνων ἅτινα ὑπάγονται εἰς ἀρμοδιότητα τῆς Ἀδελφότητος. Συμβόλαια, μισθώσεις καὶ συμβάσεις ὑπογράφει ὁ Ἡγούμενος μετ' ἐξουσιοδοτήσιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολίτου. Ἐλλείψις ἐξουσιοδοτήσεως καὶ ἐγκρίσεως συνεπάγεται ἀκυρότητα τῆς συμβάσεως, συνιστᾷ δέ καὶ πειθαρχικὸν παράπτωμα διά τὸν Ἡγούμενον.

Β) Ἀποφασίζει, τῇ προτάσει τοῦ Ἡγουμένου, διά τὴν ρασοφορίαν ἢ τὴν μεγαλοσχημίαν τῶν ὠρίμων πρὸς τοῦτο Ἀδελφῶν καὶ ὑποβάλλει τὰς ἀποφάσεις ταύτας πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

Γ) Ἀποφαίνεται προτάσει τοῦ Ἡγουμένου, περί χειροτονίας προσώπου τινος τῆς Ἀδελφότητος εἰς Διάκονον ἢ Πρεσβύτερον, ὑπὸ τὴν ἀπολύτως ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ὅτι τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον πληροῖ τὰς ἀπαραίτητους κανονικὰς προϋποθέσεις τὰς ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὀριζομένας καὶ ὑποβάλλῃ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ πρὸς τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον διὰ τὴν ἐγκρισιν. Ἐνεὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου οὐδεὶς δύναται νὰ χειροτονηθῇ.

Δ) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον δύναται, ἐφ' ὅσον κρίνη τοῦτο σκόπιμον, νὰ συγκαλῇ τὴν Ἀδελφότητα καὶ νὰ ζητῇ τὴν γνώμην αὐτῆς περὶ παντός προβλήματος ἢ ζητήματος. Ἐάν προκύψῃ ποτέ ζήτημα καὶ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον δέν συγκαλέσῃ τὴν Ἀδελφότητα τότε ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν αἰτουμένων μελῶν ὑπερβαίῃ τὸ ἡμισυ πλέον ἑνὸς μέλους συντάσσεται ἔγγραφον, ὃπερ ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, ὥστε ἀρμοδίως νὰ συγκαληθῇ ἅπασα ἡ Ἀδελφότης. Ἐάν καὶ πάῃ δέν συγκαληθῇ, τότε αὕτη συνέρχεται αὐτοδικαίως μερίμνη τῶν αἰτουμένων τὴν σύγκλησιν καὶ μάλιστα τοῦ πρώτου τῆ τάξει ἐξ αὐτῶν.

Ε) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐπὶ μακρὸν παραμονῆς ἄνω τοῦ δεκαπενθημέρου ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ παντός ξένου κληρικοῦ ἢ Μοναχοῦ ἢ ἐτέρου τινὸς ἡσυχίου. Ἐνεὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου οὐδεὶς Κληρικός, ἄγαμος ἢ ἔγγαμος καθὼς καὶ οὐδεὶς Μοναχὸς ἀνήκων εἰς ἕτερον Μοναστήριον δύναται νὰ διαμείνῃ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καθ' οἰονδήποτε τρόπον καὶ ὑφ' οἰονδήποτε ιδιότητα. Διὰ τὴν ἐπὶ μακρότερον χρόνον παραμονὴν ἀρκεῖ καὶ εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητος ἡ συγκατάθεσις τοῦ Ἡγουμένου.

ΣΤ) Προτείνει εἰς τὴν σύναξιν τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος τυχόν τροποποιήσεις καὶ ἀποφαίνεται περὶ μεταβολῆς τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Τοῦτο ποιεῖ εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε προτάσει τοῦ ἑνὸς τρίτου (1/3) τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, μόνην ἀρμοδίαν διὰ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν καὶ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ζ) Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμόν καὶ τὸν Ἀπολογισμόν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Μονῆς ἐκάστου ἔτους καὶ ὑποβάλλῃ αὐτούς πρὸς ἐγκρισιν εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

Η) Παρέχει εἰς τοὺς Ἀδελφούς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς πέραν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν διὰ λόγους ὑγείας ἢ δι' ἄλλην τινὰ σοβαρὰν ἀνάγκην ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἢ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν μὲ ἐγκρισιν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Θ) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συνεδριάζει ὅταν κληθῇ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου ἢ ἀξιόσωσι τὴν σύγκλησίν του δύο μέλη: Ἀπαρτία ὑπάρχει ὅταν παρίστανται τρία μέλη ἂν τοῦτο εἶναι τριμελές (Ἡγούμενος καὶ δύο μέλη). Ὅταν ἀπουσιάσῃ ἰσὺς ἀσθενείας ἢ ἄλλης αἰτίας ἓν μέλος κα-

λοῦνται ὡς ἀναπληρωταὶ ἐκ τῶν Ἀδελφῶν κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβείων. Μὴ ὑπαρχόντων ἐτέρων ἀδελφῶν ἀρκεῖ νὰ παρίστανται ἀπαρεγκλήτως τὰ δύο ἐκ τῶν τριῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἐν ἡ περιπτώσει πρόκειται νὰ ἀποφασίσῃ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον διὰ προσωπικὴν ὑπόθεσιν μέλους αὐτοῦ ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ προέδρου αὐτῆς Ἡγουμένου (π.χ. διὰ χειροτονίαν αὐτοῦ ἢ διὰ τὴν ἀνάληψιν ὑπ' αὐτοῦ πνευματικῆς τινὸς διακονίας ἐν τῷ κόσμῳ ἢ διὰ τὴν κίνησιν πειθαρχικῆς διαδικασίας κατ' αὐτοῦ κ.τ.τ.) τότε ὁ δι' ὃν θὰ ληφθῇ ἡ ἀπόφασις δέν μετέχει τῆς συνεδρίας, τουλάχιστον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεώς του, ἀλλ' ἀντικαθίσταται ὑπὸ ἀναπληρωτοῦ, ὡς ἐάν ἦτο ἄπῳ. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Ἡγουμένου ἢ ἀπουσιάζοντος αὐτοῦ, τοῦ πρώτου τῆ τάξει ἀναπληροῦντος τὸν Ἡγούμενον.

Ι) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τηρεῖ τὰ ἑξῆς ἐπίσημα βιβλία:

Βιβλίον Πρακτικῶν Ἀδελφότητος

Βιβλίον Πρακτικῶν Ἡγουμενοσυμβουλίου

Πρωτοκόλιον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων Μοναχολόγιον – Δοκιμολόγιον

Κτηματολόγιον (Βιβλίον ἀκινήτου περιουσίας τῆς Μονῆς)

Βιβλίον κινήτου περιουσίας τῆς Μονῆς

Κτηματολόγιον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱ. Μονῆς

Κατάλογον Ἀγίων Λειψάνων, Κειμηλίων, Περιπέσεων Εἰκόνων, Χειρογράφων, Ἱερῶν Σκευῶν

Τὰ πέντε πρῶτα βιβλία τηρεῖ ὁ Γραμματεὺς τῆς Μονῆς ὅστις παρίσταται εἰς τὰς συνεδρίας τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Τὰ ὑπόλοιπα ὁ Οἰκονόμος ἢ ταμίαις, ὅστις ἐκλέγεται ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ διορίζεται ἐκ τοῦ Μητροπολίτου, ὅταν ἡ Ἀδελφότης ἀποτελεῖται ἀπὸ (4) τέσσαρα μόνον μέλη. Ὁ Οἰκονόμος καὶ Γραμματεὺς ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ΙΑ) Ὁ Ἡγούμενος καὶ ὁ Οἰκονόμος κρατοῦσι τὰς κλεῖδας τοῦ χρηματοκιβωτίου, μίαν διαφορετικὴν ἑκάτερος, αἱ δὲ εἰσπράξεις ἐνεργοῦνται διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων φερουσῶν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Ἡγουμένου καὶ τοῦ Οἰκονόμου - Ταμίου. Τὰ ἐντάληματα πληρωμῶν ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου.

Ἄρθρον 11

Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Α) Τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος συγκροτοῦν ἅπαντες οἱ μονίμως ἐγκαταβιοῦντες ἐν αὐτῇ Μοναχοὶ καὶ κληρικοὶ οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ Μοναχολόγιον αὐτῆς. Ἀποκλείονται τῆς Συνάξεως οἱ δεχθέντες μίαν τῶν σχετικῶν ποινῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Β) Αἱ Συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος συγκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου ἢ ὁσάκις ζητήσουν τὴν σύγκλησιν τὰ

δύο ἕτερα μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ τὰ δύο τρίτα (2/3) τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

Γ) Πότε συγκαλεῖται:

1) Διὰ τὴν ἐξέτασιν σχετικῶν θεμάτων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δι' ἃ εἶναι καθ' ὑλὴν ἀρμοδία.

2) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διὰ τὴν ἀνάθεσιν διακονήματος εἰς ἕκαστον ἀδελφὸν ἄπαξ τοῦ ἔτους, ἐν ὄψει τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

3) Πρὸς ἐνημέρωσιν δι' ἕκτακτα ἐκκλησιαστικά καὶ ἐθνικά θέματα.

4) Εἰς περιπτώσιν ἐξετάσεως σοβαροῦ ζητήματος προκειμένου νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος.

5) Διὰ τὴν ἐρμηνείαν ἀσφῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καὶ διὰ τὴν τροποποίησιν μὴ θεμελιακῶν ἀρθρῶν αὐτοῦ, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Δ) Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος βρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον εἶναι παρόντα τὰ δύο τρίτα (2/3) τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἐὰν δὲν ὑπάρξῃ ἀπαρτία ἐπαναλαμβάνεται ἡ σύναξις τὴν ἐπομένην ἡμέραν.

Ε) Τῆς Συνάξεως προεδρεῖ ὁ Ἡγούμενος συνεπικουρούμενος ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ὅταν πρόκειται γιὰ θέματα ἅτινα ἄπτονται τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτοῦ.

ΣΤ) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συζητήσεων τῆς Συνάξεως τηροῦνται πρακτικά.

Ζ) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐπὶ ἰσοψηφίας, ἐὰν ἡ ψηφοφορία εἶναι φανερά, ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου· ἐπὶ δὲ μυστικῆς ψηφοφορίας τίθεται κλήρος.

Η) Ἄπαντα τὰ μέλη ὀφείλουσι νὰ συμπεριφέρωνται ἐναντι ἀλλήλων μετ' ἀπολύτου σεβασμοῦ, λαμβάνοντα τὸν λόγον μόνον κατόπιν εὐλογίας τοῦ Ἡγουμένου καὶ μετὰ σεμνότητος, ταπεινώσεως, πραότητος καὶ φόβου Θεοῦ νὰ ἐκθέτουν τὴν γνώμην αὐτῶν.

ἄρθρον 12

Περὶ Δοκίμων Μοναχῶν

Α) Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ εἰσέλθῃ ὡς δόκιμος εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν καὶ νὰ συγκαταριθμηθῇ εἰς τὴν Ἀδελφότητα ὡς ἐπίσημο μέλος τῆς δεῖν ὅπως ἀνήκει εἰς τὸ Ὁρθόδοξον δόγμα καὶ νὰ ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 18^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Νὰ εἶναι ἄγαμος ἢ χῆρος ἄνευ τέκνων ἢ μετὰ ἐνηλίκων τέκνων. Ἐὰν εἶναι ἔγγαμος ἄνευ τέκνων ἢ μετὰ ἐνηλίκων τέκνων ὑποχρεοῦται ὅπως ἔχῃ ἔγγραφον συγκατάθεσιν τῆς συζύγου του.

Β) Ἡ πρόσληψις καὶ ἡ ἀποβολὴ τῶν Δοκίμων ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα καὶ κρίσιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Γ) Ἡ δοκιμασία διαρκεῖ περὶ τὴν τριετίαν. Εἰς περιπτώσεις ἰδιαζούσας ὅταν πρόκειται περὶ ὠρίμου ἡλικίας καὶ

πνευματικῆς συγκροτήσεως τοῦ δοκίμου δύναται ὁ χρόνος τῆς δοκιμασίας νὰ συντμηθῇ μέχρι τοῦ ἐξ (6) μηνῶν. (Κανὼν Ε' Πρωτοδευτέρας Συνόδου). Κατὰ τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας οἱ δόκιμοι προσφέρουσιν τὰς ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ Ἡγουμένου.

Δ) Οἱ δόκιμοι Μοναχοὶ δὲν παρίστανται εἰς τὰς συνελεύσεις τῆς Ἀδελφότητος. Ὁ δόκιμος καθίσταται μέλος τῆς Ἀδελφότητος μόνον διὰ τῆς μοναχικῆς κουρᾶς ἢ διὰ τῆς χειροτονίας εἰς ἱερατικὸν βαθμὸν.

Ε) Ὅταν τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον κρίνει ὅτι ἐπέστη ὁ καιρὸς ἵνα ὁ Δόκιμος καρῆ Μοναχός, ἀναφέρεται ἐγγράφως εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον, ὅστις ἐντὸς λογικοῦ χρονικοῦ διαστήματος παρέχει τὴν εὐλογίαν του πρὸς τοῦτο. Ἐνευ ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀποκλείεται ἡ κουρά εἰς Μοναχόν.

ΣΤ) Ἐφ' ὅσον ὁ ὑποψήφιος γίνῃ δεκτός συμπληρῶναι αἰτησὶν δι' ἧς αἰτεῖται τὴν ἐγκαταβίωσίν του ἐν τῷ Μοναστηρίῳ. Ὑστερον ἐγγράφεται εἰς τὰ Μητρώα τῆς Μονῆς ὡς δόκιμος καὶ παραδίδει ἑαυτὸν μετὰ τὸν Θεὸν εἰς τὸν Ἡγούμενον τῆς Μονῆς καθοδηγούμενος ὑπ' αὐτοῦ, ὑποτασσόμενος μετὰ ταπεινώσεως πρὸς πάντας τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐπιτελῶν τὸ εἰς αὐτὸν ἀνατιθέμενον διακόνημα.

Ζ) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δόκιμὸς τις ἀποδειχθῇ ἀνυπάκουος, σκανδαλοποιός, φίληρις, φιλοκατήγορος, ἰδιόρρυθμος ἢ ἐμφανίση ψυχολογικά προβλήματα ἢ στοιχεῖα ἀπάδοντα εἰς τὴν Μοναχικὴν πολιτείαν καὶ δὲν διορθοῦται τότε ἀποβάλλεται τῆς Ἀδελφότητος.

Η) Ἐὰν ὁ ἐγγραφεὶς ὡς δόκιμος ἤθελε ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῇ τῆς Ἱεράς Μονῆς πρὸ τῆς ρασοφορίας του λαμβάνει μόνον ὅ,τι παρέδωκεν εἰς τὸν Ἡγούμενον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς του καὶ οὐδὲν ἄλλο.

ἄρθρον 13

Τὰ Μέλη τῆς Ἀδελφότητος

Α) Μοναχοὶ – Ρασοφόροι – ἄγαμοι Κληρικοί

Μέλη τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱ. Μονῆς εἶναι οἱ μονίμως ἐγκαταβιοῦντες ἐν αὐτῇ Μοναχοὶ (οἱ λαβόντες κουράν), ὅσον καὶ οἱ διακονοῦντες ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ εἰς ἣν ἀνήκει ἡ Ἱ. Μονὴ κληρικοί οἱ διαμένοντες ἐντὸς αὐτῆς. Τοιαύτην διακονίαν δύναται νὰ ἀναλάβῃ Ἀδελφός μόνον τῇ ὑποδείξει καὶ συγκαταθέσει τοῦ Ἡγουμένου τῇ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ οἰκεῖου Μητροπολίτου. Δύναται καὶ ὁ Ἡγούμενος νὰ ἔχῃ τοιαύτην διακονίαν συγκαταθέσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐγκρίσει τοῦ οἰκεῖου Μητροπολίτου, μετὰ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ διακονία αὕτη δὲν θά παρακωλύῃ τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ οὔτε θά βλάπη τὴν ὁμαλὴν καὶ ἀπρόσκοπον λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς.

Οι προτιθέμενοι νά διακονήσουν ιεραποστολικῶς ἐν τῇ τοπικῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς ἄγαμοι κληρικοί καί νά παραμείνωσιν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, προτιμητέον νά εἰσέρχωνται εἰς τήν Ἱερωσύνην ὡς ἀπλοὶ ρασοφόροι καί οὐχί ἔπειτα ἀπό μεγαλοσχημίαν καθ' ὅτι ἐκ προοιμίου ἀπεφάσισαν τήν ἐν τῷ κόσμῳ πνευματικὴν διακονίαν.

Οἱ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ Μονῇ ἢ οἱ ἐν τῷ κόσμῳ Ἱερομόναχοι πτυχιούχοι θεολόγοι δύνανται νά λαμβάνουν καί τό ὄφικιον τοῦ ἀρχιμανδρίτου κατὰ τήν χειροτονίαν των εἰς πρεσβύτερον, μάλιστα δέ οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς θέσεις ἐκκλησιαστικάς.

Β) Οἱ Ἱερομόναχοι

Οἱ Μοναχοὶ τῆς Ἱ. Μονῆς διαθέτοντες τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα δύνανται κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ἱγουμένου, ἀποφάσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου νά εἰσέρχωνται εἰς τήν Ἱερωσύνην καί νά διακονοῦν τό θυσιαστήριον τῆς Μονῆς ἀναλαμβάνοντες ἐφημερίας.

Οἱ ἐγκαταβιοῦντες εἰς τήν Μονήν Ἱερομόναχοι καί ὑπηρετοῦντες εἰς ἐμμίσθους Ἐκκλησιαστικάς θέσεις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας, ὑποχρεοῦνται, ἀφαιρουμένων τῶν ἀναγκαίων διὰ τήν Διακονίαν των χρημάτων, τὰ ὑπόλοιπα νά καταβάλλουν εἰς τό κοινόν Ταμεῖον τῆς Μονῆς. Τό αὐτό ἰσχύει καί διὰ τοὺς συνταξιούχους οἰουδήποτε ὀργανισμοῦ, ἡ δέ Ἱερά Μονή φροντίζει δι' ἀπάσας τὰς ἀνάγκας των.

Γ) Οἱ μὴ ἐγκαταβιοῦντες ἐγγεγραμμένοι ἄγαμοι Κληρικοί

Οἱ ἐγγεγραμμένοι, κατὰ τήν κρατοῦσαν νῦν παράδοσιν, εἰς τὰ Μητρώα τῆς Ἱ. Μονῆς ἀδελφοί, οἱ διακονοῦντες εἰς ἄλλας Μητροπόλεις ἢ ἐντός τῆς οἰκείας Ἱ. Μητροπόλεως καθίστανται ἐπίσημα μέλη τῆς ἀδελφότητος ἅμα τῇ ἐγκαταβίωσιν αὐτῶν εἰς αὐτήν.

Ἀδελφός μὴ ἐγκαταβίων εἰς τήν Ἱ. Μονήν καί μὴ προσφέρων οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν εἰς αὐτήν δέν ἔχει τό δικαίωμα ὑποψηφιότητος διὰ τήν θέσιν τοῦ Ἱγουμένου ἢ τοῦ Ἱγουμενοσυμβούλου, οὔτε δικαίωμα ψήφου.

Οἱ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ἐγκαταβιοῦντες Ἀδελφοὶ ἀσκοῦνται εἰς διάφορα διακονήματα ἀνατιθέμενα αὐτοῖς ὑπό τοῦ Ἱγουμένου ἀναλόγως πρὸς τήν ἡλικίαν, τὰς δυνατότητας καί ἰκανότητας αὐτῶν.

Δ) Ἐάν Ἀδελφός τις, μέλος τῆς Ἀδελφότητος, θελήσῃ νά ἀπέλθῃ ὀριστικῶς ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς δέον ὅπως προτάσῃ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἡλᾶθι κανονικόν Ἀπολυτήριον παρὰ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Τό ἀνάλογον ἰσχύει καί περὶ Ἀδελφοῦ ἑτέρας Ἱ. Μονῆς ἐπιθυμοῦντος νά εἰσέλθῃ εἰς τήν Ἱ. Μονήν. Ὁ ἀπερχόμενος τῆς Ἱ. Μονῆς δύνανται νά ἡλᾶθι μεθ' ἑαυτοῦ ἅπαντα τὰ προσωπικά αὐτοῦ εἶδη ἅτινα εἰσήγαγε κατὰ τήν ἔλθεσίν του εἰς τήν Ἱ. Μονήν. Ἡ ἐπιστροφή ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει περ-

σιακῶν στοιχείων ἅτινα μετεβίβασε παλαιότερον πρὸς τήν Ἱ. Μονήν ἢ ἡ οἰαδήποτε ἀποζημίωσις δι' αὐτά, ἐναπόκειται εἰς τήν κρίσιν τῆς Ἀδελφότητος ἃ τε ἀποτελοῦσι περιουσίαν τῆς Ἱ. Μονῆς, τοῦ ἀπερχομένου οὐδέν δικαίωμα ἔχοντος ἐπ' αὐτῶν.

ἄρθρον 14

Πόροι τῆς Ἱ. Μονῆς, διαχειρίσεις καί διάθεσις αὐτῶν

Α) Πόροι – Πρόσοδοι τῆς Ἱ. Μονῆς

1) Ἡ τυχόν περιουσία τῶν Ἀδελφῶν, ἥτις ἅμα τῇ κουρᾷ αὐτῶν περιέρχεται εἰς τήν Ἱ. Μονήν. Αἱ δωρεαὶ καί κληρονομίαι, αἱ ὁποῖαι μετὰ τήν κουράν, ἀφοῦ καταστοῦν περιουσία τῶν μοναχῶν, μετεβιβάζονται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τήν Ἱ. Μονήν καί ἀποτελοῦν περιουσίαν αὐτῆς.

2) Αἱ ἐξ ἐργοχειρῶν τῶν Ἀδελφῶν καί δοκίμων πρόσδοι μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς δι' ἴδιον ὄφελος ἐργασίας.

3) Αἱ ἀποδοχαί, μισθοὶ - συντάξεις Ἀδελφῶν ἐργαζομένων ἢ ἐργασθέντων εἰς θέσεις Ἱεροκρητύκων, Ἐφημερίων, Καθηγητῶν κ.λπ. τῶν κατοικούντων ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ.

4) Αἱ δωρεαί, εἰσφοραί, κληρονομίαι, κληροδοσίαι κ.τ.λ.

5) Τὰ ἐκ τοῦ Καθολικοῦ, Παρεκκλησίων, ἐκθετηρίου ἢ κυτίου ἀνεγέρσεως καταμετρούμενα ἔσοδα.

6) Τὰ ἐξ ἐνοικίων ἀκινήτων ἢ ἀγροτεμαχίων προερχόμενα ἔσοδα.

7) Πᾶσα ἄλλη πρὸσοδος ἐκ χρηστῆς καί νομίμου πηγῆς.

Β) Διαχειρίσεις καί διάθεσις Πόρων

1) Τό Ἱγουμενοσυμβούλιον μὲ ἀπόφασίν του δύνανται νά δαπανᾶ ἐκ τῶν προσόδων τῆς Ἱ. Μονῆς δι' ἔργα εὐποιίας (βοηθήματα εἰς ἀπόρους, ἀσθενεῖς καί πολυτέκνους οἰκογενεῖας) καί διὰ τήν πνευματικὴν τροφοδοσίαν τῶν προσκυνητῶν αὐτῆς, διανομὴν δωρεᾶν βιβλίων ψυχωφελῶν καί σχετικῶν ἐντύπων καί CDs, DVDs, φιλοξενίαν προσκυνητῶν.

2) Δι' ἔργα ἐπισκευαστικά, κατασκευαστικά, ἐπιδιορθωτικά. Διὰ τήν συντήρησιν, ἀνακαίνισιν τῆς Ἱ. Μονῆς διὰ τήν ἔνδυσιν, τροφοδοσίαν, ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν τῶν πατέρων αὐτῆς. Διὰ τήν καλλιέργειαν ἐλαιῶνος καί δι' ἄλλας ἀνάγκας.

3) Διὰ τήν ἐκπλήρωσιν τῶν νομικῶν ὑποχρεώσεων τῆς Ἱ. Μονῆς πρὸς τό Δημόσιον, τήν Ἱεράν Μητροπόλιν καί πρὸς τρίτους.

4) Διὰ τό φιλοanthρωπικόν ἔργον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως τό κατὰ δύναμιν.

Ἄνευ ἀποφάσεως τῆς Ἀδελφότητος οὐδέν ἀπολύτως ποσόν, ἐξ οἰαδήποτε πηγῆς προερχόμενον, δύνανται νά διατεθῇ διὰ σκοπὸν μὴ σχετιζόμενον πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀδελφότητος, τὰς ἀνάγκας τῆς Ἱ. Μονῆς ἢ μὴ προ-

βλεπόμενον υπό τοῦ παρόντος ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ. Τόσον ἡ σκοπιμότης ὅσον καί ἡ νομιμότης ἐκάστης δαπάνης ἐλέγχονται καί παρακολουθοῦνται ἀποκλειστικῶς καί μόνον υπό τοῦ ἐκάστοτε Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἀπάσης τῆς Ἀδελφότητος, τοῦ Ἐπισκόπου ἔχοντος τόν κατά νόμον ἔλεγχον αὐτῶν.

ἄρθρον 15

Σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἡ Ἱερά Μονή κέκτηται ἐπίσημον σφραγίδα κυκλικήν (αὐτομελανούμενη πλάστική σφραγίδα διαμέτρου 38 χιλιοστών), ἔχουσαν ἐν τῷ μέσῳ τήν Ζωοδόχο Πηγῆ, ὅπως αὐτή εἰκονίζεται (ἀντίβολον) εἰς τήν ἐφέστιον εἰκόνα τῆς Ἱ. Μονῆς –μόνον ἡ φιάλη μέ τήν Θεοτόκο φέρουσαν κρατῶντας τό θεῖον βρέφος καί ἐκατέρωθεν τῆς Παναγίας τά γράμματα ΜΡ ΘΥ– περίξ δέ τῆς εἰκόνας εἰς δύο ὁμοκέντρους κύκλους, τās ἐπιγραφάς: Εἰς τόν ἐξωτερικόν κύκλον: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΥΔΡΑΣ, ΣΠΕΤΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΝΗΣ», εἰς δέ τόν ἐσωτερικόν περίξ αὐτῆς ἀναγεγραμμένην ἐπιγραφὴν μέ τήν φράσιν «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΚΑΛΑΥΡΙΑΣ ΠΟΡΟΥ».

Λόγῳ παλαιότητος κέκτηται εἰς τό ἀρχεῖον αὐτῆς καί ἐτέρας τρεῖς σφραγίδας. Ἡ πρώτη καί παλαιότερα (διαμέτρου 28 χιλιοστών) ἔχουσα ἐν τῷ μέσῳ τόν Τίμιον Σταυρόν, περίξ δ' αὐτῆς ἀναγράφουσα τήν φράσιν «ΜΟΝΗ ΤΗΣ Ζ. ΠΗΓΗΣ ΚΑΛΑΥΡΙΑΣ», ἡ δευτέρα (διαμέτρου 34 χιλιοστών) ἔχουσα ἐν τῷ μέσῳ τήν εἰκόνα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, περίξ δ' αὐτῆς τά γράμματα «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΚΑΛΑΥΡΙΑΣ» καί ἡ τρίτη (διαμέτρου 37 χιλιοστών) ἔχουσα ἐν τῷ μέσῳ τόν Τίμιον Σταυρόν, περίξ δ' αὐτῆς ἀναγράφουσα τήν φράσιν «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΚΑΛΑΥΡΙΑΣ»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ἄρθρον 16

Καθήκοντα Ἀδελφῶν

Α) Θεμελιώδης μοναχική ἀρετή καί ἀρχή τῶν Ἀδελφῶν τῆς Μονῆς εἶναι ἡ ὑπακοή πρός τόν Ἡγούμενον «μηδέν παρά γνώμην αὐτοῦ διαπράττων» ἕκαστος ἐξ αὐτῶν. Ὑποχρεοῦται ὁμοίως νά μήν ὑπακούσῃ ὁ ὑποτακτικός ὅταν προστάτῃται εἰς τι ἀντιβαῖνον ἢ προσκρούον εἰς τό δόγμα καί τήν ἠθικήν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Β) Πάντες οἱ Ἀδελφοί εἶναι ἴσοι μεταξύ των, μηδέ τοῦ Ἡγουμένου ἐξαιρουμένου, ὅστις κατά τόν Μ. Βασίλειον εἶναι πρῶτος μεταξύ ἴσων». Τόν Ἡγούμενον προσφωνοῦν μέ τήν Μοναχικήν ἐπωνυμίαν «Γέροντα», μεταξύ των προσφωνοῦνται «ἀδελφέ» ἢ «πάτερ» ἢ μέ τοῦς βαθμούς τῆς ιερωσύνης Διάκονε ἢ Παπᾶ καί τό ὄνομα ἐκάστου.

Γ) Ἄπαντες οἱ ἀδελφοί ἔχουν ὑποχρεωτικῶς πνευματικόν τόν Ἡγούμενον τῆς Μονῆς. Ἐάν συντρέχει κατ' ἐξαιρέσειν σοβαρός λόγος, ὅπως πύξημένος ἀριθμός μοναχῶν, τότε ἀνατίθεται ἡ πνευματική πατρότης εἰς ἔμπειρον ἐκ τῶν Ἱερομονάχων τῆς Μονῆς μέ τήν ἔγκρισιν τοῦ Ἡγουμένου. Τά ἀφορῶντα εἰς τήν ἀδελφότητα ὀφείλου ἀνεξαίρετως ἄπαντες οἱ ἀδελφοί νά ἐξαγορεύονται εὐληκτικῶς εἰς τόν Γέροντα τῆς Μονῆς. Ἡ ἀκριβὴς τήρησις καί λεπτομερὴς ἐξαγόρευσις πρός τόν Ἡγούμενον πάντων τῶν κρυφίων τοῦ νοός καί τῆς καρδίας, ἐκάστου ἀδελφοῦ εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ διὰ τήν πνευματικὴν τελείωσιν τῶν Μοναχῶν, διότι κατά τόν Μ. Βασίλειον «ἅπαντα ἐξῶθεν αὐτοῦ γινόμενον, κληροῖται εἰς καὶ ἱεροσουλία πρός θάνατον ἄγουσα, οὐ πρός ὠφέλειαν, κἄν δοκῇ ἀγαθόν εἶναι» καί «κακία σιωπηθεῖσα νόσος ὑποουλός ἐστιν ἐν τῇ ψυχῇ».

Δ) Ἐκτός τοῦ Ἡγουμένου οὐδεὶς ἕτερος παρατηρεῖ ἢ ἐπιπλήττει ἄλλον Ἀδελφόν. Μεταξύ τῶν Ἀδελφῶν ἀποφεύγεται ἡ ἐξιδιασμένη φιλία καί ἀρρωστημένη ἀγάπη, καί ἐπικρατεῖ ἡ πραγματικὴ ἀγάπη ἢ καλὴ πνεύμα πλῆθος ἀμαρτιῶν. Ξένα παντελῶς στοιχεῖα πρός τήν μοναχικήν ιδιότητα εἶναι οἱ σχολιασμοί, οἱ ψιθυρισμοί, αἱ φωναί, αἱ κραυγαί, οἱ καγχασμοί, αἱ μάταιαι συζητήσεις, τά εὐτράπελα, τά ἀστεῖα, αἱ καταλαλιάι, ἡ δημιουργία ἐσωτερικῶν ὁμάδων (κοινῶς «κλίκες»). Οἱ μοναχοὶ προφέρουν συνεχῶς τās μοναχικὰς ἐκφράσεις ὅταν πρόκειται νά χαιρετίσῃ, νά ζητήσῃ συγχώρησιν, νά ὑπακούσῃ. Τοιαῦτα εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι: εὐλογεῖτε, εὐλόγησον, νά εἶναι εὐλογημένον, εὐλογημένε, συγχωρῆστε με, συγχώρησον.

Ε) Οἱ Ἀδελφοί ὀφείλου νά τηροῦν ἐπακριβῶς τό πρόγραμμα τοῦ κοινοβίου. Νά συμμετέχουν εἰς ὅλας τās τελοῦμενας ἀκολουθίας καί θείας Λειτουργίας εἰς τό καθολικόν καί εἰς τὰ παρεκκλήσια πλῆν τῶν ἠλεγκμένων ἀσθενῶν καί μάλιστα κατά τήν ἔναρξιν καθ' ὅσον οὗτος ἐστὶν ὁ ὑψίστος σκοπός δι' ὃν προσῆλθον ἐν τῷ Μοναστηρίῳ.

ΣΤ) Ἐκαστος Ἀδελφός ὀφείλει ὅπως ἐκτελεῖ τόν διορισμένον ὑπὸ τῶν μοναχικῶν τυπικῶν μοναχικῶν αὐτοῦ κανόνα πρό τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ ἢ κατά τήν διάρκειαν τοῦ ἡμερονυκτίου.

Ζ) Εἰς ἀπάσας τās Ἱερὰς Ἀκολουθίας, ὡς καί ἐν τῇ Τραπέζῃ οἱ μοναχοὶ φέρουν ράσον καί κουκούλιον.

Η) Ἄπαντες οἱ Ἀδελφοί ὑποχρεοῦνται ὅπως τηροῦν τās καθορισμένας Νηστείας τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας πλῆν τῶν ἀσθενῶν. Εἰς τό κοινόβιον δέν ἐπιτρέπεται ἡ κρεοφαγία. Κατάλυσις ἐλαίου καί οἴνου γίνεται εἰς τās ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὀρισθείσας ἡμέρας τῶν ἑορταζόμενων ἀγίων (Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή), αἵτινες ἔχουσι δοξολογίαν ἢ καί τῶν μεθεόρτων τῶν ἑορταστικῶν περιόδων τῶν δεσποτικῶν, θεομητορικῶν ἢ ἑορτῶν μεγάλων Ἀγίων.

ἄρθρον 17

Προσκυνταί - Ἐπισκέπται

Α) Οἱ προσκυνταί καί ἐπισκέπται δύνανται νά προσέρχωνται εἰς τήν Ἱ. Μονήν μόνον κατά τās κεκανονισμένες ὥρας. Νά εἰσέρχωνται εἰς τοὺς χώρους τῆς Μονῆς μετά σεμνότητος καί εὐλαβείας καί μετά πάσης κοσμιότητος, ὑπακούοντες εἰς τās παρεκτελέσεις τῶν ἀρμοδίων Μοναχῶν. Δέν ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος ἡμιγύμων ἀνδρῶν καί γυναικῶν καί τῶν ἐνδεδυμένων μέ Unisex ἀμφίεσιν.

Β) Τās ἐν τῷ καθολικῷ γενομένης ἀκολουθίας δέν δύνανται νά παρακολουθοῦν ἐπισκέπται καί τουρίσται ἀλλῶν δογμάτων, εἰμὴ μόνον ὀρθόδοξοι.

Γ) Εἴ τις θελήσῃ νά διανυκτερεύσῃ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ λαμβάνει τήν ἄδειαν προηγουμένως ὑπό τοῦ Ἱγουμένου, ὅστις καί ἐνημερώνει τόν ἀρχοντάρη διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄδελφοί λαϊκοί διαπνεδόμενοι ἀπό φιλομοναχικόν πνεῦμα καί φιλοξενοῦμενοι τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ἱγουμένου ἐπὶ μακρόν ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ προσφέρουσι ὑπηρεσίαν τινά ὑποδεικνυομένην ὑπό τοῦ Ἱγουμένου ἢ τοῦ ἀρμοδίου ἀδελφοῦ.

Δ) Ἀπαγορεύεται ρητῶς ἡ τέλεισις Γάμων καί Βαπτίσεων εἰς τήν Ἱ. Μονήν. Μόνον Βαπτίσεις τελοῦνται εἰς τό ἐκτός τῆς Ἱ. Μονῆς παρακείμενον Ναῦδριον τῶν Ἁγ. Ἀναργύρων καί Παντελεήμονος. Εἰς τὰ λοιπὰ ἐξωκκλήσια, μετόχια τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀπαγορεύονται παντελῶς αἱ βαπτίσεις καί οἱ γάμοι.

Ε) Εἰς τήν Ἱ. Μονήν τὰ ἱερά μνημόσυνα τελοῦνται τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου. Τās Κυριακάς δέν τελοῦνται μνημόσυνα συμφώνως πρὸς τήν ὀρθόδοξον κολληβαδικὴν παράδοσιν καί τάξιν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

ΣΤ) Ὁ χώρος διαμονῆς τῶν μοναχῶν Κελλία, Μαγειρεῖον, Τράπεζα, πλυσταριόν εἶναι ἄβατος δι' ἅπαντας. Μόνον κατά τās διαφόρους πανηγύρεις καί ἑορτάς δύνανται νά παρακαθήσονται οἱ προσκυνταί εἰς τήν Τράπεζαν τῆς Μονῆς ἢ μέ τήν εὐλογίαν τοῦ Ἱγουμένου νά ἐργασθῶν εἰς τοὺς βοηθητικούς χώρους - πλυσταριόν κ.τ.λ. ὀρισμένοι ἐπιλεγέντες ἐπὶ τοῦτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ἄρθρον 18

Περίπτωσης λειψανδρίας

Ἡ ἱερά Μονή θεωρεῖται ἐν ἐνεργείᾳ καί λειτουργίᾳ καί ἐάν ἀκόμη ἀπομείνῃ ἐν αὐτῇ εἷς καί μόνον Ἄδελφός, εἰς τό πρόσωπον τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται ἅπασαι αἱ

ἐξουσίαι, τὰ καθήκοντα καί τὰ δικαιώματα, τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν. Ἐάν οὐδεὶς ἀδελφός ὑπολειφθῇ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τότε αὕτη διατελεῖ ἐν διακοπαῖς ὑπὸ τήν προστασίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης, ἄχρι τῆς πληρώσεως αὐτῆς ὑπὸ νέας Μοναχικῆς Ἀδελφότητος, ἀνδρῶας ἢ γυναικείας.

ἄρθρον 19

Ἰσχύς καί ἐφαρμογή τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχύς καί ἐφαρμογή τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Καθαυρίας Πόρου ἄρχει ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῷ ἐπισήμῳ δεητίῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ὁ Ἱγούμενος, τὰ μέλη τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καί ἅπασα ἡ Ἀδελφότης εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τήν ἐπακριβῆ πιστὴν καί ἐνσυνείδητον ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

ἄρθρον 20

Τροποποιήσεις Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Ἐσωτερικός Κανονισμός τροποποιεῖται κατά τās μὴ θεμελιώδεις Διατάξεις αὐτοῦ τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου δι' ἀποφάσεως τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος ἐγκρινόμενης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Αἱ θεμελιώδεις αὐτοῦ διατάξεις αἱ καθιστώσαι τήν Ἱεράν Μονήν αὐτοδιοίκητον καί αὐτοτελεῖ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τροποποιοῦνται ἀλλὰ παραμένουσι ἀμετάβλητοι. Θεμελιώδεις διατάξεις ἐμπεριέχονται εἰς τὰ ἐξῆς ἄρθρα: 1^{ον}, 4^{ον}, 5^{ον}, 8^{ον}, 11^{ον} αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τόν σκοπόν καί τήν διοίκησιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ἄρθρον 21

Ἐγκρισις καί Ὑπογραφή τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Ἐσωτερικός Κανονισμός συνετάγη, ἐνεκρίθη ὁμοφώνως καί ὑπεγράφη ὑπὸ ἀπάσης τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς κατά τήν 16ην Σεπτεμβρίου 2016.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχει ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον «Ἐκκλησία».

Ἡ Ἀπόφασις αὐτὴ νά δημοσιευθῇ εἰς τό Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

Ἀθῆναι, 3 Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθῶννης Κλήμης

Αριθμ. 2626/2421/9.11.2017

**Ἐσωτερικός Κανονισμός
τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Ζωοδόχου Πηγῆς Κλειβωκᾶς Κοντοβαζαίνης Ἀρκαδίας
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως**

**Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθεῖ διά τοῦ ἀρθροῦ 51 παρ. 3 τοῦ Ν. 4301/2014,

2. τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καί Ἑσυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ.Α'/30.6.1972),

3. τήν ὑπ' ἀριθ. 123/24.5.2017 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίου,

4. τήν ἀπό 2.11.2017 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀποφασίζει

ἐγκρίνει τόν Ἐσωτερικόν Κανονισμόν τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Κλειβωκᾶς Κοντοβαζαίνης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως, ἔχοντα οὕτω:

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς καὶ Ἐφόρου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς.

**Ἐσωτερικός Κανονισμός
τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Ζωοδόχου Πηγῆς Κλειβωκᾶς Κοντοβαζαίνης
Ἀρκαδίας**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1

Ἄρθρον 1

**Ἱδρυσις - Σύστασις
καὶ Χαρακτήρ τῆς Ἀδελφότητος**

Ἡ Ἱδρυσις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ δρᾶσις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κλειβωκᾶς, τῆς καὶ ἀρχαϊκῆς χαρακτηριζομένης, χάνονται εἰς τὸ βάθος τοῦ χρόνου. Ὑπῆρξε Παλαιά Μονὴ ἀνδρῶν, ἀφιερωμένη εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, εἰς τὴν ἀπέναντι τοῦ βράχου τῆς σημερινῆς Μονῆς κοιλάδα τῆς

Κλειβωκᾶς καὶ εἰς τὸ σημεῖον ὅπου τὸ 1965 ὠλοκλήρωθη τὸ κτίσιμον τοῦ ἐξωκκλησίου τῶν Ἁγίων Ἰωακείμ καὶ Ἰάννου, εἰς τὴν θέσιν τοῦ παλαιοῦ Καθολικοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἡ Μονὴ κατεστράφη τὴν ἐποχὴν τῆς Τουρκοκρατίας καὶ μέχρι τότε διετῆρει Κρυφὸ Σχολεῖο, ἦτο κέντρον καταφυγῆς καὶ ἀνεφοδιασμοῦ τῶν κληφταρματολῶν καὶ τοῦ ἀμάκου πηλοσμοῦ εἰς περιόδους ἐπιδρομῶν. Μετὰ τὴν καταστροφὴν - διάλυσιν τῆς Παλαιᾶς Μονῆς ἐξηφανίσθη καὶ ἡ σεπτὴ Εἰκὼν τῆς Μεγαλόχαρης Θεοτόκου, ἰστορηθεῖσα κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Λουκά. Ἐκτοτε καὶ εἰς μακρὸν διάστημα ἐτῶν ἡ εἰκὼν ἐθεωρεῖτο τελείως ἀπολεσθεῖσα.

Ἡ Ἱδρυσις τῆς Νέας Μονῆς Κλειβωκᾶς συνδέεται μὲ τὴν θαυματουργικῶ τῷ τρόπῳ ἐπανεύρεσιν τῆς ἱστορικῆς εἰκόνας. Φῶς καίον εἰς τὸν βράχον τῆς Κλειβωκᾶς καὶ ἐμφάνισις τῆς Παναγίας εἰς τὸν ὑπνον βοσκοῦ τῆς περιοχῆς ἀπεκάλυψαν τὴν ἱεράν εἰκόνα ἐντὸς σπηλαιοῦ τοῦ ἀποκρήμνου βράχου, ὅπου ἐκτίσθη ὁ ἡμισπηλαιῶδης Ναός, τὸ 1887, συμφώνως πρὸς τὴν ἐντοιχισμένην ἐπάνω ἀπὸ τὴν εἴσοδον τοῦ Καθολικοῦ κτιτορικὴ ἐπιγραφὴν. Ἡ Μονὴ μετωνομάσθη εἰς Ζωοδόχον Πηγὴν λόγῳ τῆς ἐπανευρέσεως τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τὴν Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου.

Μέχρι τὸ 1922, ὅποτε ἦλθεν εἰς τὴν Μονὴν ἡ Γερωντισσα Ἀγάθη, ἐμόνασαν ἐκεῖ γιὰ μικρὰ ἢ μεγάλα διαστήματα Μοναχοὶ ἢ Μοναχές καὶ εὐσεβεῖς κοσμικοὶ (δὲν σώζεται πλήρως τὸ ὄνομα τους, κοσμικὸ καὶ μοναχικὸ). Ὡς τόπον κατοικίας ἐχρησιμοποιοῦσαν τὸ σπήλαιον, τὸ εὕρισκόμενον ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν εἴσοδον τῆς Μονῆς.

Τὴν 12ην Μαΐου 1956 ἐξεδόθη Βασιλικὸν Διάταγμα δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ. 119/12.5.1956, τ. Α') «ἀνακηρύξεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Κλειβωκᾶς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως εἰς Γυναικειαν Ἱεράν Μονὴν, ἀνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. (Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας)».

Ἡ Ἱερά Μονὴ ἀποτελεῖ Ν.Π.Δ.Δ. συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 1, παρ. 4 τοῦ Ν.590/1977, θεω-

ρείται δέ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ λειτουργίᾳ καὶ ἐάν ἀπομείνῃ ἐν αὐτῇ μία Ἀδελφὴ. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν, συγκεντροῦνται εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς. Αὕτη δέ ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱερὰν Μονὴν εἰς πάσας τὰς πρὸς τρίτους σχέσεις, συναλλαγάς, συνεργασίας, διαχειριστικὰς πράξεις κ.λπ.

ἄρθρον 2

Σκοπὸς τῆς Ἀδελφότητος

Σκοπὸς τῆς Ἀδελφότητος εἶναι:

- α) Ἡ συνεχὴς δοξολογία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.
- β) Ἡ πνευματικὴ καλλιέργεια, ὁ ἁγιασμός καὶ ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις τῶν μελῶν αὐτῆς διὰ τῆς ἀσκήσεως, τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς καὶ τῆς πραγματώσεως τῶν Ἱερῶν Μοναχικῶν Ἀρετῶν, ἥτοι τῆς ὑπακοῆς, τῆς παρθενίας καὶ τῆς ἀκτημοσύνης καὶ ἐν γένει τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῆς μοναχικῆς πολιτείας συμφώνως πρὸς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, τὸ ὑπόδειγμα καὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὥστε δι' αὐτῶν νὰ ἀνακαινίζεται διαρκῶς ἐκάστη Ἀδελφὴ καὶ νὰ γίνῃται «εὐθετος εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν» καὶ συγχρόνως νὰ μεταδίδῃ εἰς τοὺς ἄλλοιους τὸν φωτισμόν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

ἄρθρον 3

Κανονικαὶ Δικαιοδοσίαι Μητροπολίτου

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τελεῖ ὑπὸ τὴν κανονικὴν, ἐκκλησιαστικὴν καὶ πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, τοῦ ὁποῦ αἱ κανονικαὶ ἀρμοδιότητες ἔχουσιν οὕτως:

- α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις, ὡς ὀρίζει ἡ τάξις τῆς κατ' Ἀνατολῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.
- β) Ἐγκαθιδρύει δι' εἰδικῆς ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς τὴν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκλεγομένην Ἱγουμένην.
- γ) Ἐπικυροῖ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.
- δ) Παρέχει τὴν κανονικὴν ἔγκρισιν καὶ εὐλογίαν Αὐτοῦ διὰ τὴν Κουράν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου προτεινομένων Ἀδελφῶν καὶ τελεῖ αὐτὰς αὐτοπροσώπως.
- ε) Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.
- στ) Ἐγκρίνει τὰς δαπάνας.
- ζ) Χορηγεῖ ἔγγραφον ἄδειαν εἰς τὴν Ἱγουμένην, προκειμένου νὰ ἀπουσιάσῃ αὕτη ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πέραν τοῦ δεκαημέρου.
- η) Προτάσει τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ἀσκεῖ πειθαρχικὸν ἔλεγχον εἰς τὰς τυχόν παρεκτρεπομένας Μοναχάς.
- θ) Μεριμνᾷ διὰ τὰς ἱατρεικὰς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος καὶ διορίζει, προτάσει τῆς Ἀδελφότητος, τὸν κα-

τάλληλον Ἐφημέριον καὶ τὸν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς προτεινόμενον Πνευματικόν αὐτῆς.

ι) Ἐγκρίνει τὰς ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

κ) Μεριμνᾷ διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς ιερότητος καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ χώρου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀπὸ ἀπρεπεῖς κοσμικοὺς θορύβους, ἄσματα, χοροὺς, παντοίας διασκεδάσεις καὶ ἄλλῃς ἐκδηλώσεις ἀπαδούσας εἰς τὰ χριστιανικὰ ἦθη καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἡσυχαστικῆς μοναχικῆς ζωῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2

ἄρθρον 4

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἄργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

- α) Ἡ Ἱγουμένη
- β) Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον
- γ) Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

ἄρθρον 5

Ἡ Ἱγουμένη

Ἡ Ἱγουμένη εἶναι αἰρετὴ καὶ ἰσόβιος. Κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ «ὑπηρετὴς Χριστοῦ καὶ οἰκονόμος μυστηρίων Θεοῦ». Δέον νὰ διακρίνεται αὕτη διὰ τὴν συνέπειαν πίστεως καὶ ζωῆς, δόγματος καὶ ἠθους. *Εἰς τύπον Χριστοῦ οὕσα, ὀφείλει, τῷ ἡεντίῳ τῆς ταπεινώσεως ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἐν ἐπιγνώσει, νὰ ἀσκή τὰ ἑαυτῆς καθήκοντα.* «Ὡς ἂν τροφὸς θάλλη τὰ ἑαυτῆς τέκνα» - (Α' Θεσ. 2,7). Συγκοπιάζει μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ὅσον τῆς ἐπιτρέπουσιν αἱ σωματικαὶ τῆς δυνάμεις καὶ τὰ διοικητικὰ τῆς καθήκοντα. Ἀγρυπνεῖ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων τῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐμπειστημένων εἰς αὐτήν, ὡς λόγον ὑπὲρ αὐτῶν ἀποδώσουσα τῷ Κυρίῳ.

ἄρθρον 6

Διοικητικὰ καὶ πνευματικὰ ἀρμοδιότητες τῆς Ἱγουμένης

α) Ἡ Ἱγουμένη εἶναι ἡ πνευματικὴ μήτηρ τῆς Ἀδελφότητος, ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τοῦ Κοινοβίου, πρώτη μεταξύ ἴσων καὶ κατὰ τοὺς κοινοβιακοὺς πατερικοὺς κανόνας εἰς αὐτήν ὀφείλεται ἡ κατὰ Θεὸν ὑπακοή παρὰ πασῶν τῶν Ἀδελφῶν. Ὄφειλε αὕτη νὰ παρακολουθῇ τὴν τήρησιν τῶν μοναχικῶν τυπικῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ.

β) Διδάσκει, νοουθετεῖ, κατηχεῖ μετ' ὑπομονῆς καὶ πραότητος τὰς Ἀδελφὰς καί, γενικῶς εἰπεῖν, μετ' ἀγρύπνου πνεύματος καταρτίζει πνευματικῶς τὴν ζωὴν τῶν Μοναχῶν, προλαμβάνει πᾶσαν ἐκτροπὴν, ἐλέγχει, ἐπιτιμᾷ, «*συναθλεῖ τοῖς ἰσχυροῖς, τῶν ἀδυνάτων τὰ ἀσθενήματα βαστάζει, πάντα ποιεῖ καὶ λέγει πρὸς καταρτισμὸν τῶν συνόντων, ὑπογραμμὸς ἀκριβῆς τοῖς πᾶσι γινομένη*» - (Μ. Βασίλειος: Ὅροι κατὰ πλάτος Β' - ΜΓ' 2 - ΕΠΕ - Τομ. 8ος, σελ. 368).

γ) Προνοεί διά τας υλικάς καί σωματικές αὐτῶν χρείας καί περιθάλπει ταύτας κατά τας ἀσθενείας αὐτῶν, ὡς γνησία αὐτῶν μήτηρ.

δ) Συγκαλεῖ τό Ἡγουμενοσυμβούλιον καί τήν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος καί προΐσταται αὐτῶν.

ε) Ὅριζει τόν κανόνα τῆς προσευχῆς καί τήν ἐν γένει πνευματικήν ἄσκησιν ἐκάστης Ἀδελφῆς.

στ) Συγκαλεῖ τήν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος πρὸς πνευματικήν οἰκοδομήν, εἰς τακτά χρονικά διαστήματα ὀριζόμενα ὑπ' αὐτῆς.

ζ) Ὅριζει τὰ διακονήματα τῶν Ἀδελφῶν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

η) Παρέχει εἰς τὰς Ἀδελφάς ἕως τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἄδειαν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, λόγῳ διακονίας ἢ ἔνεκα ἀσθενείας ἢ ὁσάκις κρίνεται ἐπιβεβλημένον τοῦτο διά τινά ἀνάγκην. Πέραν τούτων, ἡ ἄδεια παρέχεται ὑπό τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

θ) Προτείνει εἰς τό Ἡγουμενοσυμβούλιον τήν πρόσληψιν ἢ τήν ἀποβολήν τῶν δοκίμων, τήν Ρασοφορίαν καί Κουράν τῶν κατηρτισμένων περὶ τό Μοναχικόν Πολίτευμα Ἀδελφῶν, καθὼς καί τήν Μεγαλοσχημίαν τῶν πνευματικῶς ὠρίμων Ρασοφόρων.

ι) Ἐκπροσωπεῖ τήν Μονήν ἐνώπιον πάσης ἐκκλησιαστικῆς, διοικητικῆς, δικαστικῆς, δημοτικῆς ἀρχῆς καί ἐν γένει ἐνώπιον παντός φυσικοῦ καί νομικοῦ προσώπου δημοσίου καί ἰδιωτικοῦ δικαίου. Κωλυομένη δι' οἰονδήποτε λόγον, ἀναπληροῦται ὑπό Ἀδελφῆς ὀριζομένης ὑπ' αὐτῆς. Δι' εἰδικήν ὑπόθεσιν ἢ ἐκπροσώπησις τῆς Ἀδελφότητος δύναται νά ἀνατεθῇ ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἰς εἰδικόν νομικόν σύμβουλον, διά δέ λογιστικᾶς ὑποθέσεις εἰς λογιστήν.

ια) Ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἱ. Μονῆς καί τὰ πρακτικά, τὰς ἐντολάς πρὸς τήν ταμίαν, διά δαπάνας ἢ εἰσπράξεις, καθὼς καί τὰ ἐντάλματα δι' ἀνάληψιν χρημάτων.

ιβ) Δέχεται τήν ἐξαγόρευσιν τῶν λογισμῶν τῶν Ἀδελφῶν.

ιγ) Ἀποσφραγίζει ἅπασαν τήν ἀλληλογραφίαν.

ιδ) Ἀναπληροῦται ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῆς, ὑπό Ἀδελφῆς τήν ὁποίαν αὕτη ὀρίζει καί κρίνει κατάλληλον πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς.

Ἄρθρον 7

Ἐκλογή τῆς Ἡγουμένης

α) Διά τήν Ἐκλογήν τῆς Ἡγουμένης ἐπιβάλλεται ἡ διεξαγωγή μυστικῆς ψηφοφορίας κατά τήν κατωτέρω διαδικασίαν.

β) Μετά τήν κένωσιν τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης, ἀναλαμβάνει ὡς τοποτηρήτρια ἀμέσως καί αὐτοδικαίως ἡ ἀρχαιοτέρα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἡ ἐκλογή τῆς νέας Ἡγουμένης διεξάγεται τό ἀργότερον ἐντός εἴκοσι ἡμερῶν ἀπό τῆς κενώσεως τῆς θέσεως.

γ) Ἐκλέξιμοι διά τό διακόνημα τῆς Ἡγουμένης, τυγχάνουσι ἅπασαι αἱ Ρασοφόροι καί Μεγαλόσχημοι Μοναχαί, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐγγεγραμμέναι εἰς τό Μοναχολόγιον τῆς Ἱ. Μονῆς καί ἔχουσι μόνιμον καί συνεχῆ ἐγκαταβίωσιν εἰς αὐτήν τουλάχιστον δέκα (10) ἐτῶν, ἐκτός ἐάν τό Ἡγουμενοσυμβούλιον κρίνει διαφορετικά, καί ἡλικίαν ἄνω τῶν τριάκοντα (30) ἐτῶν. Πρὸς τούτοις νά ἔχωσι τήν Ἑλληνικήν ἰθαγένειαν, γνῶσιν τῶν δογμάτων τῆς Ὀρθόδοξου πίστεως καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων.

δ) Δικαίωμα ψήφου ἔχουσιν ἅπασαι αἱ Ρασοφόροι καί Μεγαλόσχημοι Μοναχαί, αἱ ἐν τῷ Μοναχολόγιῳ τῆς Ἱ. Μονῆς ἐγγεγραμμέναι, οὐδεμία δέ ἐξ αὐτῶν αὐτοπροτείνεται.

ε) Πλὴν τῆς Ἀδελφότητος, οὐδέν ἄλλον πρόσωπον κληρικόν ἢ λαϊκόν παρίσταται κατά τήν ἐκλογήν τῆς Ἡγουμένης.

στ) Χρέη Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ τό Ἡγουμενοσυμβούλιον καί ἡ γραμματεὺς.

ζ) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται εἰς κλίμα προσευχῆς, κοσμιότητος καί ἐν πάσῃ ἱεροπρεπείᾳ.

η) Τελεῖται ἡ ἐκλογή ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱ. Μονῆς διά μυστικῆς ψηφοφορίας, προηγηθείσης, εἰ δυνατόν Θείας Λειτουργίας.

θ) Εἰς ἐκάστην ψηφοφόρον Ἀδελφὴν δίδεται ὑπό τῆς Ἐπιτροπῆς ἐντός φακέλου ἐσφραγισμένου διά τῆς σφραγίδος τῆς Ἱ. Μονῆς, ψηφοδέλτιον ἐπίσης ἐσφραγισμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι δακτυλογραφημένα τὰ ὀνόματα τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλεγέσθαι Ἀδελφῶν. Ἐκάστη Μοναχὴ σημειώνει διά σταυροῦ τό ὄνομα τῆς Ἀδελφῆς, τήν ὁποίαν θεωρεῖ ἀξίαν διά τήν θέσιν τῆς Ἡγουμένης. Ὁ φάκελος, ἀφοῦ κλεισθῇ, ρίπτεται ἐντός ἡλεγγμένου καί ἐσφραγισμένου κυτίου (ψηφοδόχου) ὑπό τῆς Ἐπιτροπῆς. Αἱ Ἀδελφαί ψηφίζουν κατά σειρᾶν πρεσβείων καί ὑπογράφουν εἰς εἰδικόν πρωτόκολλον ψηφοφορίας καί παραμένουν ἐν τῷ Καθολικῷ μέχρι πέρας τῆς ἐκλογῆς. Κατόπιν ἀποσφραγίζεται τό κυτίον καί ἀνοίγονται οἱ φάκελοι ἐνώπιον τῶν ψηφισασῶν ὑπό τῆς Ἐπιτροπῆς. Μετὰ τήν καταμέτρησιν ἐκλέγεται ὡς Ἡγουμένη ἡ λαβοῦσα τό ἡμισὺν σὺν ἓνα τῶν ψηφισασῶν Ἀδελφῶν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας, ἐπαναλαμβάνεται ἀμέσως, χωρὶς διακοπὴν, ἡ ἐκλογή μεταξύ τῶν ἰσοψηφισασῶν Ἀδελφῶν. Ἐπὶ νέας δέ ἰσοψηφίας, κατά Ἀποστολικήν Παράδοσιν τίθεται κλήρωσις. Ἡ γραμματεὺς ἀναγράφει τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεγισῶν Ἀδελφῶν, τὰ ὁποῖα ἐπιδεικνύει εἰς ἅπασαν τήν Ἀδελφότητα. Θέτει αὐτὰ ἐντός μικροῦ κυτίου, τό ὁποῖον τοποθετεῖται ἔμπροσθεν τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνης τῆς Κυρίας Θεοτόκου τῆς Κλειβωκᾶς. Ψάλλεται Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον καί κατόπιν προσευχῆς, ἡ νεωτέρα τῇ τάξει Ἀδελφῆ ἀνασύρει τόν ἓνα ἐκ τῶν δύο κλήρων. Ἀνοίγεται καί ἐπιδεικνύεται εἰς τήν Ἀδελφότητα οὗτος καί ὡς ἀπὸ χειρὸς τῆς Κυρίας Θεοτό-

κου τῆς καί Ἐφόρου τῆς Μονῆς καί Πρώτης Γεροντίσσης, δέχεται ἡ Ἀδελφότης τὴν νέαν Μπτέρα τῆς καί Ἠγουμένην. Εὐθύς τίθεται ὑπὸ πασῶν τῶν Ἀδελφῶν ἡ κανονική μετάνοια, γίνεται εὐχαριστήριος προσευχή, ὑπογράφεται τὸ σχετικὸν πρακτικὸν καί ἡ Ἠγουμένη ἀναλαμβάνει ἐγκύριως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς τὴν ἄσκησιν τῶν καθκόντων τῆς.

ι) Ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς, τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον ὑποβάλλει ἔγγραφον εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀναγγέλλεται ἡ ἐκλογὴ νέας Ἠγουμένης καί ἐκζητοῦνται αἱ εὐλογίαι Αὐτοῦ. Ὁ Ἐπίσκοπος προβαίνει περαιτέρω δι' ἐιδικῆς τελετῆς ἐν ἡμέρᾳ ὀριζομένη ὑπ' Αὐτοῦ εἰς τὴν ἐνθρόνισιν τῆς νέας Ἠγουμένης.

ια) Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλονται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν καί ἐπιλύονται κατὰ τὴν ἰδίαν ὥραν. Ἐάν αἱ ἐνστάσεις γίνουσι δεκταὶ ἐπαναλαμβάνεται ἀμέσως ἡ ἐκλογὴ.

ιβ) Ἡ οὕτως ἐκλεγείσα Ἠγουμένη εἶναι ἰσόβια, ἐπιφυλασσομένων τῶν διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ νόμου 590/1977 εἰδικῶς ὀριζομένων. Ἡ θέσις τῆς Ἠγουμένης κενοῦται: 1) διὰ τοῦ θανάτου αὐτῆς, 2) διὰ παραιτήσεως αὐτῆς, ἥτις γίνεται ἀποδεκτὴ διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν 4/5 τῆς Γενικῆς συνάξεως τῶν Ἀδελφῶν καί 3) διὰ τῆς ἐκπτώσεως αὐτῆς. Ἡ Ἠγουμένη ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ἀξιώματός τῆς εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις: α) εἰς περιπτώσιν χρονίας βαρείας νόσου καί διανοητικῆς ἀνικανότητος, ἀποδεικνυομένης δι' ἰατρικῆς γνωματεύσεως Δημοσίου Νοσοκομείου, διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθκόντων τῆς καί β) μετὰ τὴν καταδίκην αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, ὡς αἰρετικῆς ἢ διὰ τὴν διάπραξιν βαρέων ἠθικῶν παραπτωμάτων. Παρητημένη ἢ πεπαυμένη Ἠγουμένη δύναται νὰ ἐπανεκλεγῆ, ἐφ' ὅσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι τῆς παραιτήσεως ἢ τῆς παύσεως αὐτῆς καί ἐφ' ὅσον χρεῖται ἡ θέσις τῆς Ἠγουμένης.

ιγ) Ἡ διαδικασία τῆς παύσεως τῆς Ἠγουμένης, λόγῳ χρονίας βαρείας νόσου καί διανοητικῆς ἀνικανότητος, ἀποδεικνυομένης δι' ἰατρικῆς γνωματεύσεως δημοσίου Νοσοκομείου, γίνεται ὡς ἐξῆς: τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον καλεῖ τὴν σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος καί θέτει ὑπ' ὄψιν τὴν ὄλην κατάστασιν. Ἐν συνεχείᾳ καλοῦνται αἱ ἔχουσαι, κατὰ τὰ ὀριζόμενα τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, δικαίωμα ψήφου Ἀδελφαί, ὅπως διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἀποφασίσουν σχετικῶς. Ἐάν ἡ πλειοψηφία τῶν 4/5 τῶν ψηφισαῶν ἀποφασίσῃ τὴν ἐκπτώσιν τῆς Ἠγουμένης, τότε ἀθορύβως καί ἀφιλονίκως παύεται τῆς Ἠγουμένης καί δι' ἔγγραφου ἀνακοινοῦται εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην ἡ κένωσις τῆς θέσεως καί κηρύσσονται ἐκλογαὶ νέας Ἠγουμένης. Ἡ παύσις τῆς Ἠγουμένης λόγῳ καταδίκης τῆς ἀπὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον ὡς αἰρετικῆς ἢ διὰ τὴν διάπραξιν βαρυτάτων ἠθικῶν παραπτωμάτων, συνιστᾷ ἐκκλησιαστικὴν ποινὴν ἐπιβαλλομένην συμφῶ-

ως πρὸς τὰ ὅσα προβλέπουσι οἱ Ἱεροὶ Κανόνες καί ὁ Ἐλληνικὸς Νόμος, ἐφ' ὅσον ὁ τελευταῖος δὲν προσκρούει εἰς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας.

Ἄρθρον 8

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον, συγκείμενον ἐκ δύο συμβούλων μελῶν τῆ προεδρίας τῆς Ἠγουμένης, ἀποτελεῖ σῶμα ἀσκοῦν τὴν διοίκησιν τῆς Μονῆς καί τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν. Τὰ μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἐκλέγονται ἀνά πενταετίαν καί εἶναι ἐπανεκλέξιμα. Ταῦτα δέον νὰ διακρίνωται διὰ τὴν ἀκρίβειαν καί συνέπειαν τῆς μοναχικῆς ζωῆς, τὸ ταπεινὸν φρόνημα, τὸ ὀρθόδοξον ἦθος, τὴν διοικητικὴν ἰκανότητα καί τὸ πνεῦμα συνεργασίας, ἵνα οὐσιαστικῶς συντρέχωσι τὴν Ἠγουμένην εἰς τὸ ἐπίπονον ἔργον αὐτῆς.

Εἰς διάστημα ἕως δύο ἡμερῶν ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν νέας Ἠγουμένης διεξάγεται ἐκλογὴ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἀνεξαρτήτως, ἐάν ἔχη λάβει πέρας ἢ ὄχι ἡ πενταετής θητεία τοῦ προηγουμένου Ἠγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 9

Ἀρμοδιότητες Ἠγουμενοσυμβουλίου

α) Ἀποφασίζει περὶ πάντων, ὅσα προβλέπει ὁ κανονισμός. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Εἰς περιπτώσιν ἰσοψηφίας, ὑπερισχύει ἡ ἀποψὶς μεθ' ἧς συντάσσεται ἡ Ἠγουμένη.

β) Συγκαλεῖ προτάσει τῆς Ἠγουμένης τὴν Γενικὴν Συνάξιν τῆς Ἀδελφότητος.

γ) Συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις δεήσει, ἐν ἀπαρτίᾳ.

δ) Συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καί ἀπολογισμόν τῆς Ἱ. Μονῆς καί ὑποβάλλει τοῦτον εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως πρὸς ἔγκρισιν.

ε) Διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεάς ἢ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγορὰς κινητῶν καί ἀκινήτων, ἀποφασίζει τὴν ἐκτέλεσιν νέων οἰκοδομῶν ἢ οὐσιωδῶν ἐπισκευῶν κτιρίων καί γενικῶς ἀποφασίζει κυριαρχικῶς, τηροῦν τοὺς νόμους τοῦ κράτους καί τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας περὶ πάσης ὑποθέσεως καί παντός πράγματος τῆς Ἱ. Μονῆς.

στ) Ἀποφασίζει τῆ προτάσει τῆς Ἠγουμένης τὴν πρόσληψιν ἢ ἀποβολὴν δοκίμων, καθὼς καί τὴν Κουράν διὰ Ρασσευχῆς καί τὴν Μεγαλοσχημίαν τῶν Ἀδελφῶν.

ζ) Ἐκλέγει τὴν γραμματέα καί τὴν Οἰκονόμον, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ μὴ εἶναι ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἡ γραμματεὺς διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Μονῆς, ἐνημερώνει τὴν Ἠγουμένην διὰ πᾶν εἰσερχόμενον ἔγγραφον, συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῶν συνάξεων τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καί τῆς Ἀδελφότητος καί εἶναι

υπεύθυνος διά τήν τήρησιν καί διαφύλαξιν τοῦ ἀρχείου τῆς Μονῆς. Ἡ οἰκονόμος ἔχει καθήκον νά μεριμνᾷ διά τās ὑλικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱ. Μονῆς καί τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

η) Ἐκλέγει ἐν μέλος αὐτοῦ, ὡς ταμίαν.

θ) Δι' εἰδικὰς περιπτώσεις τό Ἱγουμενοσυμβούλιον δύναται νά ἐξουσιοδοτήσῃ ἢ νά προσλάβῃ νομικόν σύμβουλον ἢ καί λογιστήν πρὸς ἐκπροσώπησιν τῆς Ἱ. Μονῆς.

ι) Ἐν γένει ἀποφασίζει καί ἐνεργεῖ διά πᾶν ἕτερον θέμα πρακτικόν ἢ πνευματικόν μὴ ἀναφερόμενον ρητῶς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, συντελοῦν εἰς τήν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ κοινοβίου.

ἄρθρον 10

Ἐκλογὴ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου

Μίαν ἐβδομάδα πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας τοῦ ὑφισταμένου Ἱγουμενοσυμβουλίου, διεξάγεται ἡ ἐκλογὴ πρὸς ἀνάδειξιν μελῶν τοῦ νέου.

Ἐπιψηφίαι διά τό διακόνημα τῆς Ἱγουμενοσυμβουλίου εἶναι ἅπασαι αἱ ἔχουσαι Κουράν Ἀδελφαί, ἐφ' ὅσον ἐγκαταβιοῦν ἐν τῇ Μονῇ τουλάχιστον ἐπὶ μίαν ἑπταετίαν.

Ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς πρὸς ἀνάδειξιν τῶν Ἱγουμενοσυμβούλων εἶναι ἡ αὐτὴ μέ τήν τῆς Ἱγουμενῆς, διαφέρουσα ὁμως εἰς τὰ ἐξῆς σημεῖα:

α) Ἡ Ἱγουμενῆ συγκαλεῖ τό Ἱγουμενοσυμβούλιον πρὸς ὀρισμὸν τῆς ἡμερομηνίας τῶν ἐκλογῶν.

β) Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ προεδρεύεται ὑπὸ τῆς Ἱγουμενῆς.

γ) Οἱ σταυροί, τοὺς ὁποίους θέτουσιν αἱ ἐκλέγουσαι Ἀδελφαί ἐπὶ τοῦ ψηφοδέλτιου, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου. Ἐάν τεθοῦν περισσότεροι τό ψηφοδέλτιον λαμβάνεται ὡς ἄκυρον.

δ) Αἱ Ἱγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται διά πλειοψηφίας.

ε) Εἰς τήν περίπτωσιν ἰσοψηφίας καταρτίζονται νέα ψηφοδέλτια μέ τὰ ὀνόματα τῶν ἰσοψηφῶν καί ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται πάραυτα. Ἐάν ἐκ νέου ἰσοψηφίσωσι, τίθεται κλήρος. Αἱ ἐπιλοχοῦσαι ὀρίζονται ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τούτου μέ τήν αὐτὴν διάρκειαν θτείας.

στ) Ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς ὀλοκληροῦται διά τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πρακτικοῦ, τό ὁποῖον ἐντὸς τριημέρου ὑποβάλλεται εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ὅστις καί παρακαλεῖται νά ἐπικυρώσῃ τήν ἐκλογὴν. Τὰ μέλη τοῦ νέου Ἱγουμενοσυμβουλίου ἀναλαμβάνουν τὰ καθήκοντα αὐτῶν μετὰ τήν λήξιν τοῦ ὑφισταμένου.

ἄρθρον 11

Τηρούμενα βιβλία

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τηροῦνται μερίμνη τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τὰ κάτωθι βιβλία:

α) Βιβλίον πρακτικῶν Ἱγουμενοσυμβουλίου καί συναξέως τῆς Ἀδελφότητος.

β) Βιβλίον εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων (Πρωτόκολλον).

γ) Μοναχολόγιον - Δοκιμολόγιον.

δ) Κατάλογος Ἀγίων Λειψάνων, Ἱερῶν Κειμηλίων, Ἱερῶν Σκευῶν, Ἱερῶν Εἰκόνων καί Τιμαλῶν.

ε) Κτηματολόγιον.

στ) Βιβλίον ὑλικοῦ.

ζ) Ἡμερολόγιον Ταμείου.

η) Κατάλογος βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

θ) Βιβλίον Ἀποθήκης.

ἄρθρον 12

Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Τήν Ὀλομέλειαν συγκροτοῦν ἅπασαι αἱ Ἀδελφαί τοῦ Κοινοβίου, Ρασοφόροι καί Μεγαλόσχημοι. Αἱ Δόκιμοι κατὰ τήν κρίσιν τῆς Ἱγουμενῆς παρίστανται εἰς τās συνεδριάσεις ἄνευ δικαιώματος ψήφου. Θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν εἶναι παρόντα τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος. Συγκαλεῖται παρά τῆς Ἱγουμενῆς:

α) Εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου καί λίαν σοβαροῦ προβλήματος τῆς Ἱ. Μονῆς, προκειμένου νά ζητηθῇ συμβουλευτικῶς ἡ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος.

β) Πρὸς ἐκλογὴν τῆς Ἱγουμενῆς καί τῶν μελῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

γ) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διά ἐξαιρετικὰ γεγονότα θρησκευτικὰ ἢ ἔθνηκα.

δ) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διά τό ἀνατιθέμενον εἰς ἐκάστην Ἀδελφὴν διακόνημα.

ε) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Τηροῦνται πρακτικά τῶν γενικῶν συναξέων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3

ἄρθρον 13

Τό σῶμα τῆς Ἀδελφότητος

Τό σῶμα τῆς Ἀδελφότητος συγκροτεῖται ἐκ Δοκίμων, Ρασοφόρων καί Μεγαλοσχήμων.

ἄρθρον 14

Εἴσοδος καί δοκιμασία Ἀδελφῶν

α) Ἡ εἴσοδος δοκίμων καί ἡ συγκαταριθμησις αὐτῶν εἰς τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος γίνεται μετὰ πολλῆς προσοχῆς καί διακρίσεως. Πρὸ τῆς εἰσόδου ἀπαιτεῖται ἰκανὸς χρόνος ἐπικοινωνίας τῶν ὑποψηφίων μετὰ τῆς Ἱ. Μονῆς.

β) Διὰ νά γίνῃ τις δεκτὴ ὡς Δόκιμος ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ὀφείλει νά ἔχη συμπληρώσει τό δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς.

γ) Δέν γίνονται δεκτὰ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ πρόσωπα πάσχηοντα ἀπό ψυχικὴν ἢ διανοητικὴν νόσον οὔτε καί ἐκ τῆς τάξεως τοῦ ἐγγάμου βίου.

δ) Δέν γίνεται δεκτή ξενόκουρος Μοναχή. Εἰς ἐξαιρέτους μόνον περιπτώσεις δύναται νά γίνῃ δεκτή, κατόπιν ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεως αὐτῆς ὑπό τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς.

ε) Ἐάν ἡ προσερχομένη ὡς Δόκιμος Μοναχή τυγχάνῃ ἔγγαμος, δέον νά εἶναι ἀπολύτως ἐλευθέρα οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων.

στ) Ὁ χρόνος τῆς δοκιμασίας διαρκεῖ κατά τήν κρίσιν τῆς Ἱγουμενῆς ἀπό ἓν ἕως τρία ἔτη.

ζ) Μετά τήν κανονικήν δοκιμασίαν, ἡ Δόκιμος τῆ αἰτήσῃ της, προτάσῃ τῆς Ἱγουμενῆς, ἀποφάσῃ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καί τῆ ἐγκρίσῃ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου προχειρίζεται εἰς Ρασοφόρον καί ἐγγράφεται εἰς τό Μοναχολόγιον τῆς Ἱ. Μονῆς.

η) Ἡ Δόκιμος φέρεῖ τήν κεκανονισμένην ὑπό τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ἐνδυμασίαν.

θ) Ἡ ἐγγραφεῖσα ὡς δόκιμος παραδίδει πρὸς φύλαξιν εἰς τήν Ἱ. Μονήν πάντα τά προσκομισθέντα ὑπ' αὐτῆς, εἰς τρόπον ὥστε νά παραλάβῃ ταῦτα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀλλῆλης ἀπαιτήσεως, ἐάν πρὸ τῆς Ρασοφορίας αὐτῆς ἤθελεν ἀπέλθῃ ἢ ἀποβῆθῃ τῆς Ἱ. Μονῆς.

ι) Ἡ τυχόν ἀκίνητος ἢ χρηματική περιουσία τῆς Δοκίμου ἀνήκουσιν κατά μέν τήν κυριότητα εἰς αὐτήν κατά δέ τήν ἐπικαρπίαν εἰς τήν Μοναστικήν Ἀδελφότητα.

ια) Ἡ πρόσκλησις, ἐπίβλησις καί ἀπομῆ τῶν Δοκίμων ἀνήκουσιν εἰς τήν ἀποκλειστικήν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

ιβ) Τό Ἱγουμενοσυμβούλιον ὀφείλει ὅπως, ἓνα μῆνα πρὸ τῆς κουρᾶς τῆς δοκίμου, γνωστοποιήσῃ εἰς αὐτήν ὅτι μετὰ τήν κουράν αὐτῆς ἡ τυχόν ἀκίνητη περιουσία της πρέπει νά μεταβιβασθῇ εἰς τήν Ἱερὰν Μονήν.

ιγ) Ἡ εἰσδοχή οἰουδήποτε προσώπου καί ἐγγραφῆ αὐτοῦ ὡς Δοκίμου μοναχῆς θά γίνεται κατόπιν ὑποβολῆς ἐγγράφου αἰτήσεως αὐτοῦ, εἰς τήν ὁποίαν θά ἀναφέρεται ρητῶς ὅτι ἐλευθέρως καί ἀβιάστως προτίθεται νά καταταγῇ εἰς τήν μοναστικήν πολιτείαν καί ἀποδέχεται τόν Κανονισμόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ιδ) Ἀπερχομένη Ἀδελφή ἐκ τῆς Μονῆς δύναται νά λάβῃ μεθ' ἑαυτῆς ἅπαντα τά προσωπικά της εἶδη, τά ὁποῖα εἰσήγαγε κατά τήν ἔλευσιν αὐτῆς εἰς τήν Ἱερὰν Μονήν ἢ ἀπέκτησε μετὰ ταύτην. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπιστροφή ἢ ἡ οἰαδήποτε ἀποζημίωσις διὰ μεταβιβασθέντα ὑπ αὐτῆς εἰς τήν Ἱερὰν Μονήν περιουσιακά στοιχεία.

Ἄρθρον 15

Ἑσωτερική ζωὴ τῆς Ἀδελφότητος

α) Ἄπασαι αἱ Ἀδελφαὶ ἔχουν καθῆκον νά ζῶσιν ἐντὸς τῶν πηλαισίων τῆς μακραιώνος Μοναστικῆς Παραδόσεως τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τήν ὁποίαν ἐθέσπισαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες διὰ κανόνων καί διατάξεων.

β) Θεμελιώδης ἀρχὴ τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ εἶναι ἡ ὑπακοή. Ἐκάστη Μοναχή ὀφείλει τελείαν ὑπα-

κοὴν πρὸς τήν Ἱγουμενῆν «*μηδὲν παρὰ τὴν γνώμην αὐτῆς διαπράττουσα*» κατὰ τόν Μ. Βασίλειον (Ἀσκητικοὶ Λόγοι, ΕΠΕ, Τομ. 8ος, σελ. 104). Τά πάντα πράττει κατόπιν «εὐλογίας». Ἡ «εὐλογία» αὕτη ἀπαλλήττει τήν Μοναχήν ἀπὸ τήν ἔπαρσιν καί τόν τῦφον, τήν καλλιέργει εἰς τήν ὑποποιόν ταπεινώσιν, διασφαλίζει τήν ἐνότητα καί τήν εἰρήνην τῆς Ἀδελφότητος καί ὄλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τοῦ Κοινοβίου.

γ) Ἀρραγῆς θεμελίον τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως ἐκάστης Μοναχῆς εἶναι ἡ καθαρὰ καί εἰλικρινὴς ἐξαγόρευσις πρὸς τήν Ἱγουμενῆν πάντων τῶν κρυφίων τοῦ νοῦ καί τῆς καρδίας, ὑπακούουσα τοῖς παραγγέλμασι τοῦ Μ. Βασιλείου ὅτι: «*κακία σιωπηθεῖσα νόσος ὑποῦλος ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ*» καί «*διὰ τῆς τοῦ πάθους φανερώσεως εὐγνωστον ὑπάρξει τὸν τρόπον τῆς θεραπείας*» (Ὅροι κατὰ πλάτος ΕΠΕ, Τομ. 8ος, σελ. 380).

δ) Ἐκάστη Μοναχή τηροῦσα τήν δευτέραν θεμελιώδη ἀρχήν τοῦ κοινοβιακοῦ βίου, ἥτοι τήν ἀκτημοσύνην, ἀπαλλήττει ἑαυτήν «*χρημάτων, κτημάτων, γονέων, ἀδελφῶν, πάσης σχέσεως καὶ φροντίδος ἐπιγείου, ἀκολουθοῦσα ἀόκνως τὸν Χριστόν καὶ τὴν ἐκεῖθεν βοήθειαν ἐκδεχομένη*» (Ἰωάννου Σιναΐτου: «*Κλήμαξ*» - Λόγος Β').

ε) Ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν ἐπισκεπτῶν καί προσκυνητῶν ἀνατίθεται ὑπό τῆς Ἱγουμενῆς, εἰς ὠρισμένην Ἀδελφῆν.

στ) Εἰς τὰς μετὰ τῶν σχέσεσις αἱ Ἀδελφαὶ τηροῦν τήν ἱεραρχίαν ἐν πνεύματι ταπεινώσεως καί ἀγάπης.

ζ) Εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Ἱ. Μονῆς ἀναγκαίας ἐξόδους ἀποστέλλονται Ἀδελφαί, αἱ ἐκ τῆς Ἱγουμενῆς κρινόμεναι κατάλληλαι. Διὰ πνευματικούς λόγους νά ἐξέρχωνται ἀνά δύο, ἐκτὸς ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων.

η) Οὐδέν ὑπάρχει ἴδιον ἐν τῇ Μονῇ, καθ' ὅτι εἶναι ἅπαντα κοινά.

θ) Τὰς σχέσεσις τῶν Ἀδελφῶν δέον νά τὰς χαρακτηρίζῃ ἡ εἰλικρινὴς ἀγάπη, ὁ σεβασμός, ἡ χριστομίμητος ταπείνωσις, ἡ ὑποχωρητικότης, ἡ εὐγένεια, ἡ ἀπλότης, τό πνεῦμα συνεργασίας, ἡ συγχωρητικότης. Μερικὲς φιλίαι, παρρησία, ἀντιλογία, ἰδιορρυθμία, σχολιασμοί, ἀργοθυγίαι ὑποσκάπτουν τὰ θεμέλια τῆς πνευματικῆς ζωῆς καί ἐν γένει ὑπονομεύουν τήν εἰρηνικὴν ζωὴν τοῦ Κοινοβίου. Δέν ἀρμόζουσι εἰς ψυχὰς ποῦ ἔθεσαν στόχον τῆς ζωῆς τους τὸν ἀγγελικὸν βίον. Δέν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Ἀδελφὰς νά εἰσέρχωνται ἢ μία εἰς τό κελίον τῆς ἀλλῆλης ἄνευ «εὐλογίας».

ι) Ἡ ἐνδυμασία τῶν Μοναχῶν εἶναι λιτὴ καί ἀπέρπιτος.

ια) Διὰ τήν χειροθεσίαν εἰς Μεγαλόσχημον δέν εἶναι ἀπαραίτητον νά τηρῆται ἡ σειρὰ τῆς ἱεραρχίας. Τοῦτο ἐπαφίεται εἰς τήν κρίσιν τῆς Ἱγουμενῆς.

ιβ) Κάθε Ἀδελφὴ δέχεται τό εἰς αὐτήν ἀνατιθέμενον διακόνημα μετὰ χαρᾶς, ἐκτελεῖ αὐτό μετὰ προθυμίας καί ἐπιμελείας, ἄνευ γογγυσμοῦ. Οὐδέν διακόνημα εἶναι μό-

νιμον καί, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Μονῆς, δύναται ἡ Ἠγουμένη νά κάνη ἀλλαγὴν εἰς τὰς διακονητρίαις. Ἡ ἀλλαγὴ αὕτη πρέπει νά γίνεται δεκτὴ ἀδιαμαρτύρητα.

ιγ) Ὅσακις ἤθελεν παραστῆ ἀνάγκη ἐπικοινωνίας καὶ σχέσεως μετὰ συγγενικῶν ἢ ἄλλων προσώπων, τοῦτο γίνεται μετὰ μοναχικῆς συνειδήσεως καὶ ἤθους κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἠγουμένης.

ιδ) Ἐπὶ ἅσαι αἱ Ἀδελφαὶ ὑποχρεοῦνται νά ἐγκαταβιοῦν ἐντὸς τῆς Ἱ. Μονῆς. Κατ' οὐδένα τρόπον γίνεται μετάθεσις τῶν εἰς Μετόχιον ἢ ἐτέραν Μονὴν ἢ εἰς οἰονδήποτε ἄλλον χώρον ἄνευ τῆς κρίσεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς εὐλογίας τῆς Ἠγουμένης.

ιε) Μοναχὴ ἀποχωρήσασα οἰκειοθελῶς ἢ ἐκδιωχθεῖσα ἐκ τῆς Μονῆς δέν γίνεται πάλιν δεκτὴ ἐκτὸς ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελεν ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου. Ἐπανερχομένη χάνει τὰ πρεσβεῖα αὐτῆς καὶ τάσσεται ἐν τῇ ἐσχάτῃ τάξει τῶν Μοναχῶν.

ιστ) Εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Μοναχῶν οὐδεὶς παρακάθεται, οὔτε ἐκ τῆς τάξεως τῶν Κληρικῶν οὔτε τῶν Λαϊκῶν, ἢ μὴ μόνον εἰς ὄλλας ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις κρινομένης ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

ιζ) Αἱ Μοναχαὶ δέν δίδουν συνεντεύξεις εἰς τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως οὔτε συζητοῦν μέ κληρικούς ἢ λαϊκοὺς ἄνευ εὐλογίας τῆς Ἠγουμένης.

Ἄρθρον 16

Ἡ Λατρεία

Ὁ κεντρικὸς ἄξων περίξ τοῦ ὁποίου στρέφεται ἡ ζωὴ τοῦ Μοναχοῦ εἶναι ἡ λατρεία, τὴν ὁποῖαν προσφέρει εἰς τὸν ἐν Τριάδι προσκυνούμενον Θεόν. Ὁφείλει λοιπὸν ἡ Μοναχὴ νά μετέχη εἰς ὄλλας τὰς κεκανονισμένας ἀκολουθίας ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ καὶ νά τελῆ τὸν ὠρισμένον μοναχικὸν κανόνα ἐν τῷ κελίῳ τῆς. Ἡ ἀναζητήσις καὶ ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ συνεχίζεται ἀδιαλείπτως ἐκτὸς Ναοῦ καὶ κελίου, διὰ τῶν Χαιρετισμῶν καὶ Παρακλητικῶν Κανόνων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ κυρίως διὰ τῆς καθλιεργείας τῆς μονολογίστου εὐχῆς «*Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με*», κατὰ τὴν προτροπὴν τοῦ Μ. Βασιλείου: «*προσευχῆς καιρὸς ἔστω ἅπας ὁ βίος*» (Λόγοι Ἀσκητικοί Β' - ΕΠΕ, Τομ. 8ος, σελ. 136).

Ἡ Θεία Λειτουργία καὶ τὸ ἐν Αὐτῇ τελούμενον μέγα Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ὡς πηγὴ Ζωῆς, ὀφείλει νά εἶναι ἀναλλοίωτος καθημερινὸς πόθος τῶν Μοναχῶν. Μετὰ τῆς δεούσης προετοιμασίας καὶ φόβου, μετέχει ἡ Μοναχὴ εἰς αὐτὰ.

Ἄρθρον 17

Φιλοξενία

Ἡ Ἱ. Μονή, ἀκολουθοῦσα τὴν παράδοσιν, παρέχει, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων τῆς καὶ ἐφ' ὅσον δέν ζη-

μιοῦται τὸ ἡσυχαστικὸν αὐτῆς πρόγραμμα, φιλοξενίαν εἰς πνευματικὰ πρόσωπα ὑπὸ τὰς κάτωθι προϋποθέσεις:

α) Ἄγνωστα πρόσωπα δέν φιλοξενοῦνται εἰς τὴν Ἱ. Μονήν.

β) Δέν δέχεται πούλημαν πρὸς διανυκτέρευσιν.

γ) Δέν φιλοξενοῦνται εἰς τὴν Ἱ. Μονήν ψυχοπαθεῖς διὰ λόγους ἀσφαλείας, πλὴν σπανίων ἐξαιρέσεων κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

δ) Τὰ φιλοξενούμενα πρόσωπα ὑποχρεοῦνται νά συμμετέχουν εἰς τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας καὶ εἰς τὰς διακονίας τῶν Ἀδελφῶν, ἐφ' ὅσον αὐτὸ κρίνεται σκόπιμον.

ε) Τὰ φιλοξενούμενα πρόσωπα παραμένουν εἰς τὸν ξενῶνα τῆς Ἱ. Μονῆς. Δέν εἰσέρχονται εἰς ἐτέρους χώρους (ἐργαστήρια, μαγειρεῖον, τράπεζαν) παρὰ μόνον τῇ εὐλογίᾳ τῆς Ἠγουμένης, οὐδέποτε δέ εἰς τὰ κελιά τῶν Μοναχῶν.

στ) Ὑποχρεοῦνται νά δίδουν τὰ στοιχεῖα ταυτότητος, ἐφ' ὅσον τοὺς ζητηθοῦν.

ζ) Ἡ φιλοξενία ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ δέν ὑπερβαίνει τὸ εἰκοσιτετράωρον ἐκτὸς ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων, δι' ἃς ἀποφαίνεται ἡ Ἠγουμένη.

η) Οἱ προσκυνταὶ καὶ οἱ φιλοξενούμενοι ὀφείλουν νά γνωρίζουν ὅτι ἡ Ἱ. Μονή δέν εἶναι καθόλου τόπος παραθερισμοῦ, ἐκδρομῆς ἢ διασκεδάσεως, ἀλλὰ τόπος προσευχῆς, προσκυνήματος καὶ ἁγιασμοῦ. Διὰ τοῦτο ὀφείλουν νά εἰσέρχωνται μετὰ σεμνότητος ἤθους καὶ ἀμφίσεως, νά μὴν θορυβοῦν, νά μὴν χρησιμοποιοῦν μουσικὰ ὄργανα καὶ ἄσματα καὶ γενικῶς νά μὴν προκαλοῦν μέ τὴν συμπεριφορὰν τους.

θ) Ἀπαγορεύεται ἐντὸς τῆς Ἱ. Μονῆς ἡ χρῆσις φωτογραφικῶν μηχανῶν καὶ οἰουδήποτε ἄλλου video-ηλεκτρονικοῦ μέσου.

ι) Τὸ κάπνισμα ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἐντὸς τῆς Ἱ. Μονῆς.

ια) Εἰς περίπτωσιν, πού οἱ προσκυνταὶ δέν ὑπακούουν εἰς τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀνακαλοῦνται εἰς τάξιν ὑπὸ τῆς Ἀρχονταρίσεως καὶ τῆς Ἠγουμένης. Ἐάν δέ δέν ἤθελον συμμορφωθῆ ἀπομακρύνονται τοῦ χώρου τῆς Ἱ. Μονῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

Ἄρθρον 18

Ἡ Περιουσία τῆς Ἱ. Μονῆς

Περιουσία τῆς Ἱ. Μονῆς θεωρεῖται:

α) Ἡ ἐγγεῖος περιοχὴ ἢ περιλαμβανομένη ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς Ἱ. Μονῆς μετὰ τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῆς.

β) Ἡ ἐπὶ τὴν Ἱ. Μονήν εὐρισκομένη περιοχὴ καὶ πάντα τὰ κτήματα αὐτῆς ὡς περιγράφονται ταῦτα ἀναφερό-

μενα εις τό Κτηματολόγιον τῆς Ἱ. Μονῆς καί τό ἐπίσημον τοπογραφικόν σχέδιον.

γ) Ἔτερα ἀκίνητα περιεληθόντα εις τήν Ἱ. Μονήν ἐξ οἰασδῆποτε νομίμου αἰτίας, ἐξ ἀγορᾶς ἢ δωρεᾶς, ὡς καί ἄλλοτε ἀνήκοντα εις τάς Ἀδελφάς τῆς Μονῆς καί ἐν τῷ μεταξύ, δυνάμει τῆς Μοναχικῆς Κουρᾶς των περιεληθόντα εις τήν κυριότητα, νομήν καί κατοχήν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Τά ἀκίνητα δύνανται νά ἐκμισθωθοῦν, νά ἐκποιηθοῦν ἢ νά παραχωρηθοῦν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἱ. Μονῆς.

δ) Τό Μετόχιον τῶν Ἀγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης καί Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος εις τήν θέσιν τῆς Παλαιᾶς Μονῆς καί τό Μετόχιον τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς εις τήν θέσιν «Φραγκάληνα».

ἄρθρον 19

Πόροι τῆς Ἱ. Μονῆς καί Διάθεσις αὐτῶν

α) Ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ κηροῦ προερχόμενοι
β) Ἐκ τοῦ ἐργοχείρου τῶν Ἀδελφῶν
γ) Αἱ πάσης φύσεως δωρεαί
δ) Πᾶν ἄλλο ἐσοδόν ἐκ χρηστῆς καί νομίμου πηγῆς
Αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω πηγῶν προερχόμεναι πρόσοδοι διατίθενται ὡς ἀκολουθῶν:

α) Διά τήν συντήρησιν τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς
β) Διά τήν συντήρησιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱ. Μονῆς

γ) Διά τήν ἀνοικοδόμησιν νέων ἐγκαταστάσεων
δ) Διά τήν προώθησιν τῶν σκοπῶν τῆς Ἀδελφότητος καί τήν ἀντιμετώπισιν τῶν πάσης φύσεως ἀναγκῶν αὐτῆς

ε) Διά τήν φιλοξενίαν
στ) Πᾶσα δαπάνη μὴ προβλεπομένη ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποφασίζεται ἐκ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἐκ τῶν πόρων τῆς Ἱ. Μονῆς ἀνοίγεται ἐπίσημος τραπεζικός λογαριασμός τῆς Ἱ. Μονῆς. Διά ἀνάληψιν ἀφορῶσαν τήν κάλυψιν δαπάνης ἄνω τῶν 1500 Εὐρώ ἀπαιτεῖται σύνταξις σχετικοῦ Πρακτικοῦ. Τό δέ ὡς ἄνω ποσόν δέον ὅπως ἀναπροσαρμόζεται ἐπί τῆς βάσει τοῦ ἐκάστοτε νομισματικοῦ συστήματος καί τοῦ τρέχοντος ἰσοζυγίου πληρωμῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5 ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 20 Πανηγύρεις Ἱ. Μονῆς

α) Ἡ Ἱ. Μονή πανηγυρίζει 1ον) ἐκάστην Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος, ὁπότε τιμᾶται ἡ Κυρία Θεοτόκος, ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ, 2ον) τήν 23ην Αὐγούστου,

ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 3ον) τήν 2ην Φεβρουαρίου, ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου καί 4ον) τήν 21ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

β) Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ δέν τελεῖται τὸν Ἱερόν Μυστήριον τοῦ Γάμου. Δυνατὴ εἶναι ἡ τέλεισις τοῦ Ἱεροῦ Μυστηρίου τῆς Βαπτίσεως, ἐν πλήρει κοσμιότητι καί εὐλαβείᾳ.

ἄρθρον 21

Ἡ σφραγίς

Ἡ Ἱ. Μονὴ ἔχει ἰδίαν σφραγίδα κυκλικήν, φέρουσα ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς τὴν Εἰκόνα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, περίξ δέ τῆς Εἰκόνας, εις δύο κύκλους, τὰς ἐπιγραφάς: Εἰς μὲν τὸν ἐξωτερικὸν κύκλον «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΥΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ» εις δέ τὸν ἐσωτερικὸν «Ι.Μ. ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΚΛΕΙΒΩΚΑΣ ΚΟΝΤΟΒΑΖΑΙΝΑ».

ἄρθρον 22

Ἰδρυσις Μετοχίου

Ἡ Ἱ. Μονὴ δύναται νά ἀποδεχθῆ δωρεάν καί νά ἰδρύσῃ Μετόχιον ἐν ἐτέρᾳ Ἐκκλησιαστικῇ Περιφερείᾳ προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἀποφάσει τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, τῇ ἐγκρίσει καί εὐλογίᾳ τὸσον τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου τῆς Ἱ. Μονῆς, ὅσον καί τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου τῆς περιοχῆς εις ἣν ἰδρυθῆσεται τό Μετόχιον.

Τά Μετόχια τῆς Ἱ. Μονῆς, ὡς μὴ συνιστῶντα ἴδιον Νομικόν Πρόσωπον λειτουργοῦν, ὡς ὀρίζει τό ἄρθρον 4, παρ. α', τοῦ ὑπ' ἀριθ. 39/1972 Καταστατικοῦ Κανονισμοῦ «Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὀρθοδόξων Ἱ. Μονῶν καί Ἱουραστηρίων». Ὡς ἐκ τούτου, πᾶν ὅ,τι ἰσχύει διὰ τήν κυριάρχον Μονήν, συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα Ἐσωτερικὸν Κανονισμόν, ἰσχύει ἀπαραλλήλως καί διὰ τὰ Μετόχια αὐτῆς.

ἄρθρον 23

Τροποποιήσις Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ

Ἐάν παραστῆ ἀνάγκη τροποποιήσεως, συμπληρώσεως ἢ καταργήσεως ἄρθρου ἢ καί ἄρθρων τινῶν ἐκ τῶν μὴ θεμελιωδῶν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἀποφασίζει ἡ Ἀδελφότης, κατόπιν ἠτιολογημένης εἰσηγήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐφ' ὅσον συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο τὰ 2/3 τῶν μελῶν αὐτῆς. Τῶν τροποποιήσεων τούτων λαμβάνει γνώσιν ὁ Μητροπολίτης διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ τε καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐγκρίσιν.

ἄρθρον 24

Διὰ πᾶν μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί διὰ τυχόν λεπτομερείας ἀναφυσομένης κατὰ τήν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀποφασίζει τό Ἡγουμενοσυμβούλιον, συμφώνως πρὸς τὴν Μοναστι-

κὴν Παράδοσιν καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας παραδεδομένα.

Ὁ παρῶν ἐσωτερικός Κανονισμός ἐγένετο ὁμοφώνως ἀποδεκτός ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐψηφίσθη κανονικῶς ὑπ' αὐτῆς, κατὰ τὴν σύναξιν τῆς 31ης τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ Σωτηρίου ἔτους 2016.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἡ Ἀπόφασις αὐτὴ νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως

Ἀθῆναι, 9 Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Αριθμ. 4216/2224/9.11.2017

**Ἐσωτερικός Κανονισμός
Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Χρυσολεοντίσσης
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης**

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθεῖ διὰ τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 3 τοῦ Ν. 4301/2014,

2. τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καί Ἱουχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ.Α'/30.6.1972),

3. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 562/251/9.8.2017 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ,

4. τὴν ἀπὸ 2.11.2017 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀποφασίζει

ἐγκρίνει τὸν Ἐσωτερικὸν Κανονισμόν τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Χρυσολεοντίσσης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης, ἔχοντα οὕτω:

**Ἐσωτερικός Κανονισμός
Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Χρυσολεοντίσσης
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν
καί Αἰγίνης**

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς μιᾶς Ἀδιαίρετου καί Ὁμοουσίου Τριάδος, τῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα ἐν τῇ χειρὶ Αὐτῆς, τοῦ μόνου Θεοῦ καί Παντοκράτορος, προβαίνομεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Χρυσολεοντίσσης, διέποντος τὰ τῆς ὀργανώσεως καί προαγωγῆς τοῦ πνευματικοῦ βίου καί τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἱ. Μονῆς, ρυθμίζοντος δὲ τὴν πορείαν τῆς Ἀδελφότητος πρὸς τὸν Οὐρανόν, συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας, τὰς Μοναχικὰς Παραδόσεις καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἄρθρον 1

Φύσις καί Σύστασις

Ἡ παλαιάτος Ἱερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Χρυσολεοντίσσης Αἰγίνης ἰδρύθη ὡς ἀνδρῶνα Μονή τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν Ἱερομονάχων Ἀρσενίου καί Μακαρίου κατὰ τὸ ἔτος 1614 διὰ σιγιλλίου ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Τιμοθέου Β΄ (1613-1620), ἐπανεβεβίωθη δὲ ἡ σταυροπηγιακὴ ἀξία τῆς Μονῆς διὰ σιγιλλίου τοῦ ἔθνομάρτυρος πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄ κατὰ τὸ ἔτος 1798, τῆς σταυροπηγιακῆς ἀξίας διατηρηθείσης ἕως τῆς ἀνακρύψεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς Αὐτοκεφάλου (1850) καί ἔκτοτε ἐχοῦσης ἱστορικὴν μόνον ἀξίαν. Ἀκολούθως ἡ Ἱερά Μονή ἀπετέλεσε Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (1852-1936) μετατραπέισις διὰ ΠΔ (Φ.Ε.Κ. 551/15.11.1935) εἰς Γυναικείαν, ἀπὸ δὲ τοῦ 1936 ὑπήχθη ὑπὸ τὴν Πνευματικὴν καί Διοικητικὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης μέχρι σήμερον.

Ἄρθρον 2

Σκοπός

Σκοπὸς τῆς Ἱ. Μονῆς εἶναι ὁ ἁγιασμός καί ἡ τελείωσις τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, δι' ἀκριβοῦς ἀσκητικῆς καί μυστικῆς Μοναχικῆς βιοτῆς «*περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν ἐν Χριστῶ Ἰησοῦ σκοποῦ καὶ τῆς κατ' ἀλήθειαν ἀσκήσεως*», ὡς παρεδόθη αὐτὴ ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς τοὺς Θεοπνεύστους καί αἰώνιου κύρους μοναστικούς κανονισμούς αὐτῶν καί κατωχυρώθη Ἐκκλησιαστικῶς ὑπὸ τῶν Ἁγίων Συνόδων μέ τοὺς Ἱεροῦς καί ἀμεταθέτους Κανόνας των, κατ' ἐμπνευσιν καί μέ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὁποῖον καθοδηγεῖ τὴν Ἐκκλησίαν «*Εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν*».

Ἄρθρον 3

Κανονικὰ δικαιοδοσιαὶ Μητροπολίτου

Ἡ Ἱ. Μονή, ὡς ἐν ἐλάχιστον μέλος τοῦ καθόλου Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, στηρίζεται μετὰ Θεόν εἰς τὴν πατρι-

κὴν ἐπίβλησιν καὶ προστασίαν τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου, μέσῳ τοῦ ὁποίου διαφυλάσσεται ζῶν καὶ ἐνεργὸς ὁ σύνδεσμος τῆς Ἀδελφότητος πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἀμείωτος θὰ διατηρῆται ὑπὸ τε τῆς Καθηγουμένης καὶ τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς ἡ προσοχὴ πρὸς διαφύλαξιν καὶ ἐκπλήρωσιν τοῦ πρὸς Αὐτὸν ὀφειλομένου υἱικοῦ σεβασμοῦ καὶ τῶν ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὀριζομένων ὑποχρεώσεων ἐκάστης Ἱ. Μονῆς πρὸς τὸν κυριάρχον ταύτης Ἐπίσκοπον, τοῦ ὁποίου αἱ κανονικαὶ δικαιοδοσίαι εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱ. Ἀκολουθίαις τῆς Ἱ. Μονῆς, συμφώνως τῇ Ἐκκλησιαστικῇ τάξει.

β) Ἐποπεύει πατρικῶς καὶ προστατευτικῶς τὴν ἐν γένει πνευματικὴν ζωὴν καὶ ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ παρακολουθεῖ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

γ) Ἐγκαθιδρύει δι' εἰδικῆς Ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς τὴν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκλεγομένην Ἦγουμένην.

δ) Παρέχει τὴν κανονικὴν ἔγκρισιν καὶ εὐλογίαν αὐτοῦ διὰ τὴν κουρὰν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἦγουμενοσυμβουλίου προτεινομένων Ἀδελφῶν καὶ τελεῖ αὐτὰς αὐτοπροσώπως.

ε) Παρέχει τὴν εὐλογίαν του καὶ διορίζει προτάσει τῆς Ἀδελφότητος, τὸν Πνευματικὸν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τὸν Ἐφημέριον.

στ) Χορηγεῖ ἔγγραφον ἄδειαν πέραν τῶν πέντε (5) ἡμερῶν εἰς τὴν Ἦγουμένην δι' ἀπουσίαν ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς.

ζ) Ἀσκεῖ πειθαρχικὸν ἔλεγχον εἰς τὰς τυχόν παρεκτρεπομένας Μοναχάς.

η) Ἐγκρίνει τὰς ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ἀποφασιζομένας ἐκάστοτε τροπολογίας τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ διαπέμπει αὐτὰς πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς δημοσίευσιν αὐτῶν εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

θ) Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ἐγκρίνει τὸν Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν αὐτῆς.

Ἄρθρον 4 Διοίκησις Ἱ. Μονῆς

Ἔργα διοικήσεως τῆς Ἱ. Μονῆς εἶναι:

- α) Ἡ Ἦγουμένη
- β) Τὸ Ἦγουμενοσυμβούλιον
- γ) Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Ἄρθρον 5 Ἡ Ἦγουμένη

Καθήκοντα καὶ δικαιοδοσίαι αὐτῆς.

α) Ἡ Ἦγουμένη ἐπέχει «τὸ τοῦ Σωτῆρος πρόσωπον» ἐν τῇ Ἀδελφότητι, κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον, ἱεραρχοῦσα

τῷ Θεῷ «τὴν τῶν πειθομένων αὐτῇ σωτηρίαν». Εἶναι ἡ πνευματικὴ μήτηρ, ἥτις ἐν ἐπιγνώσει τῶν ἑαυτῆς καθικόντων, ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἀγάπῃ ἀσκεῖ πᾶσαν πνευματικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν Ἀδελφῶν, διακονεῖ καὶ ἐργάζεται τὴν σωτηρίαν αὐτῶν καὶ τὴν εὐδωσίαν τοῦ ὅλου ἔργου τῆς Ἀδελφότητος.

β) Διαθέτουσα τὰς βασικὰς ἀρετὰς τῆς ἀγάπης, τῆς μακροθυμίας καὶ τῆς διακρίσεως, ἔτι δὲ κατέκουσα ὄλην τὴν ἐπιστήμην τῆς Μοναχικῆς Πολιτείας, διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτῆς βιοτῆς, τῆς μακροχρόνου ἐμπειρίας καὶ ἀσκήσεως, ὡς καὶ διὰ τῆς λιπαρᾶς μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν Ἱερῶν Ἀγιοπατερικῶν κειμένων, ρυθμίζει τὴν ἐν φόβῳ Θεοῦ, εὐσεβείᾳ καὶ ὑπακοῇ ἐγκαταβίωσιν τῶν ἀδελφῶν, ἐπισκοποῦσα κατὰ περίπτωσιν τῆς ἐκάστης χρείαν, θεραπείαν καὶ ἐπιμέλειαν.

γ) Διατηρεῖ ἄγρυπνον τὸ πνεῦμα καὶ ἐποπεύει τὴν ζωὴν τῶν Μοναχῶν. Δια φωτίζει, στηρίζει, προκαλεῖ εἰς ἀγῶνας καὶ ἀσκήσεις, προλαμβάνει πᾶσαν ἐκτροπὴν, ἐλέγχει ἐπιτιμᾷ, «*συναθλεῖ τοῖς ἰσχυροῖς, τῶν ἀδυνάτων τὰ ἀσθενήματα βαστάζει, πάντα ποιεῖ καὶ λέγει πρὸς καρταρισμὸν τῶν συνόντων, ὑπογραμμὸς ἀκριβῆς τοῖς πᾶσι γενομένην*».

δ) Μετὰ πραότητος, ταπεινοφροσύνης καὶ κύρους μηδενὶ μηδὲν ἐπιτρέπει, τὸ ἀλλοιοῦν τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τοὺς Κοινοβιακοὺς Μοναστικούς θεσμούς, τὰς ἐπιταγὰς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ε) Ἀποσκοποῦσα εἰς τὸ ψυχικὸν συμφέρον τῶν ἀδελφῶν, τὴν εὐταξίαν καὶ ἰσορροπίαν τοῦ Κοινοβίου, συνεργαζομένη μετὰ τοῦ Ἦγουμενοσυμβουλίου, κατανέμει τὰς διακονίας καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, «*καθ' ὃ ἐκάστη ἀδελφὴ ἐπιτηδείως ἔχει*».

στ) Ὀρίζει κατὰ τὴν κρίσιν τῆς μίαν ἐκ τῶν ἀδελφῶν μελῶν τοῦ Ἦγουμενοσυμβουλίου διὰ νὰ ἀντικαθιστᾷ αὐτὴν ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν, εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας ἢ ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς. Τὴν καθιερωμένην ὁμως εὐλογίαν ἐν καιρῷ ἀπουσίας τῆς Ἦγουμένης, αἱ Ἀδελφαὶ λαμβάνουν ἀπὸ τὴν ἔχουσαν τὰ πρεσβεία τῆς κουρᾶς Μοναχῆ.

ζ) Συγκαλεῖ εἰς συνεδρίασιν τὸ Ἦγουμενοσυμβούλιον καὶ τὴν Ὀλομέλειαν τῆς Ἀδελφότητος καὶ προεδρεῖ αὐτῶν, πλὴν τῆς περιπτώσεως ὑποδικίας αὐτῆς, ἢ παρατεταμένης ἀσθενείας ἢ ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς, ὁπότε προεδρεῖ ἢ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἦγουμενοσυμβουλίου ἔχουσα τὰ πρεσβεία τῆς κουρᾶς. Ταύτης δὲ κωλυομένης ἢ ἐπόμην.

η) Προτείνει εἰς τὸ Ἦγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν ἢ τὴν ἀποβολὴν δοκίμων καὶ τὰς πρὸς κουρὰν ὠρίμους πνευματικῶς ἀδελφάς.

θ) Παρέχει εἰς τὰς ἀδελφὰς ἄδειαν ἀπουσίας μέχρι τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς, ὡσάκις κρίνεται τοῦτον ἐπιβεβλημένον διὰ σοβαρὸν τινα λόγον ἢ ἀνά-

γκν. Πέραν τούτων ἡ ἄδεια παρέχεται ὑπό τοῦ Μητροπολίτου.

ι) Ὑπογράφει πᾶν ἔγγραφον ἐξερχόμενον ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς κατά τόν τύπον «*Ἡ Κατηγουμένη ... καὶ αἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί*» ὡς καὶ τὰ διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν. Τὰς συμβάσεις ὑπογράφει ἡ Ἡγουμένη μετ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ια) Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱ. Μονὴν ἐνώπιον παντός Δικαστηρίου καὶ πάσης Διοικητικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς, Φορολογικῆς Ἀρχῆς, Τραπεζῶν καὶ παντός ἐν γένει φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

ἄρθρον 6

Ἡ ἐκλογή τῆς Ἡγουμένης

α) Διὰ τὴν διακονίαν τῆς Ἡγουμένης ἐκλέγεται πρόσωπον διακρινόμενον διὰ τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ εὐσέβειαν, τὴν προσήλωσιν εἰς τὰ ἰδεώδη τοῦ Μοναχισμοῦ, τὸ ἀκραιφνές ὀρθόδοξον φρόνημα, τὰς διοικητικὰς αὐτοῦ ἰκανότητας καὶ τὸ χάρισμα τοῦ ποιμαίνειν ψυχὰς, προσέτι δὲ διὰ τὰς ἀρετὰς τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας.

β) Ἐντὸς τριημέρου ἀπὸ τῆς χρείας τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης, ἡ ἔχουσα τὰ πρεσβεῖα τῆς κουρᾶς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου Ἀδελφῆ, ἥτις καὶ ἐκτελεῖ χρέη τοποτηρητρίας, συγκαλεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὀρίζει τὴν ἡμέραν τῆς συγκλήσεως τῆς ἀδελφότητος, διὰ τὴν ἐκλογὴν νέας Ἡγουμένης. Ἡ ἡμέρα αὕτη δέον νὰ εἶναι ἡ ἐνάτη ἀπὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς παραιτήσεως ἢ τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον παύσεως τῆς Ἡγουμένης. Τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας αἱ Ἀδελφαὶ λαμβάνουν γνῶσιν δι' ἀνακοινώσεως τοιχοκολλημένης, ἀλλὰ καὶ ἐνυπογράφως, πέντε ἡμέρας τουλάχιστον ἐνωρίτερον.

γ) Τὰ τῆς προετοιμασίας καὶ διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐκτελεῖ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελούμενη ἐκ τῶν δύο πρώτων κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μοναχολογίου Μοναχῶν καὶ τῆς τελευταίας τοιαύτης, ἥτις καὶ ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως.

δ) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπασαι αἱ ἔχουσαι μοναχικὴν κουρᾶν Ἀδελφαί (μικρόσχημοι - μεγάλοςχημοι), ἀνεξαρτήτως χρόνου κουρᾶς αὐτῶν. Ὁ κατάλογος τούτων ἐξάγεται ἐκ τοῦ Μοναχολογίου τῆς Ἱ. Μονῆς.

ε) Ἡ ὀλομέλεια τῆς Ἀδελφότητος, συνερχομένη πρὸς ἀνάδειξιν Ἡγουμένης, εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν τεσσάρων πέμπτων τῶν μελῶν αὐτῆς.

στ) Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν, θά προηγῆται δὲ ταύτης τριήμερος νηστεία καὶ εἰδικὴ καὶ ἐκτενὴς προσευχὴ ὄλων τῶν Ἀδελφῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας παραμένουν ἐν τῷ Ναῷ μόνον αἱ ἔχουσαι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν Ἀδελφαί καὶ οὐδεὶς ἕτερος κληρικός ἢ λαϊκός καὶ ἄρχεται ἡ ψηφοφορία ἀπὸ

τῶν νεωτέρων τῆ κουρᾶ Ἀδελφῶν, ἐνώπιον τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

ζ) Ἐπιδίδεται εἰς ἐκάστην τῶν Μοναχῶν δακτυλόγραφον ψηφοδέλτιον καὶ φάκελος ἐσφραγισμένα διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ἀπερχομένη μία ἐκάστη εἰς ἰδιαίτερον ὀρισθέντα τόπον ἐν τῷ Καθολικῷ ἐνῶ πραγματοποιεῖται ἡ ἐκλογή καὶ ἀναγράφει τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ (†) πρὸ τοῦ ὀνόματος τῆς Ἀδελφῆς, τὴν ὁποῖαν κατὰ τὴ γνώμη τῆς θεωρεῖ ὡς τὴν ἀξιώτεραν διὰ τὸ ἀξίωμα τῆς Ἡγουμένης. Θέτει τὸ ψηφοδέλτιον ἐντὸς τοῦ φακέλου καὶ ρίπτει αὐτὸ εἰς τὴν ψηφοδόχον (κλήτην) ἐνώπιον τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς. Δεύτερος Σταυρός ἢ ἕτερον σύμβολον καθιστᾷ τὸ ψηφοδέλτιον ἄκυρον. Αἱ ψηφίζουσαι Ἀδελφαὶ δὲν ἐξέρχονται τοῦ Καθολικοῦ μέχρι πέρας τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας, τῆς καταμετρήσεως τῶν ψήφων καὶ τῶν ψηφοδελτίων καὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἡγουμένης.

η) Ἡ σφράγις καὶ ἀποσφράγις τοῦ κιβωτιδίου, καθὼς καὶ ἡ καταμέτρηση τῶν ψήφων γίνονται ἐνώπιον ὄλων τῶν παρισταμένων μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

θ) Ἡγουμένη ἐκλέγεται ἡ λαβοῦσα τὸ ἥμισυ σὺν ἓνα τῶν ψήφων τῶν ψηφισασῶν Ἀδελφῶν. Ἄλλως ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία μετὰ τῶν δύο πλειοψηφισασῶν Ἀδελφῶν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας μετὰ δύο, τίθεται κλήρος ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος, ἀναπεμπομένης εἰδικῆς πρὸς τοῦτο προσευχῆς. Τυχόν ἐνστάσεις ὑποβάλλονται εὐθύς ἀμέσως μετὰ τὴν καταμέτρηση τῶν ψήφων καὶ ἐπιλύονται κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν. Εἰς περίπτωσιν ἀποδοχῆς τῶν ἐνστάσεων ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐκλογικὴ διαδικασία.

ι) Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς, ὑπογράφεται πρακτικὸν παρά πασῶν τῶν παρισταμένων Ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς, ὀλοκληρουμένης καὶ τελειουμένης οὕτω τυπικῶς καὶ οὐσιαστικῶς τῆς διαδικασίας ἀναδείξεως Ἡγουμένης. Εὐθύς μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Πρακτικοῦ καὶ τὴν σχετικὴν εὐχαριστήριον προσευχὴν, ἡ Ἡγουμένη ἀναλαμβάνει ἐγκύρως τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς.

ια) Ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ὑποβάλλει ἔγγραφον εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀναγγέλλεται ἡ ἐκλογή νέας Ἡγουμένης καὶ ἐκζητοῦνται αἱ εὐλογαὶ Αὐτοῦ. Ὁ Ἐπίσκοπος προβαίνει περαιτέρω δι' εἰδικῆς τελετῆς, ἐν ἡμέρᾳ ὀριζομένη ὑπ' Αὐτοῦ εἰς τὴν δι' ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς ἐγκαθίδρυσιν τῆς νέας Ἡγουμένης, ἐπιδίδων εἰς αὐτὴν τὰ διακριτικὰ τοῦ ἀξιώματος αὐτῆς: Σταυρόν, Ἡγουμενικὸν μανδύαν καὶ Ἡγουμενικὴν ράβδον.

ιβ) Ἡ οὕτως ἐκλεγείσα Ἡγουμένη εἶναι ἰσόβιος, ἐπιφυλάσσουμένων τῶν διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Ν. 590/1977 (Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος) εἰδικῶς ὀριζομένων. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αὕτη ἀθετῆ τι ἐκ τῶν παραγγελημάτων τοῦ παρόν-

τος Έσωτερικού Κανονισμού, η παραχαράττη εξ άμελείας ή ραθυμίας τήν άκριβειαν του κοινοβιακού βίου ή δι' οιονδήποτε λόγον άποδεχθή άνεπαρκής και μετά επανειλημμένες συστάσεις των μελών του Έγουμενοσυμβουλίου δέν επανέληθ εις τήν τάξιν άλληλά συνεχίζη έκτρεπομένη, τότε παύεται εκ της Έγουμενίας άθωρύβως και άφιλονείκως δι' άποφάσεως των 2/3 τουλάχιστον των μελών της Άδελφότητος και καλοϋνται αι Έκουσαι, κατά τά όριζόμενα υπό του παρόντος Κανονισμού, δικαίωμα ψήφου Άδελφαί, όπως διά μυστικής ψηφοφορίας άποφασίσουν σχετικώς. Έάν η πλειονοψηφία της Άδελφότητος έχη σύμφωνον και τήν άπόφασιν του Έγουμενοσυμβουλίου, τότε δι' έγγραφου άνακοινοϋται εις τόν οικειον Έπίσκοπον ή κένωσις της θέσεως της Έγουμενίας και κηρύσσονται έκλογαί, κατά τά ειδικώς, ως άνωτέρω, όριζόμενα.

ιγ) Εις περίπτωση βαρείας άσθενείας - άνικανότητος της Έγουμενίας, διά τήν άσκησιν των καθηκόντων αυτης, βεβαιουμένης διά γνωματεύσεως τριών ιατρών, καλουμένων υπό της Άδελφότητος, κηρύττεται, μετ' έγκρισιν του Μητροπολίτου, η θέσις της Έγουμενίας κενή και, έφ' όσον δέν υποβληθῆ ένσταση υπ' αυτης, κινείται η διαδικασία νέας έκλογής, κατά τά ως άνω. Άλλως παραπέμπεται τό θέμα εις τήν Α' βάθμιον και έν περιπτώσει νέας ένστάσεως εις τήν Β' βάθμιον ύγειονομικήν Έπιτροπήν, ήτις γνωματεύει άνεκλητήως.

ιδ) Κατά τό διάστημα από της παύσεως μέχρι της έκλογής νέας Έγουμενίας, χρέη τοποτηρητρίας έκτελεί η πρώτη τη τάξει εκ των μελών του Έγουμενοσυμβουλίου.

ιε) Παρτημένη ή πεπαυμένη Έγουμενή δύναται να επανεκλεγῆ, έφ' όσον εξέλιπον οι λόγοι της παραιτήσεως αυτης και έφ' όσον χρευή η θέσις της Έγουμενίας.

ιστ) Έπί αριθμου όλιγωτέρων των πέντε μοναχών, εφαρμόζεται τό άρθρον 39 παρ. 5 του Ν. 590/1977, λαμβανομένης υπ' όψει της γνώμης των έγκαταβουσσών Άδελφών, ταύτης μή ούσης δεσμευτικής διά τόν Μητροπολίτην.

Άρθρον 7

Έγουμενοσυμβούλιον ή Γεροντία

α) Τό Έγουμενοσυμβούλιον τη προεδρία της Έγουμενίας, άποτελεί σώμα άσκούν τήν διοίκησιν της Έ. Μονής και τήν έκτελεστικήν έξουσίαν.

β) Είναι τριμελής μετά της Έγουμενίας, όταν η Άδελφότης αριθμη ή μέχρι 12 μέλη. Πενταμελής όταν τά μέλη της Άδελφότητος είναι μέχρι και 20. Έπί 21 μελών και άνω επταμελής.

γ) Τά μέλη του Έγουμενοσυμβουλίου εκλέγονται άνά 5ετιαν και είναι επανεκλέξιμα.

δ) Ταύτα δέον να διακρίνονται διά τόν ένθερμον περι τήν Μοναχικήν πολιτείαν ζήλον, τήν Όρθόδοξον Μονα-

χικήν σκέψιν, τήν άκριβειαν και συνέπειαν περι τήν Μοναχικήν Βιοτήν, διά τό πνεϋμα συνεργασίας και διά τας διοικητικάς των ικανότητας.

ε) Κατά τήν διάρκειαν των συνεδριάσεων του Έγουμενοσυμβουλίου, άπαντα τά μέλη αυτου όφείλουν, όπως εκφράζουν έλευθέρως τας άπόψεις των, συμπεριφέρονται δε έναντι άλλήλων με άπόλυτον σεβασμόν και σεμνοπρέπειαν. Εις περίπτωση διαφωνίας, αι άπόψεις των διαφωνουσών καταχωρίζονται εις τό Βιβλίον των Πρακτικών του Έγουμενοσυμβουλίου.

στ) Αι άποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειονοψηφίαν. Έπί ίσοψηφίας (εις δικαιολογημένην άπουσίαν μέλους τινός) βαρύνει η γνώμη της Έγουμενίας.

ζ) Τό Έγουμενοσυμβούλιον συνεχεται τακτικώς μεν άπαξ του μηνός, έκτάκτως δε όσάκις άν δεήση. Εϋρίσκεται έν άπαρτία επί παρουσία και των τριών μελών του, όταν είναι τριμελής. Έπί παρουσία τεσσάρων μελών, όταν είναι 5μελής και επί παρουσία πέντε μελών, όταν είναι 7μελής.

η) Εις περίπτωση θανάτου ή δι' οιονδήποτε λόγον άποχωρήσεως μέλους τινός εκ του Έγουμενοσυμβουλίου, η αντικατάστασις γίνεται διά μυστικής ψηφοφορίας, υπό της Άδελφότητος.

θ) Τά της μυστικής ψηφοφορίας διά τήν έκλογήν του Έγουμενοσυμβουλίου διεξάγονται ως και διά τήν έκλογήν Έγουμενίας. Η εϋλογία του Μητροπολίτου, εις όν έντός πέντε ήμερών άνακοινοϋνται γραπτώς τά άποτελέσματα της έκλογής, παρέχεται, έν ευαρεστήσει, γραπτώς.

ι) Τό Έγουμενοσυμβούλιον διαχειρίζεται τήν παρουσίαν της Έ. Μονής, άποδέχεται η άποποιείται δωρεάς ή κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εις αγοράς και πωλήσεις κινητών και άκινήτων οιασδήποτε αξίας, άποφασίζει τήν έκτέλεσιν νέων οικοδομών ή ούσιωδών επισκευών κτιρίων και γενικώς άποφασίζει κυριαρχικώς, τηρούν τους Νόμους του Κράτους και τους Κανόνες της Έκκλησίας, περι πάσης υποθέσεως και περι παντός πράγματος της Έ. Μονής.

ια) Κωλυομένης της Έγουμενίας, έξουσιοδοτεί μέλος του διά τήν εκπροσώπησιν της Έ. Μονής ένώπιον δικαστικής ή οιασδήποτε άλλης Αρχής και ενεργεί τας πάσης φύσεως δικαιοπραξίας μετά των Έκκλησιαστικών και Πολιτικών Αρχών, Τραπεζών και παντός έν γένει φυσικού ή νομικού προσώπου. Δι' ειδικήν υπόθεσιν δύναται τό Έγουμενοσυμβούλιον να έξουσιοδοτήση και νομικόν σύμβουλον προς εκπροσώπησιν της Έ. Μονής.

ιβ) Συντάσσει τόν έτήσιον Προϋπολογισμόν και Άπολογισμόν της Έ. Μονής και υποβάλλει τοϋτον εις τόν οικειον Έπίσκοπον προς έγκρισιν.

ιγ) Παρέχει εις τήν Έγουμενήν άδειαν άπουσίας εκ της Έ. Μονής πέραν των τεσσάρων (4) ήμερών, εάν τοϋτο τό άπαιτήσουν έκτακτοι άνάγκαι της Έ. Μονής.

ιδ) Ἀποφασίζει, τῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης, τὴν πρόσληψιν ἢ ἀποβολὴν τῶν δοκίμων. Ὡσαύτως ἀποφασίζει, τῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης, τὴν κουράν τῶν πνευματικῶς ὠρίμων ἀδελφῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑποβάλλει σχετικὸν πρακτικὸν εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην καὶ παρακαλεῖ υἱικῶς διὰ τὴν τέλεισιν τῶν σχετικῶν ἱεροτελεστιῶν.

ιε) Ἀποφαίνεται περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ εισηγείται τὰ δέοντα εἰς τὴν Ἀδελφότητα, μόνην ἀρμοδίαν διὰ τὰ περαιτέρω.

ιστ) Ἐκλέγει ἓν μέλος αὐτοῦ ὡς ταμίαν (Οἰκονόμον), ἥτις διενεργεῖ εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς διὰ γραμματίων θεωρουμένων δεόντως ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου. Ἔτερον δὲ μέλος του ὡς γραμματέα. Ὅσακις κρίνεται ἀναγκαῖον, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του, ὀρίζει βοηθὸν γραμματέως, Ἀδελφὴν τινα ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ἥτις συμμετέχει τῶν συνεδριῶν ἄνευ ψήφου.

ἄρθρον 8

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τηροῦνται τὰ ἑξῆς ἐπίσημα βιβλία:

1. Βιβλίον πρακτικῶν Ἡγουμενοσυμβουλίου
2. Βιβλίον πρακτικῶν Γενικῶν Συνάξεων Ἀδελφότητος
3. Βιβλίον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων (Πρωτόκολλον)
4. Μοναχολόγιον
5. Βιβλίον ἐγγραφῆς Δοκίμων
6. Κτηματολόγιον
7. Βιβλίον ὑλικοῦ
8. Βιβλίον Ταμείου
9. Καθολικὸν Ἑσόδων Ἐξόδων
10. Κτηματολόγιον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱ. Μονῆς
11. Κατάλογον Ἁγίων Λειψάνων, Κειμηλίων, Περιπέστων Εἰκόνων, Χειρογράφων, Ἱερῶν Σκευῶν

ἄρθρον 9

Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος ἀπαρτίζεται ἐξ ὄλων τῶν Μοναχῶν, ἥτοι μικροσχήμων καὶ μεγαλοσχήμων. Θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον εἶναι παρόντα τὰ 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος συγκαλεῖται παρὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἰσηγήσει τῆς Ἡγουμένης ἢ τῆς τοποτηρητρίας:

α) Εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου ἴλιαν σοβαροῦ προβλήματος τῆς Ἱ. Μονῆς, προκειμένου νὰ ζητηθῇ συμβουλευτικῶς ἢ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος.

β) Πρὸς ἐκλογήν τῆς Ἡγουμένης καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

γ) Εἰς περίπτωσιν τροποποιήσεως, προσθήκης ἢ καταργήσεως ἄρθρου τινός ἐκ τῶν μὴ θεμελιωδῶν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

δ) Δι' ἔγκρισιν ἐκποιήσεως, ἐάν δεῆσῃ, περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Ἀδελφότητος.

ε) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διὰ τὸ ἀνατιθέμενον εἰς ἐκάστην ἀδελφὴν διακόνημα, ἅπαξ τοῦ ἔτους.

στ) Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ δευτέρου 10ημέρου τοῦ Ἰανουαρίου μηνός ἐκάστου ἔτους, πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἀδελφῶν ἐπὶ τῆς ἐν γένει πορείας τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τῆς ζωῆς καὶ λειτουργίας αὐτῆς. Κατὰ τὴν ἐνιαύσιον Γενικὴν ταύτην Σύναξιν θὰ ἀναγιγνώσκονται ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ ὁ Ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους καὶ θὰ συζητῶνται καὶ ἄλλα πνευματικὰ ἢ γενικώτερα θέματα ἀφορῶντα εἰς τὴν περαιτέρω πορείαν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τὸν πνευματικὸν καὶ μοναχικὸν καταρτισμὸν τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς.

ζ) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διὰ ἑκτακτα γεγονότα θρησκευτικὰ ἢ ἔθνικα.

η) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν. Τῶν Γενικῶν Συνάξεων τηροῦνται πρακτικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ἄρθρον 10

Ἐποχρεώσεις καὶ καθήκοντα τῶν Ἀδελφῶν

α) Ἀπασαὶ αἱ ἀδελφαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ζῶσι συμφῶνως πρὸς τὰς περὶ Μοναχισμοῦ διατάξεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς ταύτας διέγραψαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες καὶ αἱ Ἱ. Σύνοδοι εἰς τὰ αἰώνιου κύρους ἔργα καὶ ἀποφάσεις αὐτῶν καὶ ἐβίωσαν στρατιὰ Μοναχῶν κατὰ τὴν μακροαῖωνα ἱστορίαν τοῦ παλαιφάτου Μοναστικοῦ ἰδεώδους.

β) Ἐκάστη Ἀδελφὴ δέον νὰ ἐνθυμῆται, ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς κουρᾶς τῆς εἰσέρχεται εἰς μίαν νέα κατάστασιν καὶ τάξιν. Γεννᾶται εἰς νέαν ζωὴν καὶ καταγράφεται εἰς νέαν πνευματικὴν οικογένειαν μὲ αἰώνιους καὶ ἀκαταλήτους δεσμούς. Ἔρχεται εἰς «*σύμβασιν πνευματικῆς συμβιώσεως, τῆς ἁλυτον καὶ αἰώνιον τὴν συνάφειαν κερτημένης*», κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον.

γ) Φυσικωτάτην ἀπόρροιαν τῆς θεμελιώδους καὶ πρώτης ἀρχῆς τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ ἀποτελεῖ ἡ ἀληθῆς καὶ τελεία ὑπακοή, τὴν ὁποῖαν ἐκάστη Μοναχὴ ὀφείλει πρὸς τὴν Ἡγουμένην «*μηδὲν παρὰ γνώμην αὐτῆς διαπράττουσα*».

δ) Εἰς τὴν Κοινοβιακὴν ζωὴν ἰδιαίτερα βαρύτητα ἔχει ἡ ἐνσυνείδητος ἐκκοπή τοῦ ἰδίου θελήματος, διὰ τῆς ὑπακοῆς τῶν Μοναχῶν πρὸς τὴν Ἡγουμένην καὶ πρὸς ἀλλήλους. Ἡ ἐν ἐπιγνώσει ἀσκῆσις τοῦ ἀγωνίσματος τούτου, κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον, καθιστᾷ τὴν Μοναχὴν «*ἀγγεῖον καθαρὸν*» ἀπὸ τύφου καὶ ἐπάρσεως, ἐλεύθερον εἰς ἐπιπνοίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ δεκτικὸν τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Ἐξ ἁλλοῦ «*πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς συν-*

οδείας» κατά τόν ἴδιον πάρι Πατέρα, μακράν ἀπό κάθε ἀκαταστασίαν, τήν ὁποίαν ἐγκυμονοῦν τά μερικά θελήματα, «ἐν θέλημα ἐστί». Πάντα τά θελήματα εἰς τήν κοινοβιακὴν ζωὴν ἐλευθέρως καὶ αὐτοβούλως προσαρμόζονται πρὸς τήν «εὐλογία» τῆς Ἠγουμένης. Ἡ εὐλογία αὕτη συνέχει καὶ συγκρατεῖ τά πάντα εἰς τήν Ἱ. Μονήν, διερμηνεύει τόν λόγον καὶ τήν κρίσιν τοῦ Θεοῦ, διασφαλίζει τήν ἐνότητα τῆς Ἀδελφότητος, «*ἄλλον συγκρατεῖ τὸν θεσμόν*» τοῦ Κοινοβίου.

ε) Ἡ ἀκριβὴς τήρησις καὶ λεπτομερὴς ἐξαγόρευσις πρὸς τήν Ἠγουμένην πάντων τῶν κρυφίων τοῦ νοός καὶ τῆς καρδίας ἐκάστης Μοναχῆς, εἶναι «*ἐκ τῶν οὐκ ἄνευ*», διὰ τήν πνευματικὴν τελείωσιν τῶν Μοναχῶν, διότι κατὰ τόν Μ. Βασίλειον «*ἅπαν τὸ ἐξῶθεν αὐτοῦ* (τοῦ Ἠγουμένου) *γινόμενον, κληρὸν τις ἐστί καὶ ἱεροσυλία πρὸς θάνατον ἄγουσα, οὐ πρὸς ὠφέλειαν, κἂν δοκῇ ἀγαθὸν εἶναι*» καὶ «*κακία σιωπηθεῖσα νόσος ὑπουλὸς ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ*».

στ) Εἰς τὰς μεταξύ των σχέσεις αἱ Ἀδελφαὶ τηροῦν μετὰ σχολαστικότητος τήν ἱεραρχίαν. Αἱ μικρότεραι ὑπακούουν καὶ σέβονται τὰς μεγαλυτέρας, αἱ δὲ μεγαλυτέραι ἀγαποῦν καὶ συμπαρίστανται θετικῶς εἰς τήν πρόοδον καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μικροτέρων. Ποτὲ ἁμαρτία, σφάλμα ἢ ἀπροσεξία μιᾶς ἀδελφῆς δέν πρέπει νὰ γίνεταί ἀφορμὴ εἰς τὸ νὰ ψυχρανθοῦν ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἄλλων ἀδελφῶν, εἴτε μεγαλυτέρων εἴτε μικροτέρων.

ζ) Ἡ ἐνσυνείδητος ἄσκησις τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης ἐξοβελίζει παντελῶς τὰς κακίας τοῦ φθόνου, τῆς κρίσεως καὶ τοῦ σχολιασμοῦ, τῆς παρρησίας, τῶν μερικῶν ἐταιρειῶν, τῆς ἀντιλογίας, τῆς ἰδιορρυθμίας καὶ ὅσων ἄλλων διαβιβρώσκουν καὶ ὑποσκάπτουν τὰ θεμέλια τοῦ Κοινοβίου.

η) Ἄπαν αἱ Ἀδελφαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγκαταβιοῦν ἐντὸς τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἡ παραμονὴ των εἰς τὸ Μετόχιον τῆς Ἱ. Μονῆς ἢ εἰς ἄλλην Ἱ. Μονήν ἢ εἰς οἰονδήποτε ἄλλον χώρον, ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀποχρῶν λόγος, κατὰ τήν κρίσιν τῆς Ἠγουμένης καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, τὸ ὁποῖον ἠθέληεν ὀρισθῆ ὑπ' αὐτῆς.

θ) Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅσων προεγράφησαν περὶ τῶν αἰώνιων καὶ ἀκαταλύτων πνευματικῶν δεσμῶν, οἱ ὁποῖοι τελεσιουργοῦνται ἐν τῇ μοναστικῇ ἀδελφότητι καὶ διακρατοῦνται «*τῇ τοῦ Πνεύματος ἀρμοδιᾷ*», ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται μετάπεμψις ἢ μεταγραφὴ Ἀδελφῆς εἰς ἑτέραν Ἱ. Μονήν, ἄνευ τῆς ἀβιάστου καὶ μοναδικῶς ὑπευθύνου γνώμης καὶ συγκαταθέσεως τῆς Ἠγουμένης. Ὁμοίως δέν γίνεταί δεκτὴ Μοναχὴ ἐξ ἄλλης Ἀδελφότητος προερχομένη (ξενόκουρος), πλὴν σπανίων καὶ ἐξαιρετικῶν τινῶν περιπτώσεων, μετ' ἀπολύτως ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

ι) Εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Ἱ. Μονῆς ἀναγκαίας ἐξόδους ἀποστέλλονται ἀδελφαὶ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ὠρίμων,

ὥστε ἡ διακονία των νὰ μὴ γίνεταί ἀφορμὴ πνευματικῶν δυσκολιῶν εἰς τὰς ἰδίας καὶ εἰς τήν Ἀδελφότητα. Εἰς πᾶσαν ἀναγκαίαν ἐκ τοῦ Μοναστηρίου ἐξοδον αἱ ἀδελφαὶ θὰ ἐξέρχωνται ἀνά δύο.

ια) Ἡ σωματικὴ ἀσθένεια τῶν ἀδελφῶν ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τήν Ἀδελφότητα καὶ λαμβάνονται τὰ πλεον ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ τήν περίθαλψιν καὶ ἀνάρρωσιν.

ιβ) Ἀποφεύγονται αὐστηρῶς αἱ πολυτελεῖς ἐνδυμασίαι. Ἡ Μοναχὴ πρέπει νὰ εἶναι ἀπέριττος καὶ ταπεινὴ εἰς τὴν ὄλην ἐμφάνισιν, διότι «*εὐκόσμησις σώματος, ψυχῆς ἐστὶ καταστροφή*». Ἡ αὕτη θεμελιώδης ἀρχὴ πρέπει νὰ ἰσχύη καὶ διὰ τὸ κεληλίον, τὰ ἀπαραίτητα ἀτομικὰ εἶδη καὶ τὴν ἐν γένει σωματικὴν δίαίταν τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς. Μόνον τὰ ἱερά ἀντικείμενα, τὰ ἱερά ἄμφια καὶ πᾶν ὄ,τι χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ Ναῶ διὰ τὴν Θ. Λατρείαν, μόνον αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι τὰ πλεον εὐπρεπῆ.

ιγ) Ἡ ἐνδυμασία τῶν ἀδελφῶν ἀπὸ τοῦ καλύματος τῆς κεφαλῆς μέχρι τῶν ὑποδημάτων, θὰ φέρῃ ἀδρῶς τὴν σφραγίδα τῶν Ἀγιορειτικῶν Κοινοβίων, ὡς ταύτην παρελίβον καὶ βιοῦν αἱ σύγχρονοι ἀδελφαὶ, αἱ ὁποῖαι ὑποχρεοῦνται νὰ τὴν μεταδώσουν καὶ εἰς τὰς μεταγενεστέρας, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ὥστε καὶ ἡ τελευταία χρονικῶς ἀδελφὴ τῆς Ἀδελφότητος νὰ εἶναι ὅ,τι καὶ ἡ σημερινή.

ιδ) Ἐκάστη μοναχὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Μοναχικὴ ζωὴ εἶναι «*ἡλύσις μὲν τῶν δεσμῶν τῆς ὑλικῆς ταύτης καὶ προσκαίρου ζωῆς, ἐλευθερία δὲ τῶν ἀνθρωπίνων καθηκόντων*», γνωρίζει ὅτι εἶναι ἀπληθαγμένη οἰασθήποτε κοινωνικῆς ὑποχρεώσεως. Ἐάν παραστῆ ἀνάγκη ἐπικοινωνίας τινός μετὰ συγγενικῶν ἢ ἄλλων προσώπων, τοῦτο θὰ γίνεταί μετὰ μοναχικῆς συνειδήσεως καὶ ἠθους, κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἠγουμένης, ἐφ' ὅσον κρίνεται ἀναγκαῖον ὑπ' αὐτῆς, παρουσίᾳ πρεσβυτέρας ἀδελφῆς.

ιε) Μοναχὴ εἰσερχομένη διὰ τῆς κουρᾶς εἰς τὸ σκάμμα τοῦ Μοναχικοῦ Πολιτεύματος ἐλευθεροῦται παντελῶς ἀπὸ οἰανδήποτε προσωπικὴν «*κτίσιν*» ὑλικῶν πραγμάτων *κινητῶν ἢ ἀκινήτων*. Κατὰ τόν Μ. Βασίλειον, Μοναχὸς τις ἐάν ἀφήσῃ εἰς ἑαυτὸν κτήμα γήινον καὶ παρουσίαν τινὰ φθαρτὴν, θάπτει τὸν νοῦν του εἰς αὐτὰ ὡς εἰς βόρβορον, καθιστᾶ ἀδύνατον τὴν ψυχὴν του εἰς τὴν θέαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀκίνητον εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐπουρανίου ωραιότητος καὶ τῶν ὑπεσχημένων ἀγαθῶν. Ἀντιθέτως, «*Μοναχὸς ἄυλος, ὡσπερ εὐστολοῦς ὁδοιπόρος*» κατὰ τόν Ἅγιον Ἐφραίμ τὸν Σύρον.

ἄρθρον 11

Εἰσαγωγή καὶ δοκιμασία Ἀδελφῶν

α) Πᾶσαν ψυχὴν προσερχομένην καὶ ἐπιζητοῦσαν νὰ σπώσῃ «*τὸν χρυστὸν ζυγόν*» τῆς μοναχικῆς ζωῆς, ὀφείλει ἡ Ἀδελφότης νὰ συγκαταριθμῆσῃ μετὰ τῶν δοκίμων μελῶν τῆς, οὐχὶ ἀδοκιμάστως καὶ «*ἀνίπτως ποσίν*»,

ἀλλ' ἐφ' ὅσον προηγουμένως λάβῃ προσωπικὴν πείραν διὰ τὸ σταθερὸν καὶ γνήσιον τῆς ἀποφάσεως τῆς προσερχομένης.

β) Πρὸ τῆς εἰσόδου, ἀπαιτεῖται ἰκανὸς χρόνος ἐπικοινωνίας τῶν ὑποψηφίων μετὰ τῆς Ἱ. Μονῆς, εἰς τὸ «*καταμανθάνειν τὸν παρελθόντα βίον τῶν προσιόντων*» καὶ «*ὁποῖοι τὸ ἦθος εἰσι μὴ ἄστατοι καὶ πρὸς τὰς κρίσεις εὐκίνητοι*».

γ) Ἐφ' ὅσον διατυπωθῇ γνησία διάθεσις καὶ ἔνθεος ζῆλος διὰ τὴν ζωὴν τῆς ἀφιερώσεως ἐν τῷ Κοινοβίῳ, οἰοδῆποτε ἡλικία καὶ κατάστασις εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτὴ εἰς τὴν Ἱ. Μονήν, κατὰ τὴν προτροπὴν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου. «*Μὴ ἐξουθενεῖ γέροντας, ἐὰν βουληθῶσιν ἐλθεῖν εἰς τὸν κόπον τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ γὰρ ὁ Κύριος τοὺς περὶ τὴν "ἐνδεκάτην οὐκ ἀπεβάλετο οὐ γὰρ οἶδας μήποτε ἐκλογῆς σκευὸς ἐστὶν οὗτος"*». Καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου: «*Μηδέ τὰς περιστατικὰς ἀποταγὰς βδελυζώμεθα ἢ κατακρίνωμεν*».

δ) Ὡς κατώτατον ὄριον εἰσόδου ὀρίζεται τὸ 18^ο ἔτος τῆς ἡλικίας.

ε) Ἡ εἴσοδος δοκίμου εἰς τὴν Ἱ. Μονήν γίνεται κατόπιν ὑποβολῆς ἐγγράφου αἰτήσεως αὐτῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ ἀναφέρονται ρητῶς ὅτι ἐλευθέρως καὶ ἀβιάστως θέλει νὰ ἀσπασθῇ τὸν Μοναχικὸν βίον.

στ) Ἡ ἐγγραφεῖσα ὡς δόκιμος παραδίδει πάντα τὰ ἑαυτῆς ὑπάρχοντα πρὸς φύλαξιν παρὰ τῆς Ἀδελφότητος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παραλάβῃ αὐτὰ, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀπαιτήσεως, ἐὰν πρὸ τῆς ρασοφορίας τῆς ἤθελεν ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῇ τῆς Ἱ. Μονῆς.

ζ) Ἡ διάρκεια τῆς δοκιμασίας τῶν προσερχομένων εἰς τὴν Ἱ. Μονήν εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ συντμηθῇ ἢ νὰ αὐξηθῇ, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως τῆς δοκίμου εἰς τὰς πνευματικὰς ἀπαιτήσεις τῆς Κοινοβιακῆς ζωῆς ἢ εἰς ὅλους σοβαρὰς καὶ ἐκτάκτους περιστάσεις.

η) Τὸ θέμα τῆς κουρᾶς τῶν δοκίμων ἀδελφῶν πρέπει νὰ ἀσπασθῇ ἰδιαιτέρως τὴν Ἀδελφότητα, περισσότερο δὲ τὴν Ἠγουμένην, ἵνα μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν μάνδραν τοῦ Κοινοβίου πρόσωπον ἀκατάλληλον ἢ ἀνεπίδεκτον πνευματικῆς καλλιιεργείας, καθ' ἃ παραδίδουν εἰς ἡμᾶς οἱ Ἅγιοι Πατέρες. Δοκιμάζεται μετὰ διακρίσεως καὶ ἀγάπης ὁ πρὸς τὸν Θεὸν πόθος των, ἡ διάπυρος θερμῆ, «*ἣ ἐνήρξαντο*» τὸ τῆς δοκιμασίας στάδιον, ἢ ἐν τοῖς διαφόροις πειρασμοῖς ὑπομονὴ καὶ ἐγκαρτέρησις, ἐὰν «*πρὸς πᾶσαν ταπεινοφροσύνην ἀνεπαισχύντως δῖακείται*» καὶ οὕτως ἀκινδύνως, διὰ τῆς κουρᾶς, συναριθμοῦνται μετὰ τῶν μοναχῶν τοῦ Κοινοβίου.

θ) Διὰ τὴν ὁμαλὴν, εὐρυθμον καὶ καρποφόρον λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς θὰ λαμβάνονται πάντοτε πρόνοια, ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀδελφῶν νὰ μὴν ὑπερβαίνει τὰς τεσσαράκοντα (40). Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς οὗτος αὐξηθῇ μέχρι τῶν πενήκοντα (50), τότε δύναται ἐντὸς πενταετοῦς

τοῦλάχιστον διαστήματος, ἡ Ἠγουμένη νὰ λάβῃ μέρος διὰ τὴν δημιουργίαν Μετοχίου ὑποτελοῦς εἰς τὴν Ἱ. Μονήν ἢ νέας μοναστικῆς Ἀδελφότητος, μετ' Ἠγουμένην ὑποδεικνυομένην μετὰ τῶν παλαιότερων Ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἡ νέα αὕτη Μονὴ δύναται νὰ ἔχῃ πνευματικὴν σχέσιν μετὰ τὴν παλαιάν, θὰ εἶναι ὁμως ἀνεξάρτητος περὶ τὴν Διοίκησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ἄρθρον 12

Οἱ πόλοι περίξ τῶν ὁποίων πλέκεται ἡ πνευματικὴ ζωὴ τῆς Ἀδελφότητος εἶναι ἡ λατρευτικὴ ζωὴ μετὰ τὰς ποικίλας μορφὰς τῆς, ἡ πνευματικὴ μόρφωσις διὰ τῆς ἀγιογραφικῆς καὶ ἀγιοπατερικῆς μελέτης καὶ τὸ διακόνημα ἢ ἀπαραίτητος χειρωνακτικῆς ἐργασία, συμφώνως πρὸς τοὺς μοναχικούς κανόνες καὶ τὴν παράδοσιν ὄλων τῶν αἰώνων.

ἄρθρον 13

Λατρευτικὴ ζωὴ

α) Κέντρον περίξ τοῦ ὁποίου ἐκτυλίσσεται ἡ καθημερινὴ ζωὴ τοῦ Μοναχοῦ εἶναι ὁ Ναός, τὸ Καθολικὸν αὐτῆς. Τὸ παρθενικὸν ἦθος εἶναι λατρευτικόν. Ὁ Ναός διὰ τὴν Μοναχὴν γίνεται ἡ Πύλη τοῦ Οὐρανοῦ, διὰ τῆς ὁποίας αὕτη κατορθώνει νὰ ἀτενίσῃ νοερῶς καὶ νὰ ἐπικοινωνῇ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς μετὰ τοὺς κόσμους τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἁγίων, αἰνοῦσα μετ' αὐτῶν τὸν ἐν Τριάδι Θεόν. Τὴν ὥραν τῆς λατρείας διδάσκεται πῶς πρέπει νὰ πιστεύῃ, πῶς πρέπει νὰ ζῇ, πῶς πρέπει νὰ ἀγαπᾷ. Ἀποκτᾷ τὸν νοῦν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν τρόπον ζωῆς τῶν Ἁγίων. Διὰ τοῦτο εἰς τὸ Κοινόβιον τὸ βᾶρος πίπτει ἐπὶ τῆς λατρευτικῆς ζωῆς.

β) Διὰ τῶν θησαυρῶν τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Παραδόσεως καὶ τῆς ὁμοφώνου Πατερικῆς σκέψεως, ἔχει παραδοθῇ εἰς ἡμᾶς καὶ ἡ τάξις τῆς ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας καὶ προσευχῆς. Περί τὴν 3ην πρωϊνὴν ὥραν «*ἐν νυκτι βαθείᾳ, βαθυτάτης ἡσυχίας οὔσης, μηδενὸς ἐνοχλοῦντος, μηδενὸς ἐκκρούοντος τῆς δέησεως*» ἐκάστη Μοναχὴ «*τὸν νοῦν ἐν τῇ καρδίᾳ συνάγουσα*» διαλέγεται κατ' ἰδίαν τῷ κοινῷ πάντων Δεσπότη, διὰ κομβοσχοινίου καὶ τῆς μονολογίστου εὐχῆς, ἐπὶ μίαν ὥραν, πληροῦσα τὸν ἀτομικὸν τῆς κανόνα. Ἐν συνεχείᾳ, εἰς κοινήν σύναξιν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ἀρχίζουν αἱ καθημεριναὶ Ἀκολουθίαι «*οἱ διατετυπωμένοι καιροὶ τῶν προσευχῶν*», κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον, τοῦτέστιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου, τῆς Τρίτης, Ἐκτῆς καὶ Ἐνάτης ὥρας, τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ τοῦ Ἀποδείπνου κατὰ τὸν τύπον τοῦ «*ἐπτὰκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά Σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου*». Τὸ ὠράριον τῶν ἀκολουθιῶν ἐντὸς

του 24ώρου παραλλήλασει κατά τās εποχάς του ἔτους, τās ἐκκλησιαστικές περιόδους.

γ) Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν καί εἰς πάσας ἀνεξαιρέτως τās ἱεράς ἀκολουθίας του ἡμερονυκτίου τηρεῖται τό μοναστικόν τυπικόν καί δὴ καί τό καί ἁγιορειτικόν. Πρὸς τοῦτο ἡ Καθηγουμένη ἐνημερώνει τόν διά πρώτην φοράν ἐρχόμενον εἰς τήν Ἱ. Μονήν Ἱερέα, ὥστε νά μὴν παρατηρηται ἀρρυθμία καί διασαλεύεται ἡ μοναχική τάξις, ἥτις δέον νά ἐπικρατῇ ἐν παντί.

δ) Κατά τās Δεσποτικές καί Θεομητορικές ἑορτάς, ὡς καί κατά τās μνήμας τῶν Μεγάλων Ὁσίων καί Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας, τελεῖται παννυχίς. Τίμιον ὄραματισμόν τῆς Ἀδελφότητος ἀποτελεῖ ἡ συγκρότησις ὁμάδος ἀδελφῶν ἀκοιμητῶν προσευχομένων.

ε) Τās Ἱ. Ἀκολουθίας, ὀφείλου νά παρακολουθοῦν πᾶσαι αἱ Ἀδελφαί, ἐκτός ἀπό τās ἐχούσας λόγους ὑγείας, πρᾶγμα τό ὁποῖον θά ἐλέγχεται μετὰ σχολαστικότητος ὑπό τῆς Ἡγουμένης.

στ) Αἱ Ἀκολουθίαι θά ἀναγιγνώσκωνται καί θά ψάλλωνται εὐκρινῶς, αἱ δέ Ἀδελφαί θά φροντίζουν νά ζοῦν τὰ νοήματα αὐτῶν μέ τόν νοῦν καί τήν καρδίαν των, ὥστε διά τῆς πολυχρονίου ἐντρυφήσεως εἰς αὐτά νά δυναθῶν ν' ἀποκτήσουν «*νοῦν Χριστοῦ*» κατά τήν Ἁγίαν Γραφήν.

ζ) Εἰς τήν διακριτικὴν ἐξουσίαν τῆς Ἡγουμένης ἐπαφίεται ἡ προσθήκη ἀτομικῆς ἢ γενικῆς προσευχῆς τῶν Ἀδελφῶν, διά περιστάσεις καί ἀνάγκας, διά τās ὁποίας κρίνει τοῦτο ἐπιβεβλημένον, ὀρίζουσα καί τόν χρόνον καί τό εἶδος τῆς τοιαύτης προσευχῆς.

η) Ἡ ἀναζήτησις καί ἡλατρεία τοῦ Θεοῦ συνεχίζεται ἀδιαλείπτως καί ἐκτός τοῦ Ναοῦ διά τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἰδίᾳ δέ διά τῆς χρήσεως καί ἐπιμελείας ἐν παντί καιρῶ καί τόπῳ τῆς μονολογίστου προσευχῆς «*Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Γιὰ τοῦ Θεοῦ ἐλήσόν με*». Διά τήν περαιτέρω συστηματικὴν «*καλλιέργεια*» τῆς νοερᾶς προσευχῆς ὑπό τινος ἀδελφῆς, θά ὑπάρχη προσωπική συνεργασία ταύτης μετὰ τῆς Ἡγουμένης, ἐντός πάντοτε τῶν πηλασιῶν καί τῶν μεθόδων, τās ὁποίας καθιέρωσεν καί καθαγίασεν ἡ παναρχαία καί πανσεβασμῖος μυστικὴ Ὁρθόδοξος Μοναστικὴ Παράδοξις.

θ) Κλίμα ἀναγκαῖον διά τήν ἐν γένει ἡλατρευτικὴν ζωὴν καί τήν καλλιέργειαν τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς, ἀποτελεῖ ἡ σιωπὴ καί ἡ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ἐπικράτησις ἀτμοσφαιρας πλήρους «*ἡσυχίας*», τήν ὁποίαν ὡς ἐν ἀπό τὰ σοβαρότερα ἀγωνίσματα δέον νά ἀσκή ἐκάστη ἀδελφή.

ι) Ὡσαύτως πλὴν τοῦ Ναοῦ κατ' ἐξοχὴν ἱερός θεωρεῖται ὁ χώρος τῆς Τραπεζῆς, ἐπειδὴ πάντα τὰ τῆς Μοναχικῆς ζωῆς ἀποβλέπουν εἰς τόν σκοπὸν τῆς κατὰ Χριστὸν τελειώσεως τῶν Μοναχῶν. Διά τοῦτο αἱ Ἀδελφαί θά τρώγουν ἐν σιωπῇ παρακολουθοῦσαι τήν ἀνάγνωσιν, ἥτις καθορίζεται ὑπό τῆς Ἡγουμένης καί γίνεται ἐναλλὰξ

ὑφ' ὄλων τῶν Ἀδελφῶν. Εἰς τήν Τράπεζαν παρακάθονται μόνο μοναχαί καί δόκιμοι.

ια) Πάντα τὰ ἀνωτέρω τηροῦνται, ὑπαρχουσῶν τῶν σχετικῶν προϋποθέσεων, κατά τήν διάκρισιν τῆς Ἡγουμένης.

Ἄρθρον 14 Διακονήματα

Ἡ εἰς τὰ ποικίλα διακονήματα τῆς Ἱ. Μονῆς ἄσκησις τῶν Μοναχῶν, ἡ διά τῆς ἐπιμελοῦς καί ἀόκνου ἐργασίας ἐπιτελουμένη, εἶναι ἀναποσπάτως συνδεδεμένη μέ τήν μοναχικὴν των τελείωσιν καί ἀποτελεῖ μίαν τῶν ἀπαραίτητων καί βασικῶν προϋποθέσεων διά τόν καταρτισμόν καί τήν ὁλοκλήρωσιν τῆς προσωπικότητος αὐτῶν. «*Ἐπεὶ διπλοῦς ὁ ἄνθρωπος*», κατά τόν Μ. Βασίλειον, «*διπλοῦν εἶναι προσήκει καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς σπούδασμα, πόνοις τε σώματος καὶ ψυχῆς ἀσκήμασι κατορθούμενον. Πόνοι δὲ σώματος οὐκ ἡ ἀργία, ἀλλὰ τὸ ἔργον ἐστί*». Ἐκάστη ἀδελφὴ γνωρίζουσα ὅτι ἡ διακονία αὐτῆς ἀποτελεῖ «*ἀρετῆς σπούδασμα*», πρέπει «*καὶ τὰ εὐτελέστερα τῶν ἔργων μετὰ πολλῆς αἰρείσθαι τῆς σπουδῆς καὶ προθυμίας... ὅτι πᾶν ὃ διὰ τὸν Θεὸν γίνεται, οὐκ ἐστί μικρόν, ἀλλὰ μέγα καὶ πνευματικόν καὶ τῶν Οὐρανῶν ἄξιον καὶ τοὺς ἐκεῖθεν ἡμῖν ἔλκον μισθούς...*».

Ἡ διακονία δὲν πρέπει νά γίνεται ἀφορμὴ πνευματικῆς ἀδιαφορίας καί ἀσυγχωρήτου περισπασμοῦ διά τήν Μοναχὴν. Αὕτη, ὅσον τῆς εἶναι δυνατόν, θά ἐξασφαλίζη ἐαυτὴν «*ἐν πάσῃ νήψει*», κατά τήν ἄσκησιν δὲ τοῦ διακονημάτων τῆς, θά φοβῆται τήν «*ἐκ περιττοῦ καὶ ἐκ περιφρονήσεως παράχρησιν, ὡς Θεοῦ ἐποπτεύοντος*». Οἱ βασικότεροι τομεῖς εἰς τοὺς ὁποίους διακονοῦν καί διά τῶν ὁποίων ἀσκοῦνται αἱ ἀδελφαί εἶναι: τοῦ οικονομείου, τῆς ἐκκλησίας, τῆς βιβλιοθήκης, τῆς φιλοξενίας, τοῦ μαγειρείου, τῆς καθαριότητος, τῶν οἰκοσίων ζῶων.

α) Ἡ Οἰκονόμος ἀσκεῖ, ἐντὸς τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητος, τήν ἔμπονον διακονίαν τοῦ στέφους τῶν μαρτύρων, πρωτοδιακόνου Στεφάνου, κατά τόν Ἁγ. Θεόδωρον Στουδίτην, μετὰ πολλῆς διακρίσεως, ὑπομονῆς, πραότητος καί ἀγάπης. Συνεργαζομένη μετὰ τῆς Ἡγουμένης, μεριμνᾷ διά τήν προμήθειαν καί συντήρησιν τῶν τροφίμων καί ὄλων τῶν χρεωδῶν πραγμάτων τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀποφεύγουσα τὰ ἄκρα τῆς ἐλλείψεως καί ὑπερβολῆς. Συνεργαζομένη μετὰ τῆς Μαγειρίσσης, χορηγεῖ καθ' ἐκάστην τὰ ἀναγκαῖα εἰς εἶδος καί ποσότητα, διά τήν παρασκευὴν τῆς καθημερινῆς τροφῆς. Ἐν γένει διακονεῖ μετ' ἐπιμελείας τās ὑλικὰς ἀνάγκας τῶν ἀδελφῶν, μιμουμένη τό τελούμενον ὑπό τῶν Ἀποστόλων, εἰς τήν σύναξιν τῆς πρωτοχριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ὅπου «*διεδίδετο ἐκάσῳ καθὸτι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν*». Ἡ Οἰκονόμος ἔχει βοηθόν, ἥτις ἐπιμελεῖται τῆς καθαριότη-

τος και εύταξίας των άποθηκών και κελληριών της 'Ι. Μονής.

β) 'Η 'Εκκλησιαστική άποσκοπούσα εις τόν άγιασμόν τόν άκολουθούντα τούς άγαπώντας τήν εύπρέπειαν του οίκου του Θεού, έπιμελείται, μετά σχολαστικότητας, προσοχής και ιεροϋ δέους, της καθαριότητας και εύταξίας του Ναού, και των έν αυτόν ιερών σκευών, ιερών κληυμάτων και άμφίων. Προετοιμάζει τά της Θ. Λειτουργίας και των ιερών 'Ακολουθιών, πρώτη πάντων εισερχομένη εις τόν Ναόν, τελευταία δέ έξερχομένη.

γ) Αί άδελφαί αί διακονούσαι εις τά συναφή προς τήν εκκλησιαστικήν - λατρευτικήν ζωήν διακονήματα της πλάσεως του κηρού, της κατασκευής του θυμιάματος και της έτοιμασίας των προσφώρων, μετά ιεροπρεπείας και έπιμελείας προσφέρουν θυσίαν εύάρεστον τῷ Θεῷ τά προϊόντα της διακονίας των, συνεννοούμεναι και συνεργαζόμεναι έγκαίρως πάντοτε μετά των έκάστοτε εκκλησιαστικών, προς άποφυγήν οιασδήποτε έλληείψεως και άταξίας εις τά της λατρείας του Θεού.

δ) 'Η επί του τυπικού τεταγμένη άδελφή, φροντίζουσα διά τήν πλήρη έννημέρωσιν και κατάρτισίν της εις τήν τάξιν των 'Ιερών 'Ακολουθιών και των έν περιστάσει ιεροτελεστιών, κατά τό τυπικόν της 'Εκκλησίας και της μοναστικής παραδόσεως, τηρεί έν παντί καιρῷ και τόπῳ τήν εκκλησιαστικήν τάξιν έν τοῖς ψηλλομένοις, έν τοῖς άναγιγνωσκομένοις και έν τοῖς τελουμένοις, ποιοῦσα τουτο «έμφρόνως και συντόμως, θεοπρεπῶς τε, πραέως κεκρίμένως», κατά τόν 'Αγιον Θεόδωρον τόν Στουδίτην.

ε) 'Η διακονία των ψηλλιῶν έπιτελουμένη έν κατανύξει, έν έγρηγόρσει και συμμετοχῇ εις τά ψηλλόμενα, εις έαυτάς μέν πολλήν τήν από των στίχων ώφέλειαν προσπορίζει, τήν δέ 'Αδελφότητα «μετάρσιον έν τῷ της τρυφῆς Παραδείσῳ μετοικίζει». Εις τουτο τά μέγιστα θά συμβάλη και ἡ σύντονος προσπάθεια, διά τήν κληλιέργειαν και άσκησιν της Βυζαντινῆς 'Εκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

στ) 'Η Βιβλιοφύλαξ φροντίζει γιά τήν τάξιν και καθαριότητα της βιβλιοθήκης της 'Ι. Μονῆς, ως και των βιβλίων. Έν συνεννοήσει μετά της 'Ηγουμένης μεριμνά διά τήν συμπλήρωσιν και έμπλουτισμόν αὐτῆς και τυχόν άνανέωσιν έφθαρμένων βιβλίων. Έξυπηρετεῖ τάς εις τά βιβλία άνάγκας των άδελφῶν και έχει τήν συντήρησιν των ύπαρχόντων χειρογράφων και κειμηλίων της 'Ι. Μονῆς.

ζ) 'Η όμάς των 'Αδελφῶν, αί όποσαι διακονοῦν εις τό μαγειρεῖον, τήν τράπεζαν και τό μαγκιπέιον (ζυμωτήριον), υπό τήν ύπευθυνότητα και συνεργασία της Οικονόμου, «πολὺν φέρουσι τὸν κόπον καθ' ἡμέραν» παρασκευάζουσαι τά της Κοινοβιακῆς Τραπεζῆς, έπιμελούμεναι της καθαριότητος και άποκαταστάσεως των σχετικῶν χώρων και άντικειμένων, «άλίζουσαι έν ταυτῷ εύχάς

ὡσπερ ἀρτύσεις» τά παρασκευαζόμενα διά τά τέκνα του Θεού, τάς 'Αδελφάς των. 'Η έπίπονος διακονία των καθίσταται «πληυτρίσ πταισμάτων» κατά τόν 'Αγιον Θεόδωρον τόν Στουδίτην, άσκουμένη βεβαίως έν έπιγνώσει και συνειδήσει.

η) Αί επί του άρχονταρικίου τεταγμένοι 'Αδελφαί είναι έπιφορτισμένοι μέ τήν καθαριότητα των ξενώνων και τήν ύποδοχήν και έξυπνέτησιν των προσκυνητῶν και ξενων. «Μετὰ πολλῆς σπουδῆς χρστοποιοῦνται τὴν φιλοξενίαν, ἵνα μὴ μόνον ἀγγέλους, ἀλλὰ και τὸν Θεὸν ὑποδέξεται ἡ Μονή» και διακονοῦν περιπατοῦσαι έν σοφίᾳ ἵνα έκ της διακονίας των, εις τάς καρδίας των φιλοξενουμένων έναπομένου «ύπομνήματα» άνθρώπων όντως άφιερωμένων εις τόν Θεόν.

θ) Τήν καθαριότητα των έσωτερικῶν και έξωτερικῶν χώρων της 'Ι. Μονῆς άσκει όμάς άδελφῶν εις χρονικά διαστήματα κατά τάς άνάγκας της 'Ι. Μονῆς, ώστε τά πάντα νά άπνχοῦν τήν ψυχικήν εύκοσμίαν και άρμονίαν των μοναχῶν.

ι) Τήν έπίπονον διακονίαν της καθαριότητος, συντηρήσεως και έν γένει άντιμετώπισεως των οικοσιῶν ζῶων της 'Ι. Μονῆς έκτελεῖ ἡ Μοναχῆ μετά συνειδήσεως, έχουσα πρό όφθαλμῶν παραδείγματα όσίων μοναχῶν οἵτινες έξηγιάσθησαν έν τῇ διακονίᾳ ταύτῃ και πολλῶν μεγάλων άγιῶν της 'Εκκλησίας μας, οἵτινες μετά πολλῆς ταπεινώσεως και χάριτος έκένωσαν έαυτούς, κατά τήν τέλει της διακονίας των αὐτῆς, εις τάς οικείας Μονάς της μετανοίας των.

ια) Σύν τουτοῖς πρέπει νά καταβάληται πάντοτε ἡ δέουσα προσοχή και προσπάθεια, ώστε νά κληλιεργῶνται έν τῇ 'Ι. Μονῇ ἡ καθαρά και παραδοσιακή βυζαντινῆ άγιογραφία, ἡ εκκλησιαστικῆ χρυσοκεντικῆ, ἡ ραφή ιερῶν άμφίων, ως και οιαδήποτε άλλα διακονήματα συναφή και άρμόζοντα προς τήν μοναχικήν ζωή.

'Η 'Ι. Μονή πάση θυσίᾳ θά συντρέχη τό έργον της 'Εκκλησίας, της σωτηρίας δηλαδή των ψυχῶν και διά του γραπτου λόγου, ἤτοι διά της εκδόσεως βιβλίων και άλλων καταλλήλων έντύπων μέ καθαρώς 'Αγιογραφικήν και Πατερικήν γραμμήν, μακράν πάσης όθνείας και μη καθαρώς όρθοδόξου σκέψεως και εκφράσεως. Έκάστη έκ των άνωτέρω διακονιών καθίσταται όντως «σαγήνη των άρετῶν» και βασιλείας ούρανῶν πρόξενος», έφ' όσον έπιτελεῖται «έν ταπεινῷ φρονήματι, έπάρσεως χωρίς, όργῆς τε και γογγυσμοῦ», κατά τόν Μ. Βασίλειον.

Άρθρον 15

Ο Πνευματικός της 'Ι. Μονῆς

α) Ο Πνευματικός της 'Ι. Μονῆς διορίζεται υπό του οικείου 'Επισκόπου, κατόπιν προτάσεως της 'Αδελφότητος.

β) Δέον νά εἶναι πρόσωπον σοβαρόν, πνευματικόν, ώριμου ἡλικίας, ιερομόναχος ὁποσδήποτε καί γνώστης οὐ μόνον τῆς θεωρίας ἀλλά καί τῆς πράξεως τῆς μοναχικῆς ζωῆς, ὡστε διά τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐμπειρίας, νά εἶναι εἰς θέσιν νά βοηθήσῃ οὐσιαστικῶς τάς μοναχάς.

γ) Ἄπαιτεῖται ἰδιαίτερα προσοχή εἰς τήν τέλεισιν τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐξομολογήσεως, ἐκ μέρους πάντων, τοῦ τε Πνευματικοῦ, τῆς Ἠγουμένης καί τῶν ἀδελφῶν. Ἡ κακή τέλεισις καί χρήσις τοῦ μυστηρίου τούτου ἐγένετο κατ' ἐπανάληψιν ἀφορμή καταστροφῆς τῶν ψυχῶν καί διαλύσεως Ἱ. Μονῶν.

δ) Ὁ Πνευματικός συνεργάζεται καί συνεννοεῖται μετά τῆς Ἠγουμένης ἐπί τοῦ θέματος τῆς πνευματικῆς καθοδηγήσεως καί τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἐπιτιμίων τῶν ἀδελφῶν, διά νά ἀποφεύγῃται ἡ τυχόν ἀλλοίωσις καί ἀθέτησις τῶν κοινῶν ἀρχῶν τῆς Ἱ. Μονῆς καί ἡ σύγκρουσις πρὸς τάς ἐντολάς καί κατευθύνσεις τῆς Ἠγουμένης.

ε) Καθήκοντα ἐφημερίου ἢ λειτουργοῦ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ἐκτελεῖ ἱερεύς, κατά τό δυνατόν ώριμου ἡλικίας, τόν ὁποῖον ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου, καλοῦν καί δέχονται ὑπό ἀποκλειστικῆν αὐτῶν εὐθύνην ἡ Ἠγουμένη καί τό Ἠγουμενοσυμβούλιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ' ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 16 Φιλοξενία

α) Ἡ Ἱ. Μονή, ἀκολουθοῦσα τήν μοναστικὴν παράδοσιν, παρέχει, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων της, φιλοξενίαν εἰς πρόσωπα πνευματικά. Γενικῶς οἱ ἐπισκέπται τυγχάνουν τῆς, κατά τό δυνατόν, καλυτέρας ὑποδοχῆς, φιλοξενίας καί ἐκδηλώσεως ἀγάπης. Τήν διακονίαν ταύτην ἐκτελεῖ κατάλληλος πρὸς τοῦτο ἀδελφή, ἥτις φέρει τήν ὀνομασίαν «ἀρχοντάρης» καί ἥτις ἐπιτελεῖ τό ἔργον αὐτῆς μετά προσηθείας, συνέσεως καί σοβαρότητος.

β) Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ διανυκτέρευσις -φιλοξενία ἀνδρῶν κληρικῶν καί λαϊκῶν, ἔστω καί στενῶν συγγενῶν τῶν ἀδελφῶν, πλὴν τῆς εἰς εἰδικούς ξενώνας φιλοξενίας, ἐκτός τοῦ περιβάλλοντος τῆς Ἱ. Μονῆς κειμένου.

γ) Αἱ φιλοξενούμεναι, μὴ ἐξαιρουμένων καί τῶν στενῶν συγγενῶν τῶν ἀδελφῶν, δέν εἰσέρχονται εἰς τοὺς χώρους διαμονῆς καί ἐργασίας τῶν Μοναχῶν.

δ) Αἱ φιλοξενούμεναι δύνανται νά συμμετέχουν εἰς τήν ἡλαυτικὴν ζωὴν τῆς ἀδελφότητος καί εἰς ἐργασίας τινάς, πάντοτε τῇ ἀδείᾳ τῆς Ἠγουμένης.

ε) Ἡ εἴσοδος τῆς Ἱ. Μονῆς παραμένει κλειστή διά τοὺς προσκυνητάς κατά τὰς ὥρας 12-3 μ.μ. καί μετά τῆς δύσις τοῦ ἡλίου, ὡς καί κατά τό πρῶτον τριήμερον τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

στ) Διά πάντα ἄνθρωπον, ὅστις δι' οἰονδήποτε λόγον προσέρχεται εἰς τήν Ἱ. Μονήν, καί αἱ Μοναχάί ὡς ἄτομα καί τό Κοινοβιακόν συλλογικῶς, ὀφείλουν συμπάθειαν, εὐσηπλαχνίαν καί ἀγάπην, μεταποιουμένην πάντοτε εἰς προσευχήν, ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν του καί συμπαράστασιν, ἐν τῷ μέτρῳ πάντοτε τῶν δυνατοτήτων τῆς Ἀδελφότητος.

ἄρθρον 17

Πόροι τῆς Ἱ. Μονῆς -Διάθεσις αὐτῶν

α) Πόροι τῆς Ἱ. Μονῆς εἶναι:

- 1) Οἱ ἐκ τῆς πωλήσεως κηροῦ προερχόμενοι
- 2) Οἱ ἐκ τοῦ ἐργοχείρου τῶν ἀδελφῶν
- 3) Αἱ πάσης φύσεως δωρεαί
- 4) Πάν ἄλλο ἔσοδον ἐκ χρηστῆς καί νομίμου πηγῆς

β) Αἱ, ἐκ τῶν ἀνωτέρω πηγῶν προερχόμενοι, πρόσσοδοι διατίθενται ὡς ἀκοιούθως:

- 1) Διά τήν συντήρησιν τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς
- 2) Διά τήν συντήρησιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱ. Μονῆς
- 3) Διά τήν προώθησιν τῶν σκοπῶν τῆς Ἀδελφότητος καί τήν ἀντιμετώπισιν τῶν πάσης φύσεως ἀναγκῶν αὐτῆς
- 4) Διά τήν ἀνοικοδόμησιν νέων ἐγκαταστάσεων
- 5) Διά τήν φιλοξενίαν καί
- 6) Διά τήν συμπαράστασιν εἰς τό ἔργον τῆς Ἐκκλησίας καί τήν φιλανθρωπίαν, κατά τὰς ὑπαρχούσας δυνατότητας καί τὰς ἐπικρατούσας συνθήκας ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ, ἀποφάσει τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

γ) Πᾶσα δαπάνη μὴ προβλεπομένη ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποφασίζεται ὑπό τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

ἄρθρον 18

Σφραγίς τῆς Ἱ. Μονῆς

Ἡ Ἱ. Μονή ἔχει σφραγίδα κυκλικήν, φέρουσα εἰς τό κέντρον αὐτῆς τήν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, περίξ δέ τῆς εἰκόνας εἰς δύο ὁμοκέντρον κύκλους, τὰς ἐπιγραφάς: Εἰς τόν ἐξωτερικόν κύκλον: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΥΔΡΑΣ, ΣΠΕΤΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΝΗΣ», εἰς δέ τόν ἐσωτερικόν «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΧΡΥΣΟΛΕΟΝΤΙΣΣΗΣ».

ἄρθρον 19

Τροποποιήσις Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ

Ἐάν παραστῇ ἀνάγκη τροποποιήσεως, συμπληρώσεως ἢ καί καταργήσεως ἄρθρου ἢ καί ἄρθρων τινῶν ἐκ τῶν μὴ θεμελιωδῶν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἀποφασίζει ἡ Ἀδελφότης, κατόπιν ἡτιολογημένης εἰσηγήσεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, ἐφ' ὅσον συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο τὰ 2/3 τῶν μελῶν αὐτῆς. Τῶν τροποποιήσεων τούτων λαμβάνει γνώσιν ὁ Μητροπολίτης διά τήν

ὑπ' αὐτοῦ τε καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔγκρισιν.

~ Ἄρθρον 20

Διά πᾶν μή προβλεπόμενον ὑπό τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί διά τυχόν λεπτομερείας ἀναφησομένης κατὰ τήν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀποφασίζει τό Ἱγουμενοσυμβούλιον, συμφώνως πρός τήν μοναστικήν παράδοσιν καί τά ὑπό τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας παραδεδομένα καί κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχειται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἡ Ἀπόφασις αὐτή νά δημοσιευθῇ εἰς τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

Ἀθῆναι, 9 Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 5238/2481

Αναγνώρισις συστάσεως Ένορίας
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων
συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὰς ὑπ' ἀριθμ. 090/528/10.7.2017 καί 1577/971/-8.11.2017 εἰσηγήσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Μαξίμου,
3. τὴν ἀπὸ 10.9.2017 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν πρὸ τῆς ἐνάργεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικο-

λάου χωρίου Δραγοψᾶ, μέ ἔδρα τὴν τοπικὴν Κοινότητα Δραγοψᾶς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Δωδώνης, τοῦ Δήμου Δωδώνης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἰωαννίνων, τῆ Περιφερείας Ἠπείρου, τῆς Ἱερᾶ Μητροπόλεως Ἰωαννίνων, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1906, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6/19.1.1906 ἀδείας γάμου.

Ἡ παροῦσα Διαπιστωτικὴ Πράξις νά δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 23η Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ίερά Μητρόπολις Φιλιππων Νεαπόλεως και Θάσου

Έχοντες υπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ υπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Νικολάου Καβάλλας,
Τιμίου Προδρόμου Καβάλλας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καβάλλῃ τῇ 21ῃ Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Φιλιππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου
ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Ἀλεξανδρουπόλεως

Έχοντες υπ' ὄψιν τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ υπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Ἐλευθερίου Ἀλεξανδρουπόλεως,
Ἁγίας Κυριακῆς Ἀλεξανδρουπόλεως
Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Ἀλεξανδρουπόλεως,
Ἁγίου Νεκταρίου Ἀλεξανδρουπόλεως,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ υπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΑΝΘΙΜΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης

Έχοντες υπ' ὄψιν τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἄρθρων 4,5,7

καὶ 20 τοῦ υπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Λαγκαδᾶ,
Προφήτου Ἡλιοῦ Ἀσσήρου,
Ἁγίου Γεωργίου Σοχοῦ,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Δρυμοῦ,
Ἁγίου Νικολάου Λαγυνῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ υπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Λαγκαδᾷ τῇ 16ῃ Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Λαγκαδᾶ, Λητῆς, καὶ Ρεντίνης
ΙΩΑΝΝΗΣ

Ίερά Μητρόπολις Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας

Έχοντες υπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ υπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Ἀθανασίου Βεροίας,
Ἁγίας Τριάδος Βεροίας,
Ἁγίου Δημητρίου Ἀρκοχωρίου,
Ἁγίου Νικολάου Ἀνατολικοῦ (β' θέσις),
Ὁσίου Νικοδήμου -

Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Βεροίας (β' θέσις),
Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου Κυμίνων (β' θέσις),
Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου Νέων Μαληγάρων (β' θέσις),
Ἁγίων Ἀποστόλων Παλαιᾶς Λυκογιάννης,
Ἁγίων Ἀποστόλων Λευκόπετρας,
Ἁγίου Γεωργίου Νησελοῦδίου,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Παλατισίων,
Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου Πηλατέος (β' θέσις),

Ἁγίου Δημητρίου Πολυδενδρίου,
Ἁγίας Παρασκευῆς Πρασινάδος,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-

να δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 21ῃ Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἱερά Μητρόπολις

Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίων Ἀποστόλων Βεροίας (Μητροπολιτικός),

Ἁγίου Ἀντωνίου Βεροίας,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀλεξανδρείας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 21ῃ Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἱερά Μητρόπολις Ἄρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Γεωργίου Πέτα (β' θέσις),

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἄρτῃ τῇ 24ῃ Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Ἄρτης ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις

Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Σκέπης Πτολεμαῖδος,

Ἁγίου Παντελεήμονος τῆς ὁμωνύμου κοινότητος, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 23ῃ Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις

Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίας Παρασκευῆς Φλωρίνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 23ῃ Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Θηβῶν καί Λεβαδείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Ἀνδρέου Δήμου Ὁρχομενοῦ,

Ἁγίου Γεωργίου Δ.Ε. Κορωνείας (β' θέσις),

Τιμίου Προδρόμου Ἀκοντίου,

Ἁγίου Νικολάου Ἀθηλακωμενῶν,

Ἁγίου Ἀθανασίου Βαγίων,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Εὐαγγελιστρίας,

Ἁγίου Ἰωάννου Νέου Κοκκίνου,

Ἁγίου Ἀθανασίου Προσπηλίου,

Ἁγίας Παρασκευῆς Τσουκαλάδων,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ὑψηλάντη,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-

να δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τών ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 27ῃ Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Θηβῶν καί Λεβαδείας ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Κασσανδρείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τās διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἀγίου Νικολαίου Πολυγύρου,

Ὁσίας Παρασκευῆς Ν. Καθηλικρατείας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τās Διακονικὰς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διά τὰ περαιτέρω.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 29ῃ Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Κασσανδρείας ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις

Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καί Σουφλίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τās διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τās κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Μεταμορφώσεως Σωτήρος Μαρασίων,

Προφήτου Ἡλίου Μαυροκκλησίου

Μεταμορφώσεως Σωτήρος Μεγάλου Δερείου,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Πάλλης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Διδυμοτείχῳ τῇ 27ῃ Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καί Σουφλίου
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις

Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καί Σουφλίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τās διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν

ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Κοιμήσεως Θεοτόκου Διδυμοτείχου

Ἀγίων Θεοδώρων Νέας Ὁρεσιτιάδος,

Ἀγίου Γεωργίου Σουφλίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τās Διακονικὰς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διά τὰ περαιτέρω.

Ἐν Διδυμοτείχῳ τῇ 27ῃ Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καί Σουφλίου
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις

Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τās διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Γεωργίου Σταφυλᾶ Κάμπου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Χίῳ τῇ 29ῃ Νοεμβρίου 2017

† Ὁ Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν ΜΑΡΚΟΣ

Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον

Ἐκκλησία τῆς Κρήτης

Ἱερά Μητρόπολις

Γορτύνης καί Ἀρκαδίας

Κλήσις

Πρὸς

τόν Αἰδεσιμώτατον Ἱερέα Γεώργιο Μαραγκάκη,
Ἐφημέριο Ἀγ. Κων/νου Μοιρῶν
(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς).

Σέ καλοῦμε ὅπως ἐμφανιστεῖς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καί Ἀρκαδίας δυνάμει τῶν ἄρθρων 55, 117 καί 118 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ τῶν ἐκκλη-

σιαστικῶν δικαστηρίων καί τῆς πρό αὐτῶν διαδικασίας», ὅπως αὐτός ἰσχύει κατά τά ὀριζόμενα ἀπό τό ἄρθρο 72 τοῦ Νόμου 4149/1961 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας», στίς Μοῖρες, στά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καί Ἀρκαδίας στίς 10 Ἰανουαρίου 2018, ἡμέρα Τετάρτη καί ὥρα 11 π.μ. προκειμένου νά δικασθεῖς γιά ἀποδιδόμενες πρὸς ἐσένα κατηγορίες.

Σοῦ καθιστοῦμε γνωστό, ὅτι ἐάν δέν ἐμφανισθεῖς κατά τήν ὡς ἄνω ἡμέρα καί ὥρα θά δικασθεῖς ἐρήμην.

Μοῖρες, 1 Νοεμβρίου 2017

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου
† Ὁ Μητροπολίτης Γορτύνης καί Ἀρκαδίας Μακάριος

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Καρανδινός

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 11.12.2017

Ἱερά Μητρόπολις Σταγῶν καί Μετεώρων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Νικολάου Κακοπλευρίου,
Ἀγίου Νικολάου Τριφυλῆϊων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καλαμπάκῃ τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου 2017

† Ὁ Σταγῶν καί Μετεώρων
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίων Ἀναργύρων Ἀναπλάδων Λευκίμμης,
Ἀγίας Τριάδος Γαρίτσας,
Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης Κουλίνας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κερκύρῃ τῇ 15ῃ Δεκεμβρίου 2017

† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 18.12.2017

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 14 καί 15.12.2017

Συνῆλθε στίς 14 καί 15 Δεκεμβρίου ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 161ης Συνοδικῆς Περιόδου, γιά τόν μήνα Δεκέμβριο, ὑπό τήν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τή χθεσινή καί σημερινή Συνεδρία:

Πρῶτον ἀσχολήθηκε μέ τό Ἀνακoinωθέν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας περί τῆς ἀποφάσεώς της νά καταστῆ «Μήτηρ Ἐκκλησία» τῆς σχισματικῆς Ἐκκλησίας τῶν Σκοπίων, περί τοῦ ὁποῖου ἀκολουθεῖ τό Ἀνακoinωθέν τῆς Δ.Ι.Σ.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε τά προγράμματα τῶν ἐορτασμῶν τῆς ἱεραῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Φωτίου (6.2.2018), προστάτου τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας (25.2.2018). Κατά τή Συνοδική Θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία θά τελεσθεῖ τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας στόν Καθεδρικό Ναό Ἀθηνῶν, ὄρισε ὡς ὁμιλητή τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριο.

Ἀποφασίσθηκε τά «Δίπτυχα» τοῦ ἔτους 2019 νά ἀφιερωθοῦν στόν Ἅγιο Νικόδημο τόν Ἁγιορείτη.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε τόν Προϋπολογισμό Ἐσόδων καί Ἐξόδων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 2018, τόν ὁποῖο ὑπέβαλε ἡ Ἐκκλησιαστική Κεντρική Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.). Τέλος, ἀσχολήθηκε μέ θέματα Ἱερῶν Μητροπόλεων, Εἰσηγήσεις Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἀποσπάσεις κληρικῶν καί τρέχοντα ὑπηρεσιακά θέματα.

Ἡ Δ.Ι.Σ. γιά τό ἀνακoinωθέν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας (15/12/2017).

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατά τή Συνεδρία τῆς 14ης Δεκεμβρίου

λήγοντος ἔτους, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Ἀνακoinωθέντος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας, ἀσχολήθηκε μέ τήν ἀπόφαση αὐτῆς νά ἀποδεχθεῖ στίς 29 Νοεμβρίου 2017 τό αἴτημα τῆς σχισματικῆς Ἐκκλησίας τῆς «Μακεδονίας» καί νά ἀναλάβει ρόλο «μητρῶς Ἐκκλησίας» ἐκείνης.

Κατόπιν αὐτοῦ, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐκφράζει τήν ἀνυσυχία της γιά τό γεγονός τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας μέ τήν ἐνέργεια αὐτή σέ δικαιοδοσία ἄλλης Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας, πράξη ἡ ὁποία ἀντίκειται στούς Ἱερούς Κανόνες καί τήν Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, παραθεωρεῖ τό κανονικό δικαίωμα καί τόν ὑπερέχοντα ρόλο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί ἐνδέχεται νά ἀποτελέσει ἀπαρχή δυσχερῶν ἐξελίξεων.

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος, εὔχεται νά ἐπικρατήσῃ σύνεση καί ἡ ἀπόφαση τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας νά μὴν ὀριστικοποιηθεῖ τελικῶς.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου

Ἱερά Μητρόπολις Πατρῶν

*Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας παρέστη
στούς ἐορτασμούς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου
(30.11.2017)*

Μέ λαμπρότητα καί μεγαλοπρέπεια ἐόρτασε ἡ Πάτρα τόν ἱδρυτή τῆς Ἐκκλησίας καί πολιούχο της Ἅγιο Ἀνδρέα τόν Πρωτόκλητο. Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς (Τετάρτη) ἐτελέσθη ὁ πανηγυρικός ἐσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς κ. Ἰουστίνου, ὁ ὁποῖος κήρυξε τόν Θεῖο Λόγο. Συγχοροστάτησαν οἱ Μητροπολίτες Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος, Σερρῶν κ. Θεολόγος, Ζιχνῶν κ. Ἱερόθεος, Κορίνθου κ. Διονύσιος, Ζαπορῶζιε κ. Λουκάς, Κίτρους κ. Γεώργιος, Πατρῶν κ. Χρυσόστομος καί ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κερνίτσας κ. Χρῶσανθος. Τό βράδυ ἀκολούθησε ἱερά ἀγρυπνία, ὑπό τοῦ

αϊδεσιμολογιωτάτου πρωτοπρεσβυτέρου π. Νικολάου Σκιαδαρέση, Προϊσταμένου του Ιερού ναού, με τη συμμετοχή πολλών Ιερέων και πλήθους πιστών. Τό πρωί τελέστηκε πολυαρχιερατικό συλλειτουργό προεξάρχοντος του Μητροπολίτου Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Ἀμβροσίου. Ἐπίσης συλλειτουργήσαν οἱ Μητροπολίτες Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος, Σεργῶν κ. Θεολόγος, Ζιχνῶν κ. Ἱερόθεος, Κορίνθου κ. Διονύσιος, Ζαπορόζιε κ. Λουκάς, Κίτρους κ. Γεώργιος, Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Ἰουστίνος, Πατρῶν κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Κερνίτης κ. Χρῦσανθος. Οἱ φεινοὶ ἑορτασμοὶ πραγματοποιήθηκαν παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλου. Τὴν κυβέρνησις ἐκπροσώπησε ὁ ὑφυπουργὸς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Δημήτρης Μπαξεβανάκης.

Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος, ὁ ὁποῖος τόνισε μεταξύ ἄλλων: «Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας ἦλθε σὴν Πάτρα ἀπὸ πίστη καὶ ἀγάπη στὸν Χριστό, καὶ αὐτὸ βεβαιώθηκε μὲ τὸ μαρτύριό του. Ἡ Πάτρα εἶναι ἡ μόνη πόλη τῆς Ἑλλάδος πού ἔχει τὴν εὐλογία νὰ μαρτυρήσει σὲ αὐτὴν ἕνας Ἀπόστολος, καὶ μάλιστα ὁ Πρωτόκλητος!» Ἐπίσης, ὁ κ. Ἱερόθεος ἀναφέρθηκε καὶ σὸ πρόσφατο διεθνὲς συνέδριο πού διοργάνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολις Πατρῶν, μὲ τίτλο «Εὐρήκαμε τὸν Μεσσιαν», ὅπου ἀνακοινώθηκαν σημαντικὲς εἰσηγήσεις σχετικά μὲ τὴν ἀγάπη τῶν λαῶν στὸν Πρωτόκλητο Ἀνδρέα.

Μετά τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἐψάλη ἡ δοξολογία. Ὁ Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος τίμησε τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας μὲ τὴν ἀνώτατη τιμὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὸν Χρυσὸ Σταυρὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα. Ἐν συνεχείᾳ πραγματοποιήθηκε ἡ λιτάνευσις τῆς Τιμίας Κάρας καὶ τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τοῦ Ἀποστόλου καὶ τέλος ὁ Σεβασμιώτατος παρέθεσε ἐπίσημο γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Προέδρου κ. Παυλόπουλου καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων. Σημαντικὴ ἦταν ἡ παρουσία πολλῶν Ρώσων ὁμοδόξων, ἐκπροσώπων τοῦ Ἰδρύματος «Ἅγιος Ἀνδρέας» τῆς Μόσχας, καθὼς καὶ τοῦ πρέσβους τῆς Ρωσίας σὴν Ἀθήνα Ἀντρέι Μ. Μάσλοφ.

Ἱερά Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

*Ἐγκαίνια Μονάδος Ἀνακουφιστικῆς
Φροντίδας «Γαλιλαία»*

Τὴ δράσι μὲ σκοπὸ τὴν ἀνακούφισις τοῦ πάσχοντος συνανθρώπου ξεκίνησε στίς 12.12.2017 ἡ πρότυπη μονάδα φιλοξενίας τῆς Ἀνακουφιστικῆς Φροντίδας γιὰ ἀσθενεῖς μὲ καρκίνου «Γαλιλαία».

Παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Προκόπη Παυλόπουλου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος τέλεσε τὸν ἀγιασμό τῶν ἐγκαίνιων τοῦ ξενῶνα, πού τέθηκε στή διάθεσι τῶν ἀσθενῶν πού ὑποφέρουν ἀπὸ τὴ δοκιμασία τῆς ἀσθένειας, ἀλλὰ καὶ στοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς συνοδούς τους, παρέχοντας στέγασι καὶ ὑπηρεσίες περίθαλψις.

Στὸν εὐγενῆ σκοπὸ κατασκευῆς τῆς «Γαλιλαίας» συστρατεύτηκε μία πλειάδα ἐπιφανῶν προσώπων τῆς κοινωνίας ἀλλὰ καὶ ἐταιριῶν πού συνέδραμαν οἰκονομικά. Χορηγοὶ τοῦ ἔργου εἶναι τὰ ἱδρύματα Λάτσι, Νιάρχου καὶ Βουδούρη, οἱ ἐταιρίες Aenogasis καὶ KR, οἱ τράπεζες Ἑθνικὴ, Eurobank καὶ Citibank, τὸ ἀεροδρόμιο «Ἑλ. Βενιζέλος», οἱ ἐφοπλιστὲς Πόλυς Χατζηιωάννου καὶ Θανάσις Μαρτίνος, καθὼς καὶ ἄλλοι πολῖτες.

«Ὅλοι μαζί ἔχουμε τὸ χρέος νὰ ἀγαπᾶμε καὶ νὰ φροντίζουμε τὸν ἄνθρωπο» τόνισε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος.

Ὁ Μητροπολίτης Μεσογαίας Νικόλαος ἀναφέρθηκε σὴν ἱστορία καὶ σὸ ὄραμα τῆς συγκεκριμένης δομῆς, ἐνῶ ἀμέσως μετὰ παρουσιάστηκε ὁπτικοακουστικὸ ὑλικὸ μὲ τίς δομές, καθὼς καὶ τίς εὐχαριστίες τῶν ἀσθενῶν. Ἀλλὰ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Παυλόπουλος, ἐξήρη τὸ φιλανθρωπικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, ὑπογραμμίζοντας, μάλιστα, πὼς πολλὲς φορές ὑποκαθιστᾷ τὸ ἔργο τῆς Πολιτείας.

Ἡ μονάδα στελεχώνεται ἀπὸ ἐξειδικευμένη ὁμάδα λειτουργῶν ὑγείας πού περιλαμβάνει γιατρούς, νοσηλευτές, ψυχολόγο, κοινωνικούς λειτουργούς, φυσικοθεραπευτὴ καὶ ἱερέα, καὶ παρέχει ὑπηρεσίες ἀνακουφιστικῆς φροντίδας δωρεάν, σὸ σπίτι, σὲ ἀσθενεῖς μὲ καρκίνου πού διαμένουν σὴν περιοχὴ τῶν Μεσογαίων καὶ τῆς Λαυρεωτικῆς.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον

*Ἀνακοινωθέν γιά τήν ἀγιοκατάταξη
τοῦ Γέροντος Ἰακώβου Τσαλίκν*

Συνῆλθεν, ὑπό τήν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Παναγιότιπος, ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος εἰς τήν τακτικήν συνεδρίαν αὐτῆς τήν Δευτέραν, 27ην Νοεμβρίου 2017, πρός ἐξέτασιν τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀναγεγραμμένων θεμάτων.

Κατ' αὐτήν, ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος ὁμοφώνως ἀποδεχθεῖσα εἰσήγησιν τῆς Κανονικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνέγραψεν εἰς τό Ἁγιολόγιον τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τόν μακαριστόν Ἀρχιμανδρίτην Ἰακώβον Τσαλίκν, ἐκ Λιβισίου Μικρῆς Ἀσίας, Ἡγούμενον τῆς ἐν Β. Εὐβοίᾳ Ἱερῶν Μονῆς Ὁσίου Δαυΐδ τοῦ Γέροντος, τῆς μνήμης αὐτοῦ ὁρισθείσης διά τήν 22αν Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις,
τῇ 27ῃ Νοεμβρίου 2017

Ἐκ τῆς Ἀρχιεραρχίας
τῆς Ἁγίας καί Ἱερῶν Συνόδου

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον Ἐκκλησία τῆς Κρήτης

*Ἡμερίδα
γιά τή Συνταγματική Ἀναθεώρηση*

Μέ ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε, τή Δευτέρα, 13 Νοεμβρίου 2017, στή Δημοτική Αἴθουσα ΑΝΔΡΟΓΕΩ, στό Ἡράκλειο, ἡ Συνοδική Ἐσπερίδα μέ θέμα «Ἀναθεώρηση τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος σέ σχέση πρός τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία», μετά ἀπό ὁμόφωνη Ἀπόφαση τῆς Ἱερῶν Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, παρουσία τῆς Ἱεραρχίας τῆς Μεγαλονήσου, ὡς καί τοῦ παρεπιδημοῦντος στήν Κρήτη Σεβ. Μητροπολίτου Σμύρνης κ. Βαρθολομαίου.

Στό πρῶτο μέρος τῆς Ἐκδήλωσης, τήν ὁποία συντόνισε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Πρόδρομος Ξε-

νάκης, Ἀρχιεραρχία τῆς Ἱερῶν Συνόδου, ἀπνύθναν χαιρετισμούς ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, Πρόεδρος τῆς Ἱερῶν Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, ὁ ἐντιμ. κ. Εὐρυπίδης Κουκιαδάκης, Ἀντιπεριφερειάρχης Ἡρακλείου, ἐκ μέρους τῆς Περιφέρειας Κρήτης καί τοῦ Περιφερειάρχου κ. Σταύρου Ἀρναουτάκη, ὁ ἐλλογ. Καθηγητής κ. Μιχαήλ Ταρουδάκης, ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης, ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. Ἀνδρέας Καλλιωντζάκης, ἐκ μέρους τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἑνώσεως Συνδέσμων Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης καί ὁ ἐλλογ. κ. Ἰωάννης Λίλης, Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Παγκρητίου Συνδέσμου Θεολόγων, ἐκ μέρους τῶν Θεολόγων τῆς Κρήτης.

Κεντρικός ὁμιλητής ἦταν ὁ κ. Σωτήριος Ρίζος, Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐ.τ. καί Διευθυντής τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας, ὁ ὁποῖος μέ γλαφυρό καί ἐμπεριστατωμένο λόγο ἀνέπτυξε τό θέμα «Οἱ σχέσεις τοῦ Κράτους καί τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἀντικείμενο ρυθμίσεως τοῦ Συντάγματος καί τό πρόβλημα τῆς ἀπορρυθμίσεώς τους».

Ὁ κ. Ρίζος σημείωσε μέ σαφῆ τρόπο ὅτι τό αἶτημα γιά ἀλλαγὴ τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου δέν τεκμηριώνεται σήμερα στή Χώρα μας, δεδομένου ὅτι ἀπαιτεῖται ἐδρύτερη συναίνεση πολιτικῶν δυνάμεων, πού σήμερα δέν εἶναι ὁρατή. Παράλληλα ἡ ἐπιχειρούμενη ἀπό κάποιους κύκλους ἀναθεώρηση θά ὀδηγήσει σέ ἀντικειμενική σύγκρουση καί διχασμό τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας μέ τό δίλημμα συναλληλία ἢ χωρισμός Κράτους - Ἐκκλησίας.

Μέ παρρησία ὁ πρ. Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπισήμανε ὅτι παραβιάζονται συστηματικά βασικές καί θεμελιώδεις ἀρχές τοῦ Συντάγματος, καθὼς καταφρονοῦνται ἀποφάσεις Δικαστηρίων, λόγω μνημονιακῶν δεσμεύσεων, παρ' ὅτι τό ἔθνικο δίκαιο ὑπερέχει τοῦ ἐρωπαϊκοῦ (κοινοτικοῦ) δικαίου. Ἐπομένως, τό πρόβλημα δέν εἶναι ἀλλαγὴ ἑνός «κακοῦ» Συντάγ-

ματος, πού κάποιιο κύκλιο ὑποδαυλίζουνο γιά λόγους σκοπιμότητας καί πολιτικῆς ἰδεοληψίας, παραινωρίζοντας τά ἱστορικά καί τά ἀριθμητικά δεδομένα, ἀλλά ἢ μή τήρηση τοῦ σημερινοῦ Συντάγματος, ἐξ αἰτίας τοῦ πολιτικοῦ συστήματος καί τῶν πελατειακῶν σχέσεων. Αὐτές ἀποτελοῦν τόν μεγαλύτερο ἐχθρό μίας εὐνομούμενης πολιτείας, καθὼς ὑπονομεύουνο τή λειτουργία τῆς δημόσιας διοίκησης καί τραυματίζουνο βάνουσα τήν αὐθεντία τοῦ δικαίου, πού ἀποτελεῖ τόν πυρῆνα τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος καί τῆς δημοκρατικῆς λειτουργίας ἑνός Κράτους Δικαίου.

Ὁ ὀμιλητής κατέληξε τήν ἐμπεριστατωμένη εἰσήγησή του μέ τό συμπέρασμα ὅτι μία ἐνδεχόμενη ἀναθεώρηση τοῦ Συντάγματος, πού προϋποθέτει ὑψηλή πολιτική καί κοινωνική συναίνεση, θά καταστεῖ ἐθνικῶς ἐπιζήμια, ἀφοῦ θά ὀδηγήσει συγκρούσεις καί περαιτέρω ἐξασθένσή του ἀπό καταβολῆς τοῦ ἀδύναμου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Στή συνέχεια τόν λόγο ἔλαβε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου κ. Ἀνδρέας, Καθηγητής τοῦ Α.Π.Θ., ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Ἑκκλησία Κρήτης: Ἱστορική διαμόρφωση τῆς ἰδιοπροσωπίας Της», ἀναφερόμενος μέ ἱστορικά στοιχεῖα καί ἀναφορές στή διαμόρφωση τῆς ἰδιοπροσωπίας τῆς Ἑκκλησίας τῆς Κρήτης.

Τή δεύτερη εἰσήγηση τῆς Ἑσπερίδος παρουσίασε ὁ ἐντιμολ. κ. Δημήτριος Μπλαθιανάκης, Δικηγόρος, Ἄρχων Πρωτεύδικος τῆς Α.τ.Χ.Μ.Ε., Νομικός Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Κρήτης, μέ θέμα «Ὁ μῦθος τῆς θεσμικῆς ὑπεροχῆς τῆς Ἑκκλησίας στήν ἑλληνική ἔννομη τάξη», διευκρινίζοντας σιμεῖα τοῦ ρόλου καί τῆς θέσεως τῆς Ἑκκλησίας, πού ἀποτελοῦν σήμερα ἕνα «μῦθος» στό μεγαλύτερο ποσοστό τῆς Κοινωνίας μας.

Καταληκτικῶς καί μετά ἀπό ἐκτενῆ ἐποικοδομητικό διάλογο μεταξύ τῶν ὀμιλητῶν καί τοῦ ἀκροατηρίου, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἔλαβε τόν λόγο καί τόνισε ἐπιτακτικά τήν ἀνάγκη νά εἶναι ξεκάθαρες οἱ διαθέσεις ὄλων ὡς πρὸς τό θέμα τῶν σχέσεων Ἑκκλησίας καί Πολιτείας, ἐπισημαίνοντας ὅτι ἢ Ἑκκλησία τῆς Κρήτης δέν θά διαπραγματευθεῖ τήν Ἑκκλησιαστική Της Ταυτότητα

καί τό ἰδιαίτερο Ἑκκλησιαστικό Της Καθεστῶς, τό ὁποῖο διασφαλίζεται ἀπό τό Σύνταγμα. Μάλιστα, σημείωσε ὅτι ἢ Ἑκκλησία τῆς Κρήτης εἶναι ῥητῶς ἀντίθετη πρὸς τήν προτεινόμενη ἀναθεώρηση τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος. Ἐπιπροσθέτως, σημείωσε ὅτι ὁ εἰλικρινῆς δημόσιος διάλογος δύναται νά συμβάλει στήν καλλιέργεια εἰλικρινῶν σχέσεων Ἑκκλησίας καί Πολιτείας καί νά διαφυλάξει τόν Τόπο καί τή Χώρα μας ἀπό κάθε μορφῆς ἀλλοιώσεις καί ἐκπτώσεις.

Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας

Ἡ ἐκδημία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κυροῦ Ἰγνατίου

Ἐκοιμήθη στίς 9.11.2017 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πενταπόλεως κυρός Ἰγνατίος ἐνῶ βρισκόταν στήν Ἀθήνα.

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία ἐτελέσθη τό Σάββατο 11 Νοεμβρίου στίς 11.00 στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Πευκακίων καί ἢ ταφή ἔγινε στό Κοιμητήριο τοῦ Ζωγράφου.

Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Ἰγνατίος (κατά κόσμον Γεώργιος Μαδενλίδης) γεννήθηκε τό 1930 στήν Ἐδεσσα ἀπό γονεῖς Μικρασιάτες.

Τό 1952 ἔλαβε τό πτυχίο τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Τό 1968 χειροτονήθηκε διάκονος καί τό 1969 ἀρχιμανδρίτης.

Ἐπί 37 χρόνια διακόνησε ὡς Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης (ὡς λαϊκός καί ἔπειτα κληρικός τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ὁ Σωτήρ»).

Ἀπό τό 1981 βοήθησε στήν Ἱεραποστολή πλησίον τοῦ μακαριστοῦ ἱεραποστόλου Ἀρχιμανδρίτου Χαρίτωνος Πνευματικάκη στό Κογκό.

Τό 2003 ἐξελέγη Μητροπολίτης Κεντρῶς Ἀφρικῆς, ἢ ὁποῖα περιλαμβάνει στήν πνευματική της δικαιοδοσία τά κράτη Ρουάντα, Μπουρούντι, Λαϊκή Δημοκρατία τοῦ Κογκό καί Κογκό Μπραζαβίλ.

Τό 2010 παραιτήθηκε ἀπό Μητροπολίτης Κεντρῶς Ἀφρικῆς καί ἐξελέγη Μητροπολίτης Πενταπόλεως.

Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος ἐκοιμήθη ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, Ἐπισκόπου Πενταπόλεως.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΤΟΥΣ

Περιεχόμενα Περιοδικού «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»
τοῦ Τόμου 4Δ' (94) (2017)

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Σελ. 4, 68, 148, 228, 308, 388, 468, 548, 612, 692, 772.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ

Σελ. 5, 149, 549.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, Ἐόρτιον Γράμμα πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον, σελ. 7. **Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ἐόρτιον Γράμμα πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, σελ. 8. **Τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου**, Ἐόρτιον Γράμμα πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον, σελ. 229. **Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ἐόρτιον Γράμμα πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, σελ. 231. **Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Παιδείας, Ἐρευνας καὶ Θρησκευμάτων κ. Κ. Γαβρόγλου γιὰ τὰ θρησκευτικὰ σύμβολα ἐργαζομένων στοὺς χώρους ἐργασίας, σελ. 555.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Μηνύματα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ τὸν ἑορτασμό τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, σελ. 13. **Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Μήνυμα πρὸς τὰ ΚΓ' Παύλεια,

σελ. 469. **Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Γιὰ τὰ σαράντα χρόνια δράσεως καὶ προσφορᾶς τοῦ Σωματείου Διακονίας Κρατουμένων «Ὁ Ἅγιος Ληστίης τοῦ Γολγοθᾶ», σελ. 693. **Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Πρὸς τὸ Συνέδριον περὶ τῶν Προσκυματικῶν Περιηγήσεων, σελ. 773.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Γιὰ τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδο τῆς Κρήτης, σελ. 9. Περὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως Ναυπάκτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου, σελ. 11. Περὶ τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων - Ἡ Συμβολὴ τῆς οἰκογενείας στὴν καλλιέργεια καὶ ἀνάδειξη τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων, σελ. 150.

ΟΜΙΛΙΑΙ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμητοῦ κ. Δανιὴλ, Τὸ Βιβλικὸ στοιχεῖο τῆς Θείας Λατρείας, σελ. 315. **Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμητοῦ κ. Δανιὴλ**, Ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος, σελ. 487. **Τοῦ Ἀρχιμ. Ἱερωνύμου Κάργα**, Ὁ Παῦλος ὡς κήρυξ τῆς μετανοίας, σελ. 490. **Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμητοῦ κ. Δανιὴλ**, Παῦλος Ὁ Χριστιανός. Ἡ αὐτοσυνειδησία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: Ἰσραηλίτης-Ἑλληνας-Ρωμαῖος πολίτης, Δοῦλος (ὑπηρέτης) Θεοῦ- Ἀπόστολος καὶ Διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, σελ. 492. **Τοῦ Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Παπαθανασίου**, Ἡ Χριστοκεντρικότητα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, σελ. 497. **Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου**, Ἡ πορεία τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου μετὰ τὸ Ὁρθοδόξον καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν. Ἀξιο-

λόγηση, προβλήματα, προοπτικές, σελ. 694. **Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωροθέου**, Ἀμφιερής Τεσσαρακονταετίας Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν. 590/77), σελ. 713. Ἐνθρονιστήριο Λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Στεφάνου σελ. 776. Ἐνθρονιστήριο Λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, σελ. 781.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμπίου κ. Δανιὴλ, Μήνυμα στὴν 1η Ἡμερίδα Ἱστορίας καὶ Ἀρχαιολογίας Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως, σελ. 16. **Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίου**, Τὸ Ἁγιολόγιον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, σελ. 18. Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Καλλιακμάνη, Ἁγιολόγιο καὶ Ποιμαντικὴ Πράξις τῆς Ἐκκλησίας, σελ. 22. **Τοῦ Πρωτοπρ. Θεμιστοκλέους Χριστοδούλου**, Σύνθεσις Νεωτέρων Ἀκολουθιῶν πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων, σελ. 28. **Τοῦ Γεωργίου Φίλια**, Ἡ τιμὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, σελ. 79. **Τοῦ Παναγιώτη Σκαλτοῦ**, Ὁ Λειτουργικὸς χαρακτήρας τῆς τιμῆς τῶν Ἁγίων, σελ. 87. **Τοῦ Παναγιώτη Ὑφαντῆ**, Ἀναγνώρισις Ἁγίων καὶ Ἀγιοκατάταξις στὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, σελ. 95. **Τῆς Ἀριάδνης Σαραντουλάκου**, Ἀγιολογικὴ Ἀφηγηματολογία: Βιογράφοι καὶ Συναξαριστές τῶν Ἁγίων, σελ. 101. **Τοῦ π. Ἰωάννου Σκιαδαρέση**, Ἡ ἔννοια τοῦ Ἁγίου στὴ Βιβλικὴ Θεολογία, σελ. 198. **Τοῦ π. Κωνσταντίνου Καραϊσαρίδη**, Ἡ μνημόνευσις τῶν Ἁγίων στὴ θείαν Λειτουργίαν, σελ. 237. **Τοῦ Ἀθανασίου Βουρλῆ**, Ὑμνολογικὰ θέματα στὴν τιμὴν τῶν Ἁγίων, σελ. 250. **Τοῦ Ἀρχιμ. Βαρνάβα Θεοχάρη**, Ἐγκωμιαστικοὶ Λόγοι Ἁγίων-Ἀπὸ τὸ βάπτισμα τοῦ μαρτυρίου στὸν Ὀσιακὸ βίον, σελ. 262. **Τοῦ Ἀρχιμ. Νικολάου Χ. Ἰωαννίδη**, Ἡ τιμὴ τῶν Ἱερῶν Λειψάνων, σελ. 271. **Τοῦ Ἀθανασίου Βουρλῆ**, Ὁ χαρακτήρας τοῦ ἱεροῦ μέλους τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, σελ. 326. **Τοῦ π. Θεοδώρου Κουμαριανοῦ**, Οἱ χοροὶ τῶν Ἁγίων, σελ. 337. **Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Προβληματισμοὶ γιὰ τὸν γάμον καὶ τὴν οἰκογένειαν στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία, σελ. 415,

Τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γάμου. Οἰκογενείας, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος, Πορίσματα τῆς Ἡμερίδας μὲ θέμα: Προβληματισμοὶ γιὰ τὸν γάμον καὶ τὴν οἰκογένειαν στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία, σελ. 416. **Τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Βιοθικῆς**, Κριτικὲς Παρατηρήσεις στὸ σχέδιο νόμου γιὰ τὴν νομικὴ ἀναγνώριση τῆς ταυτότητας φύλου, σελ. 503. **Τοῦ Ἀρχιμ. Νικολάου Ἰωαννίδη**, Οἱ Ἀκολουθίαι τοῦ Νυκθήμερου στὸν Ἅγιον Μᾶρκο Εὐγενικό καὶ στὸν Ἅγιον Συμεῶν Θεσσαλονίκης, σελ. 561. **Τοῦ π. Σταματίου Σκλήρη**, Ἡ εἰκονογράφηση τῶν Ἁγίων, σελ. 585. **Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμπίου κ. Δανιὴλ**, Ἡ Ἁγία Γραφὴ στὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας, σελ. 632. Τὸ Στ' Ἐπιστημονικὸ Συνέδριον γιὰ τὴν Τουρκοκρατίαν καὶ τὸ 1821, σελ. 784. **Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Χαιρετισμὸς στὸ Στ' Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Συνέδριον, σελ. 789. **Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου**, Χαιρετισμὸς στὸ Στ' Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Συνέδριον, σελ. 790.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἐκδηλώσεις εἰς μνήμην Ἱεροῦ Φωτίου, σελ. 69. **Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Προσφώνησις εἰς τὴν ἐπίσημην κοινήν Σύσκεψιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Καθηγητῶν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν πρὸς τιμὴν τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου, σελ. 72. **Τοῦ Θεοδώρου Γιάγκου**, Μέγας Φώτιος καὶ Νικόδημος Ἀγιορείτης. Ἡ συμβολὴ τους στὴν ἀποτύπωση τοῦ κανονικοῦ συνειδήτου, σελ. 73. Ἡ ἑκτακτὴ Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σελ. 159. **Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Εἰσήγησις στὴν ἑκτακτὴ Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σελ. 163. **Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ**, Ἀντιφώνησις στὴν ἑκτακτὴ Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σελ. 166. **Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμπίου κ. Δανιὴλ**, Ἀνασυγκρότησις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, σελ. 168. **Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπεισῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ**,

Προτάσεις - Πορίσματα περί τοῦ μαθήματος τῶν Θεοσκευτικῶν, σελ. 187. **Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Ἐπί τῆ ἐλεύσει τοῦ Τιμίου Ξύλου καί τοῦ ἱεροῦ Σκηνώματος τῆς Ἁγίας Ἑλένης, σελ. 309. **Τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγέλου**, Προσφώνηση κατά τήν ὑποδοχή τῶν ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Ἑλένης καί τοῦ Τιμίου Ξύλου, σελ. 312. Ἡ ἐκδήλωση τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν γιά τίς σχέσεις Ἐκκλησίας καί Πολιτείας, σελ. 399. **Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Ἀναθεώρηση τοῦ Συντάγματος καί Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος - Συμβολή σέ ἕναν ἀνοικτό διάλογο, σελ. 391. **Τοῦ Θεοδώρου Παπαγεωργίου**, Τό νομοθετικό καθεστῶς καί οἱ σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τό Κράτος. Δεδομένα καί παρανοήσεις, σελ. 394. Ἡ Ἐκτακτη Σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σελ. 470. **Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Εἰσήγηση στήν Ἐκτακτη Σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σελ. 473. **Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ**, Ἀντιφώνηση στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, σελ. 475. **Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ**, Ἐνημέρωση γιά τά ἀποτελέσματα τοῦ διαλόγου τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετά τοῦ Ι.Ε.Π. γιά τή βελτίωση τῶν νέων προγραμμάτων σπουδῶν τοῦ μαθήματος τῶν Θεοσκευτικῶν, σελ. 476. Συγκρότησις τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, Περίοδος 161n, σελ. 551. Ἡ Σύγκλησις τῆς Τακτικῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σελ. 613. **Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Εἰσήγηση στήν Τακτική Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι.,

σελ. 621. **Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ**, Ἀντιφώνησις εἰς τήν Ἱεραρχίαν, σελ. 628. Βιογραφικόν Σημεῖωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σταγῶν καί Μετεώρων κ. Θεοκλήτου (Λαμπρινάκου), σελ. 630. Βιογραφικόν Σημεῖωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Σεφάνου (Τόλιου), σελ. 631.

ΕΚΔΗΜΙΑΙ

Ἡ Ἐκδημία τοῦ Μητροπολίτου Σταγῶν καί Μετεώρων κυροῦ Σεραφεῖμ (Στεφάνου), σελ. 232. Ἡ Ἐκδημία τοῦ Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κυροῦ Προκοπίου (Τσακουμάκα), σελ. 557. Ἡ Ἐκδημία τοῦ Μητροπολίτου Μάνης κυροῦ Χρυσσοστόμου (Κορακίτη), σελ. 735.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

Ὁ ἑορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, σελ. 153.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Σελ. 42, 114, 206, 285, 350, 419, 506, 588, 655, 739, 791.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ -

ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Σελ. 50, 133, 218, 299, 375, 458, 535, 597, 683, 757, 822.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Σελ. 61, 134, 230, 301, 377, 459, 541, 603, 687, 762, 826.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Σελ. 144, 224, 304, 383, 463, 606, 767, 828.